

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 12/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ 29 ตุลาคม พุทธศักราช 2530

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.35 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 289 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ 1.1 รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี ตามรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (ที่ดิน) ในท้องที่ตำบล
บางโจลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ จังหวัดสมุทรปราการ เลขาธิการคณะ
รัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงเลขาธิการรัฐสภาแจ้งว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติส่ง
รายงานของคณะกรรมการวิสามัญชุดดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการนั้น
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้ว และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคมและกระทรวง
มหาดไทยรับไปประกอบการพิจารณาต่อไปแล้ว ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ 1.2 รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้องเรื่องการศึกษาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 93 ซึ่งในสัปดาห์นี้มีร่างที่จะแจ้งให้

ทราบ 4 ร่าง คือร่างพระราชบัญญัติร่างรัฐธรรมนูญ
ระเบียบบริหารกิจการศาสนาอิสลาม ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ และร่าง
พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณาของส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 1.3 รับทราบผลการดำเนินการของคณะกรรมการข้อสังเกตและ
รายงานของคณะกรรมการคณะต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 85
เลขาธิการคณะกรรมการได้มีหนังสือถึงเลขาธิการรัฐสภาแจ้งว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรได้มีมติให้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการ
ปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคืออาญา (ฉบับที่...)
พ.ศ.... และรายงานข้อสังเกตของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ พิจารณาศึกษาปัญหา
อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราบไปยังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการนั้น สำนัก
เลขาธิการคณะกรรมการได้นำเสนอคณะกรรมการทราบแล้ว และได้แจ้งให้ส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องทราบเพื่อรับไปประกอบการพิจารณาต่อไปแล้ว จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ 1.4 กำหนดจำนวนและตั้งคณะ
กรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่...) พ.ศ....
เรื่องนี้คือเรื่องที่ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ 5 ครั้งที่ 7/2530
เมื่อวันจันทร์ที่ 19 ตุลาคม 2530 ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
(ฉบับที่...) พ.ศ. ... แล้วลงมติแก้ไขเพิ่มเติม จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวคืนมาเพื่อ
ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา 128 (3) ซึ่งกำหนดให้สภาทั้งสองตั้งบุคคลที่
เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎร กำหนด
ประกอบเป็นกรรมการร่วมกัน จึงขอเชิญเสนอกรับคุณวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม

วิรัตน์ คยางคนนท์ ส.ส. จังหวัดสกลนคร ผมไม่ใช่เสนอกับ ผมยกมือเพื่อจะถามท่านประธานนะครับ คือเรื่องที่แจ้ง เรื่องเกี่ยวกับ พ.ร.บ. การเงินนะครับ ผมอยากจะขอความรู้สึกนึกหนึ่งครับว่า พ.ร.บ. ต่าง ๆ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัตน์ เดี่ยวเอาเรื่องนี้ก่อนก็แล้วกันนะครับ จบแล้วค่อยต่อครับ

นายวิรัตน์ คยางคนนท์ (สกลนคร) : พอดีผมยกตั้งนานนะครับประธานไม่ได้มอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมจะย้อนกลับไปให้ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอจำนวนกรรมาธิการก่อนครับ แล้วค่อยเสนอรายชื่อกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่..) พ.ศ. วุฒิสภาแก้ไข คุณปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ 21 ท่านครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ 21 ท่านนะครับ ขอเชิญเสนอรายชื่อตามสัดส่วนนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ 6 ท่าน ขอเชิญนะครับคุณสัมพันธ์ครับ

นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สัมพันธ์ แป้นพัฒน์ ส.ส. นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเสนอ 21 ท่าน ชุดเดิมที่เป็น ส.ส. นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสัมพันธ์ เสนอชุดเดิมนะครับที่เป็น ส.ส. 21 ท่าน ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ถือว่าเห็นชอบนะครับ เลขาธิการมี
รายชื่อหรือเปล่าครับ มีกรุณาอ่านครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : กรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่..) พ.ศ.... 1. นายติเรก หลักคำ 2.
นายพีรพันธุ์ พาลุสุข 3. นายวิเชียร สอนน้อย 4. นายมานพ ธนสุกาญจน์ 5. ว่าที่
เรือเอก สุกิจ อัถโถปกรณ์ 6. นายพรเทพ เดชะไพบูลย์ 7. พลตำรวจโท จำรัส
มังกรรัตน์ 8. นายประสงค์ บุรณพงศ์ 9. นางสาวพูนสุข โลหะโชติ 10. นายทรงยศ
รามสูต 11. นางกรรณกาญจน์ วิสมหมาย 12. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ 13. นายกำชัย
เรืองกาญจนเศรษฐ์ 14. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา 15. นายถวิล ฤกษ์ห่วย 16.
นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา 17. นายประชุม รัตนเพียร 18. นายบุญหลง ถาคำฟู
19. นายสุนทร วิลาวัลย์ 20. นายาสนา บุญพันธ์ตันติ 21. นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเรื่องที่ 5.1 นะครับ คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาและ
แก้ไขกฎหมายแห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เกิดขึ้นประจำทุกปี ขอบยายเวลาพิจารณา ศึกษา
ปัญหาดังกล่าวออกไป 60 วันนับแต่วันที่ 15 ตุลาคม 2530 ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ 86 เรื่องนี้ได้มี
การขยายเวลามาแล้วในครั้งก่อนระหว่างปิดสมัยประชุม 1 ครั้งนะครับ ครั้งนี้ก็เป็นกร ขยายระยะเวลาออก
ไปอีก 60 วันเป็นครั้งที่ 2 เชิญเลยครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอความ
กรุณาท่านประธานสักขีพยานหนึ่ง เรื่องการตั้งกรรมาธิการเมื่อก็นี้นะครับ ปรากฏว่า ดอกเตอร์
ลลิตา ไม่อยู่ไปต่างประเทศ ก็เลยจะต้องขอเปลี่ยนกรรมาธิการชุดของประชากรไทยนะครับ
เป็นคุณเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา กับ คุณสุวัฒน์ นิงสานนท์

ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : 21 ท่านเมื่อสักครู่นี้ ขอเปลี่ยนจากดอกเตอร์
ลลิตามาเป็นคุณเย็นจิตต์

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : คุณสุวัฒน์ นิงสานนท์
ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองนะครับ เมื่อสักครู่นี้ไม่มีดอกเตอร์
ลลิตา มีคุณประทุม รัตนเพียร ขอเปลี่ยนจากคุณประทุมเป็นคุณเย็นจิตต์อย่างนี้ ใช่มั้ยครับ
คุณเย็นจิตต์มีแล้วนะครับ

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้นผมขอประทาน
โทษ ขอเป็นคงเดิมนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นในเรื่อง
ขอขยายระยะเวลาศึกษาปัญหาของคณะกรรมการวิสามัญนะครับ ก็ถือว่าเห็นชอบอนุญาต
ให้ขยายเวลาได้อีก 60 วัน

ต่อไปเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาแจ้งมานะครับว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่
5 ครั้งที่ 7/2530 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2530 ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราช-
บัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การ
ของรัฐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอแจ้ง
ให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีกเรื่องหนึ่ง ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. แล้วลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมขอปรึกษาเรื่องที่ประธานแจ้งเรื่องพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนะครับ เพราะว่า ร่างพระราชบัญญัติการเงินหลายต่อหลายฉบับที่ส่งเข้าไปตั้งแต่ปีที่แล้ว ก็ยังไม่ได้รับการเซ็นรับรองมา ผมอยากจะทราบเหตุผลและก็พอจะเป็นไปได้ไหมที่จะแจ้งเหตุผลด้วยที่ ยังไม่เซ็นที่ล่าช้าเพราะอะไรครับ ขอปรึกษาคครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางเราได้รับแจ้งแต่เพียงว่า อยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนะครับ ซึ่งเฉพาะแต่ละรายนี้ผมคิดว่า ต้องติดต่อทางรัฐบาลโดยตรง ซึ่งคุณวิรัตน์จะทำหนังสือมาผ่านผมไปก็ได้ แล้วผมจะแจ้งไปในแต่ละเรื่องอีกทีหนึ่งครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : ครับ หมายความว่า ต้องการทราบเฉพาะรายให้ทำหนังสือผ่านท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ แล้วก็จะให้เลขาธิการมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสหประชาชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมก็ยังข้องใจในประเด็นนี้นะครับ ท่านประธาน ทำไมพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ทางพรรคฝ่ายค้าน คือฝ่ายพรรคของกระผมได้เสนอไป คือตัวกระผมเองเป็นผู้ร่างเสนอผ่าน

พรรคไปเรียบร้อยพิเศษแล้วครับ มัวไปงมโป่งไว้ที่ไหนครับ คือถ้าไม่ให้ ไม่รับรองก็รับเซ็นมานะครับ ท่านประธาน กระผมฝากไว้ด้วยครับ พระราชบัญญัติฝึกอาชีพแห่งชาติกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจนะครับ นานแล้วครับ รับไม่รับก็รับส่งมาให้สภาเขาได้รับรู้หรือเจ้าของตัวร่างนี้ เขาจะได้ไม่ต้องไปเตรียมไม่ต้องไปอดตาหลับขับตานอนในการที่จะแก้ไขปัญหา ในการที่จะต้องศึกษาปัญหาต่าง ๆ กระผมว่ารัฐบาลเฉื่อยและอย่างนี้ กระผมอยากจะประจานกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าจะกรุณานะครับ ฯพณฯ รัฐมนตรีมีชัย ท่านก็อยู่ที่นี้ครับ ประทานโทษที่เอื่อยนาม ท่านไม่รับรองก็บอกว่าไม่รับรอง อ้ายเรื่องนี้มันไม่ถูกต้องส่งมาเลยก็หมดเรื่องครับ มันจะได้สบายขึ้นครับ เราจะได้ทำงานอย่างอื่นครับ ท่านประธาน ขอฝากเป็นข้อสังเกตให้ท่านประธานได้โปรดกรุณา ทำเรื่องราวทำขับไปยังรัฐบาลด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะเอาข้อสังเกตท่านให้เลขาธิการรัฐสภาทำหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไปนะครับ คุณเชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานครับ แล้วก็ขอกราบเรียนว่า คงจะไม่ใช่เฉพาะสมาชิกฝ่ายค้านเท่านั้นเองที่เสนอพระราชบัญญัติซึ่งเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ของกระผมเองก็เสนอไปหลายฉบับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้กระผมขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า มีหลักเกณฑ์กำหนดว่า รัฐบาลจะต้องแจ้งให้ทราบภายในกี่วัน เพื่อสมาชิกจะได้จับงานอย่างอื่นต่อไป กระผมขอเรียนถามว่ามีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ครับว่า รัฐบาลจะต้องใช้เวลาพิจารณาภายในกี่วัน ๆ ตอบมาให้สมาชิกทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีบทบังคับหรอกครับ

ต่อไปผมขอรับรองรายงานการประชุมในวาระที่ 2 นะครับ ครั้งนี้มีรายงาน

การประชุมที่เสนอให้รับรอง 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 11/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 14 พฤษภาคม 2530 และครั้งที่ 12/2530 (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 21 พฤษภาคม 2530 ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจสอบดูแล้วนะครับ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขรายงานประชุม ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุม 2 ครั้งดังกล่าวนี้

เรื่องที่ 3 ครบ เรื่องกระทู้ถาม ในสัปดาห์นี้มีกระทู้ถามทั้งหมด 5 กระทู้รับกระทู้แรก ของคุณประเทือง คำประกอบ เรื่อง หน่วยงานของรัฐค้างชำระค่าสาธารณูปโภค ขอเชิญครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง คำประกอบ ส.ส. นครสวรรค์ พรรคสหประชาชาติ โดย กระผมได้ตั้งกระทู้ถามไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ครับ เรื่อง หน่วยงานของรัฐค้างชำระค่าสาธารณูปโภค กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ขณฯ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในปัจจุบันมีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจหลายแห่งต้องติดค้างชำระค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และค่าโทรศัพท์ เป็นต้น ซึ่งค่าสาธารณูปโภคดังกล่าวที่ติดค้างนี้สะสมไว้หลายปีจนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ที่เป็นหนี้อยู่นั้น ไม่สามารถจะชำระได้หมดในเวลาอันสั้น อันเป็นผลให้รัฐวิสาหกิจที่ให้บริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะขยายการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะไม่สามารถทวงหนี้ค่าบริการจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจได้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

1. ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ก็แห่ง เป็นหนี้ค่าสาธารณูปโภคและแต่ละแห่งเป็นหนี้จำนวนเท่าใด

2. ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่เป็นหนี้ค่าสาธารณูปโภค นั้น สามารถจะชำระหนี้ได้หมดหรือไม่และโดยวิธีใด

3. ถ้าไม่สามารถชำระหนี้ได้หมด กระทรวงการคลังจะจัดสรรงบประมาณให้ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจนำไปชำระหนี้ได้หรือไม่ ถ้าได้ จะได้เมื่อใด และถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

ข้าพเจ้าจึงเรียนถามมาเพื่อขอทราบคำตอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสุธี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถาม เรื่อง หน่วยงานของรัฐค้างชำระค่าสาธารณูปโภค กระผมขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 มีส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่แห่งเป็นหนี้ค่าสาธารณูปโภค และแต่ละแห่งเป็นจำนวนเท่าไร ขอเรียนว่า ได้ไปรวบรวมตัวเลขเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่แล้วก็คือเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2529 มีส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจค้างชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภค ดังนี้ ส่วนราชการ 2,547 ล้านบาท รัฐวิสาหกิจ 6,663 ล้านบาท รวมค้างทั้งสิ้น 9,209 ล้านบาท รายละเอียดมากกว่านี้ถ้าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติสนใจ กระผมก็จะตอบตอนหลังครับ

คำถามข้อที่ 2 ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่เป็นหนี้ค่าสาธารณูปโภคนั้น สามารถจะชำระได้หมดหรือไม่ และโดยวิธีใด คำตอบก็คือ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ยังไม่สามารถชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภคได้หมดในขณะนี้ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น มีหนี้สะสมจำนวนมานานหลายปี และหนี้ใหม่ที่ไม่สามารถชำระได้ครบถ้วน เนื่องจากการตั้งงบประมาณไว้ต่ำกว่ารายจ่ายจริงของส่วนราชการ สำหรับรัฐวิสาหกิจก็มีรายได้จากอัตราค่าสินค้าและบริการต่ำกว่าต้นทุน จึงขาดแคลน

เงินทุนหมุนเวียนและไม่สามารถชำระหนี้ได้ อย่างไรก็ตามส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะสามารถชำระหนี้ได้หมดในอนาคต เนื่องจากรัฐบาลได้มีมาตรการเร่งรัดการชำระหนี้ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจแล้ว ทั้งนี้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2527 ในเรื่องนี้ และได้มีการกำชับให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจทุกแห่งที่เป็นลูกหนี้ สำนักงานประมาณ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และกรมบัญชีกลาง ประสานงานให้มีการ ชำระหนี้สาธารณูปโภคโดยเคร่งครัดให้หมดสิ้นต่อไปด้วย

คำถามข้อที่ 3 ถ้าไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมด กระทรวงการคลังจะจัดสรรงบประมาณให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจนำไปชำระหนี้ได้หรือไม่ เมื่อใดและถ้าไม่ได้มีเหตุอย่างไร คำตอบก็คือว่า เนื่องจากหนี้ค่าสาธารณูปโภค ดังกล่าวข้างต้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกับมาตรการที่จะต้องมีการเร่งรัด และมีการชำระหนี้ค่าสินค้าและบริการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ รวม 3 ประการ ทั้งนี้กระทรวงการคลังก็ได้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด มาตรการดังกล่าวกระผมขอกราบเรียนโดยย่อมีดังนี้

ประการแรก ให้สำนักงานประมาณพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าสาธารณูปโภคให้แก่ส่วนราชการต่าง ๆ ให้เพียงพอตามความเป็นจริง ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2529 เป็นต้นไป

มาตรการประการที่ 2 หนี้ค้างชำระให้ดำเนินการดังนี้ หนี้ค่าสินค้าและบริการที่ส่วนราชการค้างชำระแก่รัฐวิสาหกิจ ถ้าเป็นหนี้ปัจจุบันให้ส่วนราชการชำระหนี้ให้เสร็จเป็นปี ๆ ไป ถ้าหากงบประมาณรายจ่ายไม่พอก็ให้สำนักงานประมาณพิจารณาให้ หนี้เก่าที่เกิดก่อนปีงบประมาณ 2528 ให้โอนเงินงบประมาณหมวดอื่นที่เหลือจ่ายหรือใช้เงิน นอกงบประมาณชำระให้หมดไปภายในกำหนดเวลา หนี้ที่รัฐวิสาหกิจค้างกันเองให้รัฐวิสาหกิจไปปรับปรุงประสิทธิภาพ ค่าบริการของตนเพื่อให้อยู่ได้ และก็ชำระหนี้ได้ สำหรับหนี้เก่าให้ทำสัญญาผ่อนชำระให้หมดสิ้นไปภายในกำหนดเวลา

มาตรการประการที่ 3 ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดูแลการใช้โทรศัพท์ไฟฟ้า และน้ำประปาให้เป็นไปโดยประหยัดภายในงบประมาณที่กำหนดไว้ กระผมขอเรียนไว้แค่นี้ก่อนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้รับฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้วก็รู้สึกตกใจนะครับ ว่าหนี้สินอะไรที่ค้างชำระ ทำไม่มากมายเหลือเกิน ถึง 9,219 ล้านบาทเศษ อันนี้กระผมก็ยังไม่แน่ใจว่ารวมทั้งหนี้ของ ขสมก. ของรถไฟ ของอะไรด้วยหรือเปล่าครับ เงินจำนวนนี้นะครับที่เป็นหนี้สะสมมาก็เนื่องจากที่ว่าทางกระทรวงการคลังไม่ได้วางระเบียบ กฎเกณฑ์ให้หน่วยราชการนั้นมีวินัยในการ ใช้เงินงบประมาณ เพราะว่าถือเป็นของหลวงก็ใช้กันอย่างฟุ่มเฟือยเป็นต้นว่าไฟฟ้าก็เปิดกันหามรุ่งหามค่ำนะครับ แล้วก็หน่วยราชการกระผมขอกราบเรียนว่าอย่างงบประมาณเรา หน่วยราชการไม่มีการติดแอร์เลยนะครับ แต่ว่าข้าราชการก็ติดแอร์กัน ไฟฟ้าหลวงต้องจ่ายนะครับ อันนี้ก็เป็นหนี้ที่เพิ่มขึ้น เป็นว่าพูดโทรศัพท์กันทั้งวันนะครับ วันไหนที่ห่วยรัฐบาลจะออกรู้สึกโทรศัพท์ของหน่วยราชการใช้กันยุ่งเหยิงเหลือเกิน เพราะว่าซื้อห่วย 3 ตัวเกือบทุกกระทรวง ทบวง กรม อันนี้นั้นฟุ่มเฟือยเหลือเกินนะครับ กระผมก็อยากจะให้ทางกระทรวงการคลัง มีมาตรการให้หน่วยราชการมีกฎเกณฑ์ใช้การสาธารณูปโภค โทรศัพท์ ประปา ไฟฟ้านี้ให้รัดกุม แล้วก็ให้ถือเป็นข้อบกพร่องของกระทรวงและหน่วยงานนั้น ๆ ถ้าหากมีการใช้เกินไป อยากให้วางระเบียบกันให้แน่นอนนะครับ ไม่อย่างนั้นก็เป็นเงินพอกพูน แล้วก็ผู้รับกรรมก็คือประชาชน ต้องมาขึ้นเก็บภาษี ขึ้นภาษีอีก 2 เปอร์เซ็นต์ 3 เปอร์เซ็นต์ เพื่อเอามาใช้พวกนี้ ก็ไปกระทบกระเทือนถึงประชาชนนะครับ อันนี้กระผมก็อยากใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีต่อไปว่า เงินที่เป็นหนี้เดี๋ยวนี้ตามที่ท่านว่า ท่านมีกำหนดว่าจะใช้คืนรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ไว้แล้วเสร็จสักเมื่อใด ให้หมดสิ้นกันไปเลย ล้างบัญชีกันเสียทีหนึ่งนะครับ โดยจากงบประมาณบ้าง จากเงินนอกงบประมาณบ้าง ท่านมีโครงการจะทำได้อย่างไร

ข้อ 2 หน่วยงานที่เป็นหนี้รัฐวิสาหกิจนี้ อยากให้ทางกระทรวงการคลัง ทำรายละเอียดแล้วแจ้งให้สภาทราบ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณางบประมาณทราบ ด้วยจะได้หรือไม่ เพื่อที่จะได้กำชับหน่วยราชการตอนของงบประมาณทางคณะกรรมการของสภาจะได้เจาะจงกำชับให้หน่วยราชการนั้นใช้เงินโดยประหยัด

ข้อ 3 แล้วก็สำหรับหนี้ของ ขสมก. มีอยู่กับ ปคท. นั้น รวมอยู่ในยอดหนี้อันนี้ด้วยหรือเปล่าครับ ผมขอถาม 3 ข้อครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอเรียนตอบคำถามว่า หนี้ที่ว่าค้างชำระมานานนั้น ได้ไปวิเคราะห์ดูแล้วก็พบว่า ถ้าเป็นหนี้ของส่วนราชการค้างแก่รัฐวิสาหกิจจำนวนร้อยละ 75 เป็นหนี้ของปีสุดท้าย อีกร้อยละ 25 จึงเป็นหนี้ค้างเก่า ถ้ามองในแง่การค้างชำระนานแล้วก็นับว่าส่วนใหญ่เป็นหนี้ปัจจุบัน ที่รัฐวิสาหกิจค้างกันเอง ไปวิเคราะห์ดูแล้วก็พบว่าร้อยละ 90 เป็นหนี้ของปีที่ผ่านมา อีกร้อยละ 10 เป็นหนี้เก่า ถ้ามองในแง่หนี้ค้างนานแล้ว หนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหนี้ปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วรัฐวิสาหกิจเขายังมี ระบบที่ใช้หนี้ต่อกันก็คือว่า หนี้ค่าสาธารณูปโภคนั้นเมื่อวางบิลแล้วเขาก็จะชำระภายใน 60 วัน เพราะฉะนั้นอย่างน้อยจะต้องมีลูกหนี้ต่อกันจำนวนหนึ่ง จะให้หมดจนไม่มี ย่อมเป็นไปได้ แต่ว่ากระทรวงการคลังไม่ได้วางระเบียบให้เคร่งครัด จนกระทั่งมีหนี้ค่าสาธารณูปโภคต่อกันนั้น ขอเรียนว่ามีสาเหตุหลายประการที่ทำให้หนี้ค่าสาธารณูปโภคต่อกันค้างมาก สาเหตุประการหนึ่งก็คือส่วนราชการอาจจะใช้ค่าสาธารณูปโภคอย่างไม่ประหยัด และอย่างไม่รัดกุม มีการสิ้นเปลือง นั่นก็เป็นเหตุประการหนึ่ง

ประการที่ 2 ก็คือว่า ส่วนราชการได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ เพราะว่าได้มีการขยายหน่วยงานขยายอัตราค่าจ้างไป

เหตุประการที่ 3 กรณีรัฐวิสาหกิจ เมื่อรัฐวิสาหกิจดำเนินงานมีผลขาดทุน

อาจจะเนื่องมาจากการกำหนดค่าบริการต่ำไป หรือประการใดก็ตาม ส่วนราชการก็มักจะใช้วิธีหาทุนหมุนเวียนโดยคิดหนี้กันเอง เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่ากระทรวงการคลังได้วางระเบียบให้ประหยัดหรือเปล่า ขอเรียนว่าได้มีการวางระเบียบให้หัวหน้าส่วนราชการกำหนดเป้าหมายการใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภคให้ประหยัด ต้องมีการรายงานแล้วก็มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ และเสนอข้อสังเกตในเรื่องนี้ด้วย การแก้ปัญหาโดยให้กระทรวงการคลังกำหนดระเบียบนั้นก็จะเป็นผลในสาเหตุที่เนื่องมาจากส่วนราชการใช้สาธารณูปโภคไม่ประหยัดเท่านั้น ส่วนสาเหตุอื่นก็คงจะต้องติดตามไปแก้ต่อไป คำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง 3 ประเด็นหลังนั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน ดังนี้

ถามว่าหนี้เก่าจะหมดเมื่อใด กระผมขอเรียนว่าหนี้ของส่วนราชการนั้น ถ้าเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนปีงบประมาณ 2527 จะต้องใช้ให้หมดในปี 2528 ถ้าเป็นหนี้หลังจากนั้นจะต้องใช้ให้หมดในปี 2529 และในปีถัดไปทุก ๆ ปี สำหรับรัฐวิสาหกิจที่ค้างค่อนั้น ถ้าเป็นหนี้เก่า รัฐมนตรีได้กำหนดให้จะต้องไปทวงถามตกลงกันผ่อนชำระให้หมดไป ภายในเวลา 5 ปี เป็นต้น

คำถามข้อที่ 2 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติใคร่ขอรายละเอียดค่าสาธารณูปโภคค้างจ่ายเพื่อไปวิเคราะห์และติดตามนั้น กระทรวงการคลังก็จะได้ประสานงานกับท่าน เพื่อส่งข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้แก่ทางกรมการ การกระผมเองก็เชื่อว่าการทำงานของ คณะกรรมการย่อมเป็นประโยชน์ในการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและให้มีการประหยัด ขอให้มีการประสานงานกับทางกระทรวงการคลังจะได้จัดข้อมูลให้ในเรื่องนี้

คำถามที่ว่าประการที่ 3 ตัวเลขดังกล่าวรวมตัวเลขของ ขสมก. หรือไม่ ขอเรียนว่าตัวเลขที่เสนอไปนั้นเป็นเฉพาะค่าสาธารณูปโภคก็มีค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และค่าโทรศัพท์ ยังไม่ได้รวมหนี้ค่าน้ำมันของ ขสมก. ซึ่งก็เป็นเรื่องหนึ่งต่างหาก ก็ได้มีการแก้ปัญหากันไปโดยเฉพาะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตั้งกระทู้ถามอีกครั้งหนึ่งนะครับ สำหรับหน่วยรัฐวิสาหกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชน เป็นต้นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค หรือโทรศัพท์นี้ ทางประชาชนทั่วทุกจังหวัดนะครับทั่วประเทศนี้ก็มีความต้องการจะได้รับการ จากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจทั้ง 3 แห่งนี้ พอผู้แทนไปติดต่อเข้าหรือประชาชนมาร้องเรียนเพื่อจะให้ 3 หน่วยงานนี้มาช่วยเหลือ เป็นต้นว่าอย่างไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ราษฎรมีเงินสมทบ 30 เปอร์เซ็นต์แล้ว แต่ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องออกอีก 70 เปอร์เซ็นต์ ทางไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็ไม่สามารถจะรับปากได้เนื่องจากบอกว่าไม่มีเงิน บอกว่าถ้าจะให้เร็วผู้แทนก็ไปพูดกับรัฐบาลสิ บอกว่าให้รัฐบาลรับใช้หนี้ซึ่งเป็นหนี้เขาอยู่มากมาย อันนี้ละครับ มันเป็นผลกระทบกระเทือนมาถึงประชาชนก็อยากจะให้ทางกระทรวงการคลัง หาทางอย่างไรที่จะปลดเปลื้องหนี้สินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค และโทรศัพท์ให้หมดสิ้นโดยเร็ว เพื่อที่เขาจะได้นำเงินที่ได้รับชำระหนี้จากหน่วยราชการนั้นไปขยายงานให้แก่ประชาชนโดยทั่วถึงกันนะครับ อย่างเป็นต้นว่าอย่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนี้ ปีนี้เราให้งบเขาไป 300 ล้านบาท เพื่อไปขยายไฟจากงบประมาณที่เราตัดเหลือกันนะครับ เขาก็มีความเดือดร้อน ไม่มีเงินอีก 700 ล้านบาทสมทบที่จะไปทำไฟให้กับประชาชนได้ อันนี้ก็สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนนะครับ ฉะนั้นหนี้สินของหน่วยราชการที่เป็นหนี้ต่อรัฐวิสาหกิจนี้ก็อยากจะให้เข้มงวดกวัดขั้นและก็ให้หมดไปโดยเร็ว แต่ว่าตามที่ท่านได้กล่าวมาแล้วก็รู้สึกพอใจ แต่ขอให้ทำอย่างจริงจังและให้เป็นระบบเสียทีหนึ่ง อย่าให้เป็นดินพอกหางหมู ตลอดไปนะครับ

สำหรับคำถามผมก็อยากจะถามต่อไปว่า สำหรับรัฐวิสาหกิจที่มีหนี้ราชการอยู่มากนี้ แต่ทำไมเวลาแบ่งโบนัส คือหน่วยรัฐวิสาหกิจนั้นไปแบ่งโบนัสกันเยอะแยะมีกำไร แต่ว่าหนี้พวกนี้ ไม่ได้พูดถึงกันเลย น่าจะตัดหนี้พวกนี้ลงบ้าง คือแบ่งโบนัสแต่น้อยมีหนี้ค้างอยู่มากมาย แต่ว่ายังแบ่งโบนัสกัน อันนี้เป็นความสะเทือนใจของประชาชนอยู่เหมือนกันนะครับ

ก็อยากจะให้ทางกระทรวงการคลังหาทางอย่างไรเสียจะครับ แล้วก็กระผมก็อยากเรียนถามเป็นข้อสุดท้ายว่า ถ้าหากภายใน 5 ปีนี้ การชำระหนี้ให้แก่วัฒนากิจที่ราชการติดค้างอยู่นั้นไม่หมด ท่านมีมาตรการจะทำอย่างไร เพื่อให้หนี้สินอันนี้หมดไปเสียทีหนึ่ง แล้วก็อยากจะขอให้มีการมาตรการต่อไปให้เข้มงวดว่า อย่าให้แต่ละปีที่หน่วยราชการตั้งงบประมาณมาก็ขอให้ตั้งให้ครบถ้วน อย่างปีที่แล้วกระผมดูงบประมาณบางกรมจะครับ ปีก่อนนี้เคยตั้งค่าไฟไว้ล้านหนึ่งงบประมาณปี 2531 นี่ตั้งถึง 3 ล้าน 4 ล้าน อันนี้จะโป่งไปหรือเปล่านั้นครับ ก็ขอให้ตัวอย่าง ตัวเลขที่เท็จจริงไม่ใช่ตั้งโป่งไว้เพื่อใช้อย่างฟุ่มเฟือย ขอให้ทางกระทรวงการคลังใช้ระเบียบและวินัยการเงินการคลังให้แก่หน่วยราชการ ให้สำนึกให้มากครับ เพราะเงินทุกบาททุกสตางค์ที่จะต้องใช้นี้เป็นเงินของภาษีอากรชาวบ้านทั้งนั้น และก็กระทรวงการคลังก็ขึ้นภาษีอยู่เรื่อย ๆ นี่ขึ้นภาษีชาวประมงจะเก็บเขา 1 เปอร์เซ็นต์ เขาก็ร้องกัน เพราะว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ราชการชำระหนี้ก็ต้องเอามาจากราษฎร ท่านก็ไปเอาจากชาวประมงอีกแล้ว ชาวเกษตรกรนี่มา 1 เปอร์เซ็นต์บ้าง เอาจากผู้รับเหมาเพิ่มอีก 2 เปอร์เซ็นต์บ้าง มันเดือดร้อนกันทั่วถึงจะครับ ถ้าหากราชการเพลารื่องการเป็นหนี้การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยแล้ว ภาษีทั้งหลาย เราก็ไม่ต้องไปรีดประชาชน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขอตอบคำถามครั้งที่ 3 ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดังนี้ ที่ว่ารัฐวิสาหกิจบางแห่ง เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่เมื่อประชาชนไปขอติดตั้งไฟฟ้า ก็มักจะอ้างว่าไม่มีเงิน แล้วก็ขอให้ไปทวงหนี้ราชการหรือทวงหนี้รัฐวิสาหกิจให้ ข้ออ้างดังกล่าวเป็นความจริง ก็ได้มีการแก้ปัญหาไปบ้าง อย่างเช่นว่า ในปีงบประมาณนี้คณะกรรมการมาธิการงบประมาณก็ได้จัดสรรเงินให้ 300 ล้านบาท เพื่อไปทำในเรื่องนี้ ที่รัฐวิสาหกิจอ้างว่ามีหนี้ทางภาคราชการมากนั้น ก็เป็นเรื่องที่เป็นเหตุส่วนหนึ่ง แต่อันที่จริงแล้วรัฐวิสาหกิจก็มีแหล่งเงินทางอื่นที่เอามาใช้ได้เช่นเดียวกัน ข้ออ้างว่างานจะต้อง

ติดชะงักเพราะหนี้ค้างแต่ประการเดียวนั้น ก็คงจะไม่ใช่เป็นเพียงสาเหตุประการหนึ่ง กระนั้น ก็ไม่ได้ถึงนอนใจจะต้องช่วยกันแก้ปัญหา ผมจำได้ว่าในคณะกรรมการบริหารงบประมาณก็ได้มีการ พุดจากันในเรื่องนี้ ได้มีการช่วยติดตาม ช่วยท้วงติงให้มีการชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภค ในภาคราชการให้หมดไปจนเข้าสู่ภาวะปกติ เรื่องนี้ก็ขอยอมรับว่าเป็นสาเหตุประการหนึ่งใน ข้ออ้างที่รัฐวิสาหกิจอ้างว่าขาดทุนหมุนเวียน

คำถามที่ว่ารัฐวิสาหกิจมีหนี้ค้างชำระอยู่ทำไมจึงจ่ายโบนัสได้ ขอเรียนว่าการ จ่ายโบนัสของรัฐวิสาหกิจนั้นจ่าย เนื่องจากรัฐวิสาหกิจมีผลกำไรและผลกำไรก็คำนวณจากรายได้ทั้งที่เป็นเงินเชื่อและเป็นเงินสด เพราะฉะนั้นถึงจะมีลูกหนี้ เขาก็ถือว่ามีกำไรยัง ถูกหลักอยู่ ประเด็นอยู่ตรงที่ว่าถ้าหนี้นั้นคาดว่าจะไม่สามารถเรียกเก็บได้ ตรงนั้นแหละครับ มันจะต้องไปตัดกำไรออก ทางกระทรวงการคลังก็จะไปเฟ่งเสียงว่าหนี้ที่ค้างกันมาก ถ้าส่วนใด ยังเก็บไม่ได้ก็ต้องเอาไปตัดเป็นหนี้สูญหรือไปหักกำไรออก แต่หนี้ภาคราชการกับหนี้ภาค รัฐวิสาหกิจนั้นก็เชื่อว่า ยังไงก็ต้องเก็บจนได้ ท่านได้ถามว่าถ้า 5 ปี ชำระไม่หมดจะเป็น อย่างไร ขอยืนยันว่าคณะรัฐมนตรีได้สั่งการไว้ว่าจะไม่ให้หนี้เก่าค้างต่อไปอีก มาตรการก็มี มากมาย ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในคณะกรรมการบริหารงบประมาณก็ทราบดีแล้วว่า ได้มี การเฟ่งเสียงกำชับให้ตั้งงบประมาณจนเพียงพอ มาตรการหลายอย่างผมขอยกตัวอย่างขึ้นมา อ้างก็คือ

ประเด็นแรก มีการกำหนดให้ส่วนราชการมีงบประมาณหมวดค่าสาธารณูปโภค งบประมาณหมวดนี้ก็หมายความว่า จะใช้เฉพาะเพื่อการชำระค่าสาธารณูปโภค เท่านั้น จะโอนไปใช้ที่อื่นไม่ได้ แต่ถ้าไม่พอให้โอนหมวดอื่นมาไว้ในหมวดค่าสาธารณูปโภคได้ การที่มีหมวดค่าสาธารณูปโภคโดยเฉพาะนี้ ก็เพื่อเป็นการควบคุม เป็นการกระตุ้นให้มีการชำระ ค่าสาธารณูปโภคโดยครบถ้วนและครบถ้วนทุกปีนั่นเอง

อีกประการหนึ่ง ในตอนสิ้นปีทางคณะรัฐมนตรีก็ได้เคยมีมติให้ส่วนราชการได้ใช้ งบประมาณหมวดอื่นมาชำระค่าสาธารณูปโภค มีให้ปล่อยไว้ให้ค้างชำระรุงรัง ที่สำคัญที่สุดก็คือ

ในระยะหลังนี้โดยเฉพาะในปีงบประมาณ 2531 ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็คงจะสังเกตว่า ค่าสาธารณูปโภคในงบประมาณได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าแค่เดิมส่วนราชการไม่ได้รับงบประมาณค่าสาธารณูปโภคเพียงพอ ที่ตั้งให้ค่อนข้างจะตึงหน้อยก็โดยเข้าใจว่าจะเป็นการบีบให้ส่วนราชการต้องประหยัด แต่กรณีนี้เขามีความจำเป็นเขาก็ได้ใช้วิธีติดค้างกันเอาไว้ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยในปี 2531 นี้ก็ได้มีความพยายามที่จะกดดันให้ส่วนราชการใช้ค่าสาธารณูปโภคโดยประหยัด และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วถ้าต้องการใช้เท่าไรก็ต้องตั้งงบประมาณให้จนเป็นการเพียงพอ ผมขอยืนยันว่าประเด็นนี้ที่ท่าน ส.ส. ประเทือง ได้ให้ความเป็นห่วงก็เป็นเรื่องซึ่งกระทรวงการคลังเชื่อว่า เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขจะต้องติดตาม และก็ได้นำมาโดยลำดับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระชู้ต่อไป กระชู้ที่ 2 ครับ ของคุณอนันต์ สุขสันต์ เรื่อง การชาระเงินในการจัดรูปที่ดินไม่เป็นธรรม เชิญครับ

จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท พรรคชาติไทย ขอตั้งกระทู้ถามถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากขณะนี้ชาวนาอำเภอมือง อำเภอสรรคบุรี และอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาทกำลังประสบปัญหาความเดือดร้อนอย่างมาก ในเรื่องค่าจัดรูปที่ดินไม่เป็นธรรม เพราะเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานได้ชี้แจงว่าชาวนาจะต้องจ่ายเงินให้รัฐบาล ในราคาไร่ละ 750 บาท และให้ผ่อนส่งภายใน 15 ปี แต่ปรากฏว่าชาวนาจะต้องชำระครั้งเดียวทั้งหมด ในราคาไร่ละ 750 บาท ถ้าจะผ่อนให้ผ่อน 15 ปี ในราคาไร่ละ 1,650 บาท โดยให้ผ่อนส่งเป็นรายปีจำนวนไร่ละ 110 บาท ชาวนาต้องเสียดอกเบี้ยถึงร้อยละ 12 ต่อปี ซึ่งเป็นภาระที่หนักมากสำหรับชาวนาที่ทำนาไม่ได้ผล และตามที่เจ้าหน้าที่ได้วางโครงการไว้ว่าจะดำเนินการเปลี่ยนที่ดินให้เสมอกันเพื่อให้ทำนาได้ปีละ 2 ครั้ง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าชาวนาไม่สามารถทำนาได้ เพราะที่นาที่เปลี่ยนให้มันสูง ๆ ต่ำ ๆ จึงต้องเสียค่าเช่ารถเปลี่ยนดินเอง

และในการทำนาปรังก็ต้องเสียค่าเครื่องสูบน้ำอีก เมื่อรวมกับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ชาวนาจะต้องจ่ายเป็นประจำทุกปีคือ ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชที่มีราคาแพง ทำให้ชาวนาได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่งในการเสียเงินค่าจัดรูปที่ดินที่ไม่เป็นธรรมนี้ จึงขอเรียนถามว่า

1. รัฐบาลจะให้ชาวนาผ่อนชำระค่าจัดรูปที่ดินในราคาไร่ละ 750 บาท ภายในระยะเวลา 7 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ยได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการเมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ขอทราบรายละเอียด

2. รัฐบาลจะควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพตาม ที่ได้วางโครงการไว้จะได้หรือไม่

3. รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรหรือไม่กับบริษัทที่รับเหมา ในการจัดรูปที่ดิน แล้วทำไมไม่เรียบเรียงตามสัญญา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก หาญ ลีनานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ และบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผมขอตอบกระทู้ดังต่อไปนี้ กระผม พลเอก หาญ ลีนานนท์ ส.ส. กทม. เขต 9 ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ ดังต่อไปนี้

ต่อปัญหาข้อแรกนั้น กระผมกราบเรียนว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่สามารถที่จะผ่อนผันการชำระเงินตามที่ท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติได้ถามไว้ได้ เพราะว่าการชำระ 750 บาทต่อไร่ ภายใน 7 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ยนั้น ตัวเลข 750 บาทนั้นเป็นเพียงครึ่งหนึ่งของตัวเลข 1,500 บาท ที่ทางราชการได้คิดประมาณการไว้ในการก่อสร้างรวมทั้งการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น คลองส่งน้ำ ถนน นะครับ แต่ว่าเมื่อมาทำจริง ๆ แล้ว เมื่อเริ่มต้นทำเมื่อปี 2520 นั้น ค่าก่อสร้างระหว่าง ขอบภัย เมื่อได้เริ่มทำเมื่อปี 2521 ถึง 2525 นั้น ค่าก่อสร้างจริง ๆ ต่าง ๆ แล้วก็ได้เพิ่มขึ้นมาเป็นถึงไร่ละ 2,800 บาท ซึ่งอย่างไรก็ดี รัฐบาลก็ยังคงยึดถือราคาไร่ละ 1,500 บาทเช่นเดิม โดยที่ทางรัฐบาลออกให้

เพียงครึ่งหนึ่ง คือ 750 บาท ให้ประชาชนรับภาระ 750 บาท เพราะฉะนั้นการที่จะผ่อน 750 บาท ภายใน 7 ปี โดยไม่มีดอกเบี้ยนั้น ก็เป็นเรื่องที่ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ เพราะเท่ากับว่าเงินต้นต่ำกว่า 750 บาทเสียอีก ประการที่ 3 ก็คือว่าการผ่อนผันอย่างนี้จะเป็นการไม่เป็นธรรมกับเกษตรกรอื่น ๆ นะครับ เกษตรกรอื่น ๆ 2,673 ราย จาก 3,164 ราย หรือคิดแล้ว 85 เปอร์เซ็นต์นั้น เขาสามารถที่จะชำระได้ นี่คือในเขตจังหวัดชัยนาท เพราะฉะนั้น เกษตรกร 2,000 กว่ารายนั้นเขาได้รับหนังสือแจ้งหนี้แล้วเขาก็ชำระเงินแล้วทั้งสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ นั้น สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ได้ นอกจากนี้การเก็บเงิน 750 บาทนั้น เป็นการเรียกเก็บจากทุกจังหวัดในเขตจัดรูปที่ดิน นะครับ ในโครงการเจ้าพระยา ระยะที่ 2 รวมทั้งหมด 7 จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท นครสวรรค์ สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง ลพบุรี และสระบุรี นะครับ มีเกษตรกรทั้งหมด 86 เปอร์เซ็นต์ หรือ 9,349 ราย จาก 10,874 ราย สามารถชำระหนี้ได้ อย่างไรก็ดี ถ้าแม้ว่าเกษตรกรรายใดที่ประกอบการเกษตรแล้วไม่ได้ผล ได้ยื่นคำขอร้องขอขยายระยะเวลาในการชำระหนี้ ก็สามารถทำได้ที่สำนักงานจัดรูปที่ดินที่จังหวัดชัยนาท ยื่นคำขอผ่อนผันชำระหนี้เป็นคราว ๆ ต่อ ธ.ก.ส. ก็ย่อมทำได้เช่นเดียวกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าการจัดรูปที่ดินนี้ ได้ทำเสร็จมานานแล้ว แต่ก็ไม่ได้มีการร้องเรียนแต่ประการใด แต่ว่าเมื่อมีการแจ้งหนี้ เมื่อโอนโฉนดให้เรียบร้อยก็เริ่มจะมีการร้องเรียน และตัวเลขนั้นก็ยืนยันแล้วว่าส่วนใหญ่ 80 กว่า เปอร์เซ็นต์นั้นสามารถที่จะทำได้นะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะมาขอลดหย่อนผ่อนผันนี้ กระผมเห็นว่าจึงไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง

ต่อข้อถามข้อที่ 2 การควบคุมเจ้าหน้าที่ในการทำงานนั้น รัฐบาลโดยเฉพาะ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็ได้ฟังเสียงเรื่องนี้เป็นพิเศษในการที่จะปรับปรุงกลไกของรัฐ ให้ไปปรับใช้ประชาชนได้อย่างแท้จริง และกำจัดการทุจริตฉ้อโกงต่าง ๆ ภายในวงการให้หมดไป เป็นนโยบายของกระผมและของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย ที่จะดำเนินการให้โครงการนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับปัญหาที่ดินที่มีการยุบตัวไม่เท่ากันหลังจากที่มีการส่ง

น้ำในปีแรกนั้นก็เพราะว่า ตอนแรกนั้นพอลมดินไว้แล้วก็พอเสร็จฤดูแล้วก็เอาน้ำออกไปก็จะ
ต้องมีการยุบตัวบ้าง หน้าที่ดินบางแห่งก็ไม่สามารถที่จะรักษาความสม่ำเสมอไว้ได้ แต่บางแห่ง
ที่ตัดหน้าดินไปก็ไม่มีมีการยุบตัวแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นก็คงจะมีบ้างในปัญหาที่การยุบตัวไม่
เท่ากัน อย่างไรก็ตามโครงการทั้งหมดที่เราทำอยู่ใน 16 จังหวัดนั้น พื้นที่ประมาณ
1,600,000 ไร่ ในโครงการเจ้าพระยาห้วยสักพื้นที่ 181,453 ไร่ เฉพาะที่ดินในจังหวัด
ชัยนาทมีการจัดรูปที่ดินทั้งหมด 91,457 ไร่ ในการดำเนินการส่วนใหญ่ก็ปรากฏว่า
ผู้รับเหมาได้ทำการถูกต้องตามแบบแผนที่ได้กำหนดไว้ทุกประการ เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบรับ
มอบงานเรียบร้อย และเกษตรกรส่วนใหญ่ก็พอใจในผลงาน อย่างไรก็ตาม การจัดรูปที่ดินเป็น
งานละเอียดที่ต้องทำดู คลอง ถนน และจะต้องปรับพื้นที่นาแต่ละแปลง ทั้งยังเป็นงานใหม่ที่เรา
ยังมีประสบการณ์ไม่สูงนักจึงมีพื้นที่บางแห่งที่ยังไม่ได้รับน้ำ หรือยังได้รับน้ำไม่สะดวก
เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ดังนั้น แม้ว่าดังที่มีเกษตรกรร้องเรียนมายังสำนักงานจัดรูป
ที่ดิน ทางสำนักงานจัดรูปที่ดินก็ได้ระงับการเรียกเก็บเงินในรายที่มีปัญหาไปแล้ว แล้วก็จัด
ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ หากพบว่าพื้นที่ใด น้ำยังเข้านาไม่สะดวกและเป็นความบกพร่อง
ในการปรับระดับ ปรับพื้นที่ ก็จะแก้ไขปัญหานั้นให้ต่อไป ซึ่งกระผมก็ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ได้ไป
แก้ไขปัญหาก็เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด

ต่อปัญหาข้อที่ 3 นั้น การจ้างเหมาจัดรูปที่ดินเพื่อความสะดวกเรียบร้อยของงานได้
กำหนดเงื่อนไขในสัญญา ให้หักเงินประกันความเสียหายไว้ 5 เปอร์เซ็นต์ของราคางานใน
เวลา 1 ปี ฉะนั้นถ้าแม้ว่าบริษัทรับเหมาจัดรูปทำไม่เรียบร้อย ก็สามารถเรียกมาแก้ไขข้อ
บกพร่องได้ภายใน 1 ปี ถ้าไม่มาแก้ไขก็จะริบเงินประกันนั้นเสีย เพื่อไปชดเชยการเสียหาย
แล้วก็นำมาซ่อมให้ได้อีกต่อไป ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนะครับ คุณอนันต์

จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นครั้งที่ 1 ครับ กระผมขอทราบเรียนตาม

(นางเป็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อุทยา ไม่อยู่ในห้องประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระชู้ดกไปนะครึบ กระชู้ที่ 5 ครึบ ของคุณ สึหนาท ภาษา เรือง ปัญหาจำนวนเตียงคนไข้และห้องรักษาคนไข้ของโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศ เชิญเลยครึบ

นายสึหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสึหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคสหประชาธิปไตย ขอประธานอนุญาตอ่านกระชู้ถามของกระผมเลยนะครึบ ครึบกระชู้ถาม เรือง ปัญหาจำนวนเตียงคนไข้ และห้องรักษาคนไข้ในโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศ

เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้ป่วยทั่วประเทศซึ่งจะต้องเข้ารักษาในโรงพยาบาล ทั้งประเภททั่วไปและใช้ห้องพักรซึ่งมีทั้งห้องธรรมดาและห้องพิเศษ ผู้ป่วยไม่สามารถเข้าทำการรักษาเป็นคนไข้ภายในตามความเห็นของแพทย์ได้มีเป็นจำนวนมาก ผู้ป่วยจำนวนมากต้องคอยเตียงและหรือคอยห้องเป็นเวลาหลายวันหลายอาทิตย์ บางครั้งนานนับเดือน เป็นปัญหาทำให้ประชาชนเดือดร้อนอย่างมากมาตลอดเวลา ผู้ป่วยบางรายต้องหันไปพึ่งโรงพยาบาลของเอกชน ซึ่งทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก บางรายถึงกับต้อง เป็นหนี้เป็นสินเพื่อนำเงินมาชำระให้แกโรงพยาบาลเอกชน ดังที่เราได้ทราบกันอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ครึบ มีผู้ป่วยบางรายนะครึบที่ยากจน แล้วก็ไม่มีทรัพย์สินเงินทองพอที่จะเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของเอกชน ต้องเสียชีวิตก่อน เพราะรอห้องรอเตียงดังที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ในขณะที่เดียวกันกระทรวงสาธารณสุขก็พยายามแก้ปัญหาซึ่งกระผมทราบดีคือสร้างโรงพยาบาลตามกิ่งอำเภอ และอำเภอต่าง ๆ โดยเฉพาะในปีงบประมาณ 2529 ต่อ 2530 ขอกราบเรียนว่า โรงพยาบาลที่สร้างมีลักษณะคล้ายคลินิกมีเตียงคนไข้เพียง 2 เตียงเท่านั้น สำหรับตัวนายแพทย์และพยาบาลนั้นไม่มีอยู่ประจำ จะมีนายแพทย์พยาบาลมาจากโรงพยาบาลใกล้เคียง มาดูแลรักษาเป็นครั้งคราว ทำให้ปัญหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ของแพทย์ที่อยู่ ณ โรงพยาบาลที่กระผมกราบเรียน ไม่มีผู้ดูแลรักษา ทำให้ประชาชนไม่

สนใจที่จะมารับบริการเท่าที่ควร เพราะเดินทางมาแล้วไม่มีแพทย์ ไม่มีพยาบาล ไม่มีกำหนดการที่แน่นอนว่า แพทย์ พยาบาลจะมาเมื่อไร โดยเฉพาะผู้ที่นำเวทนาวาอย่างยิ่ง คือคนป่วย ผู้ป่วย และญาติผู้ป่วยที่เดินทางมาระยะทางไกล ๆ ต้องหาที่พักค้างแรม กระผมจึงขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ขณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งถ้าจำไม่ผิดคงเป็นรัฐมนตรีช่วยมาโชโหมครับนั้นนะกระผมถามไม่ค่อยดีครับผมขอถามดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ทางราชการจะแก้ปัญหาดังกล่าวส่วนจำนวนผู้ป่วยที่มีมากกว่าจำนวนเตียงและหรือห้องได้อย่างไร และปัญหานี้จะหมดไปได้เมื่อใด

คำถามข้อที่ 2 ทางราชการได้ดูแลควบคุมโรงพยาบาลของเอกชนไม่ให้คิดค่ารักษาพยาบาลสูงมากเกินไปอย่างไร

คำถามข้อที่ 3 การตั้งและขยายขนาดโรงพยาบาลระดับอำเภอ ตำบล ดำเนินไปแล้วในปีบริหารราชการแผ่นดินครบปีของรัฐบาลนี้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเท่าใด เป็นไปตามเป้าหมายกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดเพราะเหตุใด ขอกราบเรียนขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญรัฐมนตรี

นายวิชรินทร์ เกตะวันดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิชรินทร์ เกตะวันดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ส.ส. เลย ได้รับมอบหมาย จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มาเรียนตอบกระทู้ถามของสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ก่อนอื่นในนามของกระทรวงสาธารณสุขต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้ความสนใจต่อกิจการของกระทรวงสาธารณสุข ปัญหาที่ท่านได้ถามต่อปัญหาที่ 1 ที่ว่าจะแก้ปัญหาดังกล่าวส่วนจำนวนผู้ป่วยที่มีมากกว่าจำนวนเตียงอย่างไร และปัญหานี้จะหมดไปได้เมื่อใดนั้น ขอเรียนตอบว่า การที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวส่วนจำนวนผู้ป่วยมากกว่าจำนวนเตียงนั้น อาจจะทำได้หลายวิธี ซึ่งรัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขก็ได้พยายามเร่งรัดอยู่ตลอดเวลา

ประการแรก โดยการสร้างและขยายโรงพยาบาลต่าง ๆ ในท้องที่ของแต่ละจังหวัดแต่ละอำเภอ แต่โดยที่งบประมาณของประเทศมีจำกัดไม่อาจที่จะสร้างและขยายได้ทันกับอัตราการเพิ่มของประชากร ซึ่งมีประมาณร้อยละ 1.5 หรือประมาณปีละ 800,000 คน กระทรวงสาธารณสุขได้รับงบประมาณ เพื่อก่อสร้างโรงพยาบาลขนาด 10 เตียงนั้นปีละ 5 แห่ง และขยายโรงพยาบาลขนาด 10 เตียงเป็น 30 เตียงอีกปีละ 5 แห่ง ซึ่งไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้นดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว อย่างไรก็ตามกระทรวงสาธารณสุขก็ได้เร่งรัดแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น ๆ ควบคู่กันไปกับวิธีดังที่กระผมจะได้กราบเรียนต่อไป

ประการที่ 2 ได้พยายามเร่งรัดเพิ่มขีดความสามารถและทักษะของเจ้าหน้าที่ในระดับตำบลและอำเภอเพื่อให้สามารถตรวจและรักษาอาการเจ็บป่วยของประชาชน ตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้ประชาชนได้รับการรักษาตั้งแต่ต้นจะได้ไม่ต้องเจ็บป่วย และเข้าพักรักษาตัวอยู่ตามโรงพยาบาล

ประการที่ 3 ได้เร่งรัดงานส่งเสริมสุขภาพและงานควบคุมป้องกันโรคเพื่อมิให้ประชาชนเจ็บป่วย โดยดำเนินการทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้ทางสุขศึกษาแก่ประชาชน การจัดหาน้ำดื่มที่สะอาด งานโภชนาการและงานสุขภาพบาล ตลอดจนงานอนามัยแม่และเด็ก เป็นต้น

ในประการที่ 4 ได้เร่งรัดและขยายงานสาธารณสุขมูลฐานเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและรู้จักรักษาพยาบาลโรคง่าย ๆ ด้วยตนเองเช่นเดียวกับการรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพและการควบคุมป้องกันโรคโดยได้อบรมอาสาสมัครสาธารณสุข จนถึงปัจจุบันมีจำนวนถึง 56,000 คน และผู้สื่อข่าวสาธารณสุข จำนวน 540,000 คนทั่วประเทศ

ในประการที่ 5 ได้ปรับปรุงกลวิธีการจัดบริการสาธารณสุขให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้ผู้ป่วยได้หายเจ็บไข้โดยเร็ว โดยวิธีการต่าง ๆ ที่กระผมกราบเรียนมานี้ กระทรวงสาธารณสุขเชื่อมั่นว่า ปัญหาสัดส่วนผู้ป่วยมากกว่าจำนวนเตียงจะลดลง ส่วนการที่จะทำให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปนั้น อาจจะต้องใช้เวลา เพราะปัญหาการเจ็บไข้ได้ป่วยหลายประการมีอิทธิพลจากเหตุอื่น ๆ เช่น การไม่รู้จักรักษาตนเองโดยเฉพาะโรคที่หาไล่ตัว

หรือโรคที่เกิดจากการวิวัฒนาการของบ้านเมืองโดยเฉพาะอุบัติเหตุ เป็นต้น แต่กระทรวงสาธารณสุขจะต้องพยายามขจัดปัญหาดังกล่าวให้สิ้นไป ทั้งนี้จะต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากหลายฝ่าย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในด้านงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข

ต่อปัญหาคำถามข้อที่ 2 ที่ว่า ท่านได้ดูแลและควบคุมโรงพยาบาลเอกชนไม่ให้คิดราคาสูงมากเกินไปอย่างไรนั้น กระผมขอเรียนตอบว่า โดยที่กระทรวงสาธารณสุขได้จัดตั้งกลไกการประสานงานกับภาคเอกชนในรูปแบบของคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนหรือที่เรียกว่า กรอ. สาธารณสุข และได้ใช้กลไกนี้ประสานงานกับโรงพยาบาลเอกชนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการคิดค่าบริการพยาบาลจากเอกชน และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล ซึ่งกำหนดให้โรงพยาบาลเอกชนประกาศราคาค่าบริการประเภทต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดล่วงหน้าอย่างเปิดเผย ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้เลือกใช้บริการได้ตามฐานะ และจะได้พิจารณาหามาตรการที่เหมาะสมสำหรับกลั่นกรองเหตุผลของการคิดค่าบริการระดับต่อไป ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาลดังกล่าวนี้อยู่ในขั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่แล้วครับ

ต่อปัญหาข้อที่ 3 ที่ว่าการตั้งและขยายขนาดโรงพยาบาลระดับอำเภอ ตำบลที่รัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการไปแล้วมีจำนวนเพิ่มขึ้นเท่าใด เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ถ้าไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เป็นเพราะเหตุใด ขอเรียนตอบดังนี้ครับ ผลการดำเนินงานจัดตั้งและขยายขนาดโรงพยาบาลระดับอำเภอ และระดับตำบลซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2529 จนถึงสิงหาคม 2530 มีดังนี้ครับ

สถานบริการสาธารณสุขระดับอำเภอซึ่งได้แก่โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลสาขา ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ที่สามารถเปิดดำเนินการเพิ่มขึ้น 25 แห่งคือ โรงพยาบาลชุมชน 8 แห่ง โรงพยาบาลสาขาอีก 17 แห่ง รวมโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลสาขาที่เปิดดำเนินการแล้วในขณะนี้ มี 529 แห่งโรงพยาบาลชุมชนครับ

ตัวเลขมาตั้งแต่คำถามข้อที่ 1 คำถามข้อที่ 2 คำถามข้อที่ 3 ท่านประธานที่เคารพ ตัวเลขที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขมาตอบกระทู้ถามของกระผม แทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขนั้นเป็นตัวเลขสำหรับการก่อสร้าง และเป็นตัวเลขที่เป็นอาคาร สิ่งที่กระผมทราบมาก็คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่ ไม่มีบุคลากร ไม่มีแพทย์ ไม่มีพยาบาล ไม่มีเภสัชกรอย่างเพียงพอ กระผมขอเรียนถามว่าท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร เพราะมันเกิดขึ้นแล้วขณะนี้ ดังที่กระผมได้กราบเรียนตอนแรกว่าสร้างไว้แล้วไม่มีนายแพทย์ ไม่มีพยาบาล ต้องหมุนเวียนมาจากที่อื่น เมื่อท่านสร้างเพิ่มขึ้น ๆ อย่างนี้ท่านจะเอาไว้ให้ใครดูแลประชาชนกรุณาตอบหน่อย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวัชรินทร์ เกตะวันดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่าการแก้ปัญหานี้คงจะต้องใช้เวลาพอสมควร อย่างไรก็ตามในประเด็นที่ว่าโรงพยาบาลที่สร้างไว้ ท่านบอกว่าบางแห่งก็มีแพทย์อยู่ บางแห่งก็ไม่มีแพทย์อยู่นั้นแน่นอนครับ อันนั้นก็อาจจะจะเป็นโรงพยาบาลที่เราสร้างไว้ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลสาขา โรงพยาบาลสาขานั้นจะไม่มีแพทย์อยู่เป็นประจำ แต่จะมีแพทย์จากโรงพยาบาลซึ่งอยู่ใกล้เคียงเรียกว่าโรงพยาบาลแม่ หรือโรงพยาบาลพี่เลี้ยงนั้น เขาจะจัดแพทย์และพยาบาลออกไปหมุนเวียนเป็นประจำนะครับ แล้วเขาก็ไปเข้าเียนกลับ เป็นอย่างนั้นเป็นประจำนะครับ กระผมขอเรียนตอบ นอกจากนั้นนะครับ ขอเรียนว่าตามสถานีอนามัยก็ตาม ตามโรงพยาบาลที่กระผมเรียนมาแล้วว่าโรงพยาบาลสาขาก็ตามนั้น กระทรวงสาธารณสุขเองได้พยายามที่จะผลิตบุคลากรต่าง ๆ ให้เข้าไปประจำอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นการเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีอนามัยซึ่งอยู่ในชุมชนนั้น เราตั้งเป้าหมายไว้ว่าต่อไปอยากให้มีพยาบาลไปอยู่อย่างน้อย 5 คน ซึ่งมีจำนวนถึงขนาดนั้น คิดว่าการแก้ไขปัญหาการเจ็บไข้ได้ป่วย การประสานงานที่จะไปบริการให้แก่ชาวบ้านหรือชุมชนนั้น คิดว่าคงจะแก้ไขปัญหานั้นได้ นอกจากนั้นอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่าขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขได้มี

โครงการจัดหน่วยแพทย์ออกไปหมุนเวียน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือชาวบ้านซึ่งอยู่ห่างไกลเป็น การลดค่าใช้จ่าย จากประสบการณ์ที่ได้ไปพบไปเห็นมา จากการที่ได้ไปเยี่ยมชาวบ้านนั้น จะ เห็นได้ว่าถ้าป่วย 1 คน มีคนป่วยจากหมู่บ้าน 1 คนแล้วจะเดินทางเข้าไปรักษาในตัวจังหวัด หรือในตัวอำเภอนั้น จะมีญาติพี่น้องติดตามกันไปเป็นพรวนอาจตามไป 5 คน 6 คน 10 คน ผัวป่วย เมียตาม ลูกตาม พ่อตาม แม่ยายตาม ต่าง ๆ เหล่านี้ การจัดบริการของ กระทรวงสาธารณสุขส่งหน่วยแพทย์เคลื่อนที่หรือมีแพทย์หมุนเวียนออกไปสู่ชนบทชุมชน หมู่บ้านต่าง ๆ นั้น จะสามารถแก้ไขปัญหาลดได้ครึ่งผม ขอเรียนตอบชี้แจงอย่างนี้ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ก็ยินดีได้รับฟังคำตอบ กระผมติดใจอยู่คำหนึ่งนะครับ ขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขยอมรับแล้วนะครับว่า เจ้าหน้าที่ ไม่พอ แพทย์ไม่พอ พยาบาลไม่พอ ท่านตอบกระผมว่าจะพยายามที่จะผลิตเจ้าหน้าที่ระดับ ต่าง ๆ ให้พอเพียงโดยเร็วที่สุด ขอเรียนถามว่าท่านจะผลิตอย่างไร ท่านได้ทำอย่างไร ท่าน จะไปติดต่อทบวงมหาวิทยาลัยให้เขาเปิดสอนแพทย์เพิ่มขึ้น รับแพทย์เพิ่มขึ้น หรือว่าอย่างไร ขอทราบรายละเอียดหน่อยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิชวินทร์ เกตะวันดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบ เรียนท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ว่าผลิตอย่างไร จะแก้ไขไม่พออย่างรึนั้นนะครับ กระทรวงสาธารณสุขเองได้พยายามประสานงาน มีการสำรวจความต้องการ มีการสำรวจตัวเลข ว่าโรงพยาบาลไหนจะมีแพทย์กี่คน ในขณะนี้ขาดเท่าไร อันนี้อยู่ในระหว่างที่เราดำเนินการ อยู่แล้วนะครับ นอกจากนั้นเราก็มีการประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัย ในการที่จะ ส่งเสริมให้พยาบาลของเราได้มีคุณวุฒิมีความรู้ ความสามารถในการนำไปใช้ในการบริการ ชาวบ้าน อันนี้เราทำอยู่แล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครั้งสุดท้ายครับ

(2) การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอและกิ่งอำเภอต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตศาล
จังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน ไปยังอำเภอสว่างแดนดินอันเป็นสถานที่ตั้งศาลจังหวัด
แห่งที่สองของจังหวัดสกลนคร (ข้อมูลเปรียบเทียบ) มีระยะทางเท่าใด พร้อมกันนี้ได้แสดงให้เห็น
ทราบถึงการเดินทางว่าสะดวกหรือไม่เพียงใด โดยใช้รถยนต์โดยสารประจำทางเป็น
ยานพาหนะ (ของสหกรณ์เดินรถสว่างแดนดิน จำกัด) แยกตามอำเภอและกิ่งอำเภอต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ระยะทาง (กม.)	มีรถยนต์โดยสาร ผ่านหรือไม่	การเดินทางสะดวก เพียงใด
1.	วานรนิวาส	57	มี	สะดวก
2.	บ้านม่วง	85	มี	สะดวก
3.	คำตากล้า	85	มี	สะดวก
4.	ส่องดาว	15	มี	สะดวก
5.	วาริชภูมิ	46	มี	สะดวก
6.	กิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน	62	มี	สะดวก

อำเภอและกิ่งอำเภอต่าง ๆ ในเขตศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน (ข้อมูล
เปรียบเทียบ) นี้อยู่ห่างจากอำเภอเมือง อันเป็นสถานที่ตั้งศาลจังหวัดสกลนคร (แห่งแรก) ที่มี
อยู่เดิม แยกตามอำเภอและกิ่งอำเภอต่าง ๆ มีระยะทางดังต่อไปนี้ คือ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับผม ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งที่ 4 ของคุณเป็นจิตต์ นี่นะครับ คุณเป็นจิตต์ เข้ามาตอนที่คุณสีหนาทกำลังชักอยู่แล้ว ก็ได้ชี้แจงเหตุผลว่า เนื่องจากกรรมการตามตัว และท่านก็กลับมาทันทีครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยที่ท่านรัฐมนตรีก็พร้อมที่จะตอบ เพื่อไม่ให้เสียเวลาที่ต้องตั้งกระทุ้งใหม่ แล้วกับบรรจุกันใหม่ผมก็ขออนุญาตที่ประชุมนะครับ ให้คุณเป็นจิตต์ได้ชักกระทุ้งที่ 4 เชิญครับ

นางเป็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา (กรุงเทพมหานคร) : ค่ะขอบพระคุณคะ ท่านประธานคะ ดิฉัน เป็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ขอกราบเรียนกระทุ้งถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้ค่ะ

ด้วยปรากฏว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ขึ้นราคาค่าต่อสายโทรศัพท์ ที่ถูกตัดเนื่องจากการค้างชำระค่าบริการใช้โทรศัพท์ ซึ่งแต่เดิมมานั้นนี้ องค์การโทรศัพท์ แห่งประเทศไทยก็คิดค่าบริการเพียงยี่สิบบาทเท่านั้น ต่อมาได้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นอีกถึงสองร้อยบาท ค่ะ แล้วก็ไม่ทราบว่ามีดำเนินการกันมาตั้งแต่เมื่อไร จากการดังกล่าวนี้ทำให้ผู้ใช้โทรศัพท์มีความเดือดร้อนพอสมควร เพราะเหตุว่าผู้ใช้โทรศัพท์ส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีโทรศัพท์เอาไว้ใช้ เพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ ของตนเองทั้งสิ้น บางครั้งผู้ประกอบการก็อาจเกิดกรณีเงินขาดมือ หรือไม่ว่างหรือล้มชำระค่าบริการใช้โทรศัพท์ ดังนั้น การค้างชำระค่าบริการใช้โทรศัพท์ จึงเป็นเรื่องธรรมดาซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้แน่และโดยความจริงผู้ใช้โทรศัพท์ก็ไม่ต้องการที่จะให้มีการผ่อนปรนนี้เกิดขึ้น คือกรณีที่มีการถูกตัดสายโทรศัพท์ เพราะเหตุว่ามีผลกระทบกระเทือน ต่อการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจการของผู้ใช้โทรศัพท์โดยตรง จึงสมควรที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะได้คำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และไม่ควรจะเรียกเก็บค่าต่อสายโทรศัพท์ที่ถูกตัดในอัตราที่สูงเกินความเป็นจริง อย่างที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้

จากกรณีดังกล่าวดิฉันจึงขอความกรุณาเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า

ข้อที่ 1 ท่านทราบเรื่องที่เกิดขึ้นนี้หรือไม่ ถ้าทราบท่านจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่
ขอทราบรายละเอียดนะคะ

ข้อที่ 2 ท่านจะกรุณาพิจารณาลดราคาค่าโดยสารโทรศัพท์จากที่เก็บอยู่ในขณะนี้
จากสองร้อยบาทลดลงมาให้เหลือยี่สิบบาทเท่าเดิมจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด
ถ้าได้จะดำเนินการให้ได้เมื่อใด

ข้อที่ 3 การที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยขึ้นราคาค่าโดยสารโทรศัพท์ใหม่
นั้นเป็นสองร้อยบาทนั้นเป็นเพราะเหตุใด ขอทราบรายละเอียดด้วยค่ะ ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอประทานกราบ
เรียนตอบกระทู้ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร คือ คุณเย็นจิตต์ รพีพัฒน์
ณอยุธยา สาระของกระทู้นี้ก็เนื่องจากสาเหตุที่องค์การโทรศัพท์ได้มีการตัดสายโทรศัพท์
ของผู้ที่ค้างค่าเช่าชำระต่อองค์การโทรศัพท์ ซึ่งในเหตุผลดังกล่าวนั้นก็ได้มีการกล่าวว่า
เจตนาของผู้ที่ค้างชำระค่านั้นในบางรายก็ไม่มีเจตนาจะค้างชำระค่าเช่า บางที่ไม่ว่างบ้าง
เงินสดขาดทุนหมุนเวียนบ้าง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งกระผมเองอยากประทานกราบ
เรียนตอบในประเด็นที่ 3 ของข้อที่ 3 ก่อน ว่าเหตุผลของการที่ทำไมองค์การโทรศัพท์นั้น
จึงคิดค่าต่อฟิวส์หรือต่อสายโทรศัพท์หลังจากที่ผู้ชำระค่าเช่านั้นมาชำระเงินแล้วนั้น จาก 30
บาท ขึ้นมาเป็น 200 บาท เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2530 กระผมเองอยากจะเรียนด้วยเหตุผล
ว่า การที่องค์การโทรศัพท์นั้นจะปลดฟิวส์โทรศัพท์ที่ดี หรือจะต่อสายโทรศัพท์เข้าไปยังเดิมเพื่อ
ให้ผู้เช่านั้นได้ใช้โทรศัพท์เหมือนเดิมก็ดีนั้น มีขั้นตอนอยู่หลายขั้นตอนด้วยกัน
และแต่ละขั้นตอนนั้นก็จำเป็นจะต้องมีค่าใช้จ่าย แล้วก็พนักงานเพิ่มงานมากขึ้น

กระผมเองอยากจะกราบเรียนว่าในครั้งแรก หลังจากที่องค์การโทรศัพท์นั้น โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้ทราบว่ามีผู้ใดหรือหมายเลขโทรศัพท์ใดค้างชำระค่าเช่า ก็จะดำเนินการออกหนังสือนัดรับไปยังผู้เช่า ว่าให้มาชำระค่าเช่านั้นภายในกำหนดเมื่อไร และเมื่อผู้ค้างชำระค่าเช่านั้นยังไม่มาชำระค่าเช่า ก็จะแยกหนังสือไปตามชุมสายต่าง ๆ เพื่อส่งเรื่องให้ชุมสายต่าง ๆ นั้นส่งไปยังอีกหน่วยหนึ่ง ซึ่งหน่วยดังกล่าวนั้น จะเป็นหน่วยที่ดำเนินการปลดฟิวส์โทรศัพท์ออก แต่ก่อนที่จะมีการปลดฟิวส์โทรศัพท์ออกนั้น องค์การโทรศัพท์ก็ยังไม่ได้ดำเนินการปลดฟิวส์ทันที ยังได้มีการแจ้งทางโทรศัพท์ให้แก่ผู้ค้างชำระค่าเช่านั้นมาชำระตามกำหนดเวลา ซึ่งเมื่อก่อนนั้นองค์การโทรศัพท์จะใช้ในเวลาเพียงราชการเท่านั้น ที่โทรศัพท์แจ้งให้ทราบ แต่ระยะหลังนี้ก็ต้องขยายเวลาออกไปถึง 20.00 น. เพราะสังเกตเห็นว่าบางที่นั้นเมื่อโทรศัพท์ไปแล้ว ผู้ค้างชำระค่าเช่าไปทำงานอาจจะไม่อยู่กับบ้านกลับมาตอนเย็นก็ใช้โทรศัพท์ตอนเย็นนั้นโทรศัพท์เตือนผู้เช่า นี่ประการแรกในวิธีการของการปลดฟิวส์ แต่เมื่อผู้เช่านั้นได้มาชำระค่าเช่าแล้วนะครับ ก็มีขั้นตอนอีกนะครับ หมายความว่าเมื่อมาชำระเงิน เจ้าหน้าที่รับเงินไปแล้ว เมื่อรับเงินไปแล้วก็ต้องนำเงินดังกล่าวนั้น เข้าไปในฝ่ายการเงิน ซึ่งฝ่ายการเงินนั้นจะต้องนำเอกสารทั้งหมดเข้าไปในคอมพิวเตอร์ เพราะในคอมพิวเตอร์นั้นจะออกมาหมดเลยครับ หนึ่งเท่านี้ใหม่ที่จะผสมกันหมด ฉะนั้นจึงต้องไปหักล้างบิล ปรับปรุงบิลใหม่ เมื่อปรับปรุงบิลใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ต้องแจ้งไปทางด้านช่างว่ารายนี้มาชำระค่าโทรศัพท์แล้ว ทางด้านช่างก็ต้องออกหนังสือนัดรับ แจ้งไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทางชุมสายต่าง ๆ ว่ารายนี้นั้นได้ดำเนินการชำระค่าเช่าเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ นี่คือขั้นตอนทั้งไปและก็ทั้งกลับ ทีนี้มาตรการในการที่องค์การโทรศัพท์ขึ้นค่าในการที่ต่อฟิวส์หรือต่อสายโทรศัพท์ เข้าไปยังเดิมนั้น 200 บาท ก็สาเหตุเนื่องจากที่ว่าเพื่อป้องกันในการที่จะให้ผู้เช่านั้นเป็นมาตรการอันหนึ่ง ที่จะให้ผู้เช่านั้นมาดำเนินการชำระค่าเช่าตามกำหนดเวลา ฉะนั้นแล้วตัวเลขของผู้ค้างชำระค่าเช่านั้นนับวันจะทวีสูงขึ้น ดังเช่นจะสังเกตเห็นสถิติของเดือนมิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม นั้น จากที่ได้

มีหนังสือออกเดือนไปยังผู้เช่านั้น เดือนกรกฎาคม มี 40,000 กว่า แล้วเดือนสิงหาคม กันยายน เพิ่มตามลำดับ แล้วผู้ที่จะต้องปลดฟิวส์มีถึง 10,000 กว่ารายนะครับ อันนี้เป็นปัญหา แต่อย่างไรก็ดีนะครับ ตามที่ปัญหาได้กล่าวแล้วว่า กระผมเองทราบเรื่องหรือไม่นั้น เพิ่งจะมาทราบเมื่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งกระทู้ ผมเองก็ได้บอกไปทางโทรศัพท์ว่าการที่เรา เมื่ออดีตที่ผ่านมาเราคิดค่าปลดฟิวส์เพียงแค่ 20 บาท แต่ 20 บาทนี้ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2518 นะครับ แล้วก็มาเริ่ม 30 บาท เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม แต่ 1 ตุลาคม 2518 ถึงปัจจุบันนี้เป็นระยะเวลา 12 ปีมาแล้ว ในเมื่อ 12 ปีมาแล้วนี้เราไปขึ้นจาก 30 ไปถึง 200 บาทนี้ กระผมคิดว่าเป็นขึ้นอัตราที่สูงเกินควร ขึ้นตั้ง 20 เท่า ฉะนั้นทางองค์การโทรศัพท์กำลังจะดำเนินการปรับปรุงว่าจะสามารถจะลดได้แค่ไหน แต่จะหวนกลับไปสู่อัตราเดิมนั้นคงเป็นไปได้ยากนะครับ ส่วนที่จะขึ้นไปอีกนั้นก็คงไม่ขึ้นนะ กระผมขอกราบเรียนไว้เพียงแค่นี้ก่อน ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเป็นจิตต์ เชิญครับ

นางเป็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อุบลยา (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนะค่ะว่าที่ท่านได้กรุณาตอบว่า หลังจากที่เมื่อครบกำหนดการชำระค่าใช้โทรศัพท์แล้วนี้ะค่ะ ทางองค์การก็จะมีหนังสือแจ้งอีกครั้งหนึ่งเป็นการเตือนนะค่ะ อันนี้จริง หลังจากนั้นถ้าหากว่าผู้ใช้ยังไม่ไปชำระ ทางองค์การจะมีโทรศัพท์แจ้งอีกครั้งหนึ่งอย่างที่ท่านได้กรุณาตอบ ข้อหลังสุดนี้ดิฉันขอเรียนว่า เดิมนี่ไม่มีการแจ้งทางโทรศัพท์แล้วนะค่ะ เพราะฉะนั้นบางครั้งในเดือนครั้งที่ 2 นี้ะค่ะ เจ้าของบ้านอาจจะไม่อยู่ อาจจะเดินทางไปต่างประเทศ และเหตุผลอีกอันหนึ่งซึ่งน่าคิดก็คือว่า เท่าที่ดิฉันเคยทราบนี้ะค่ะ เมื่อองค์การ ขสมก. จะขึ้นค่าธรรมเนียม จาก 2 บาท เป็น 3 บาทนี้ ยังต้องขออนุมัติ ค.ร.ม. แต่เมื่อองค์การโทรศัพท์ขึ้นค่าต่อฟิวส์ซึ่งไม่ได้เสียอะไรเลย ไม่ได้เอาเงินนี้ไปลงทุนซื้อฟิวส์มาใหม่หรืออย่างใดทั้งสิ้นนะค่ะ ยังเก็บตั้ง 200 บาทนี้ไม่ทราบว่างค์การโทรศัพท์สามารถคิดเก็บเงินกับประชาชนโดยผลการได้หรือไม่นะค่ะ ทั้ง ๆ ที่หน่วยงานรัฐวิสาหกิจนี้

เป็นหน่วยงานสาธารณูปโภคซึ่งมีหน้าที่ บริการต่อประชาชนอยู่แล้วนะคะ ส่วนในกรณีที่ท่านได้กรุณาตอบว่า อาจจะมีการปรับลดลงไปนั้นนี่นะคะ อาจจะไม่ถึง 200 บาทแต่จะให้ถึง 200 บาท คงเป็นไปได้ไม่นี่นะคะ ดิฉันก็อยากจะขออนุญาตเรียนว่า ดิฉันเองก็ได้ทราบว่ายหน่วยงานของราชการเองหลายหน่วยที่ติดค้างค่าโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์ เป็นระยะเวลานาน แล้วก็เงินจำนวนหลายร้อยล้านบาทด้วย แต่องค์การโทรศัพท์ก็ไม่เคยคิดตัดแล้วก็ไม่ติดตามเรียกเก็บค่าโทรศัพท์ แต่ที่ประชาชนค้างค่าโทรศัพท์เพียงไม่เกิน 1 เดือนนี่นะคะ บางทีเพียงครึ่งวันเท่านั้นเอง หลังจากมีใบเตือนครั้งที่ 2 แล้วนี่ ครึ่งวันเท่านั้นเองจะตัดแล้วพอไปชำระก็เสีย 200 บาท อย่างนี้ดิฉันก็คิดว่ามันไม่เป็นธรรม ไม่ให้ความยุติธรรมต่อประชาชน ในการที่องค์การโทรศัพท์เลือกปฏิบัติ เงิน 100 บาทก็ตื่นะคะ สำหรับข้าราชการระดับ ซี. 3 ซี. 4 ซี. 5 ที่เขาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตนี้ มันมีความหมายต่อครอบครัว ต่อลูก ต่อชีวิตของเขามาก ถ้าหากว่าทางองค์การโทรศัพท์ยังคิดที่จะขอประทานโทษก็ไม่อยากจะใช้คำว่า เอาจเปรียบกับประชาชนนี่นะคะ แต่ว่าบางทีมันก็เสี่ยงไม่พ้นเพราะเหตุว่า องค์การโทรศัพท์นั้นเป็นสาธารณูปโภคที่จะต้องให้บริการแก่ประชาชน เงิน 100 บาทของคนระดับนี้นี่นะคะ ถ้าหากว่าทางรัฐเอาเปรียบเขา เขาไม่พอใช้ เงินเดือนนี้น้อยไม่พอแก่การครองชีพซึ่งสูงมากในขณะนี้แล้วนี่คะ มันก็เป็นการบีบให้เขาต้องไปประพฤติไปแสวงหาเงินในระบบอื่น ๆ ซึ่งมันอาจจะไม่สุจริต แล้วมันก็จะกลายเป็นว่าทำให้คนนั้นนี้ตัดสินใจในการที่จะไม่สุจริตนะคะ อันนี้ดิฉันก็อยากจะขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้โปรดกรุณาทบทวนนโยบายในเรื่องนี้อีกสักครั้งหนึ่งนะคะ ว่าโดยแท้จริงแล้วนี่องค์การโทรศัพท์ก็ไม่ได้เสียอะไรเลยเท่าที่ดิฉันได้สอบถามมาแล้วนะคะ ไม่ได้ไปต้องซื้อฟิวส์ ไม่ได้ไปอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเงินจำนวน 100 บาทนั้นก็ยังคงมากเกินไปนะคะ 200 ที่เก็บอยู่ขณะนี้นี้นะคะ ถ้าจะเป็นไปได้ก็อยากจะขอความกรุณาให้ลดลงเหลือเพียง 20 บาท เท่าเดิมนะคะ ส่วนการบริการที่ท่านว่ามันออกจะยุ่งยากนั้น ดิฉันก็เห็นว่าทางการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเป็นจิตต์ต้องชักแล้วครับ ต้องชัก ถ้ามแล้ว
ครับ ต้องชักครั้งที่ 1 ไม่อภิปรายมากกว่านี้แล้วครับ

นางเป็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อุทยา (กรุงเทพมหานคร) : ค่ะ
ถ้าอย่างนั้น ดิฉันก็ขอเรียนถามท่านที่อภิปรายไปแล้วก่อนนะคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ผมขอกราบเรียนตอบคำถามอย่างนั้นนะครับ
ว่าในประการที่ 2 ที่ว่าหลังจากที่องค์การโทรศัพท์ได้มีหนังสือแจ้งไปแล้วนะครับ กับผู้ค้าง
ชำระค่าเช่าโทรศัพท์ แต่ก่อนที่จะทำการปลดฟิวส์นั้น ทางองค์การโทรศัพท์จะต้องให้หน่วย
17 ใช้โทรศัพท์ไปบอกอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ผมเองก็เห็นด้วยครับ ระเบียบวางเอาไว้แต่ว่าเวลา
ปฏิบัตินั้นอาจจะบกพร่องแล้วก็ทำไม่ได้อย่างที่ระเบียบวางเอาไว้ ผมเองก็จะต้องไปกดดัน
แล้วก็กำชับให้ดำเนินการให้เสมอภาคกันทุกราย นั้นประการแรก

ในประการที่ 2 นั้น การขึ้นค่าตัดสายก็ดั้นนะครับ หรือการขึ้นอัตราค่าโทรศัพท์
ก็ดั้นกฎหมายของแต่ละฉบับไม่เหมือนกัน อย่างอาทิเช่น กฎหมายขององค์การโทรศัพท์นั้น
มอบอำนาจให้คณะกรรมการองค์การโทรศัพท์เป็นผู้พิจารณา ส่วนกฎหมายของ ขสมก. นั้น
เป็นแต่เพียงว่าขออนุญาตต่อรัฐบาลเท่านั้นเอง แต่การที่จะให้ขึ้นอัตราค่าโดยสารในกรุงเทพฯ
นั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการขนส่งทางบกกลางเป็นผู้อนุมัตินะครับ อันนี้ขอกราบ
เรียน ที่นี้ส่วนทางภาคราชการนั้นที่บอกว่า ได้ค้างค่าเช่า ค่าโทรศัพท์เป็นจำนวนมาก แล้วก็
บางทีเอกชนบางรายไปชำระช้าไปแค่ครั้งวันนั้น อันนี้ถ้าหากว่าจะดูกันแล้วนะครับ ก็คงจะ
เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ แต่ว่าเรื่องทางราชการนั้นเราก็มองเห็นว่ามัน
เป็นส่วนราชการ ถ้าหากว่าจะไปทำกันแล้วนี่นะครับ มันจะเกิดการเสียหายในประชาชนอีก
ส่วนใหญ่ที่จะต้องติดต่อทางภาคราชการ แต่อย่างไรก็ตามอันนี้ทางองค์การโทรศัพท์ก็ไม่ได้นิ่ง
นอนใจนะครับ ก็ได้เร่งรัดสำนักงานประมาณว่าในแต่ละปีนั้นขอให้จัดตั้งเงินงบประมาณนั้น ให้

หน่วยราชการต่าง ๆ นะครับ ให้เต็มนะครับ คือบางปีนั้นอย่างเช่น กระทรวงมหาดไทยนี้ มีค่าโทรศัพท์ตั้ง 2 ล้านบาท แต่บังเอิญสำนักงานงบประมาณก็ตั้งให้เป็น 1 ล้านบาท มันก็เป็นดินพอกหางหมู มันก็ไปติดกันอยู่เรื่อย มันเป็นลักษณะอย่างนี้ ผมเองก็ดำเนินการนะครับ แล้วก็ ส่วนในประเด็นที่ข้อสังเกตที่ว่าจะทำให้ลดค่าปลดฟิวส์นะครับลงเหลือเท่าเดิมนี้ผมจะรับ แต่ว่าจะ ดำเนินการได้ถึงจุดที่ต้องการคือ 20 บาทอย่างไรนั้น ผมเองคงจะตอบไม่ได้ เพราะว่าอำนาจ อยู่ที่คณะกรรมการ แต่ผมจะรับข้อเสนอไป ไปบอกนะครับ แต่อย่างไรก็ดีนั้นอัตราที่ 200 บาท คงจะต้องลดอย่างแน่นอน กระผมเองก็ไม่เห็นด้วย แต่ส่วนจะหยุดจุดไหนนั้น ผมก็จะ มากราบเรียนให้ทราบในภายหลังอีกที ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนะครับ

นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีนะค่ะ ขออนุญาตเรียนถามอีกข้อเดียวนะค่ะว่า ในเรื่องการอำนวยความสะดวก นั้นนะค่ะ ซึ่งเพื่อจะไม่ให้มีการขัดข้องในการชำระ ค่าโทรศัพท์นั้นนะค่ะ ดิฉันเคยเห็นการ สื่อสารแห่งประเทศไทยเขามีของส่งใบเสร็จรับเงินแล้วมีของตอบรับสอดไปให้ด้วย ไม่ทราบ ว่าในกรณีอย่างนี้ ถ้าหากองค์กรโทรศัพท์จะรับไปปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้นะค่ะ จะทำได้หรือไม่ เพราะเหตุว่าถ้าทำได้นี่ก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย ส่วนการที่ทาง องค์กรโทรศัพท์ไปชำระผ่านธนาคารนั้นมันไม่สะดวก เพราะเหตุว่ามีปัญหามากมาย หลาย ๆ ครั้งที่องค์กรโทรศัพท์ได้ส่งบิลให้ไปเก็บผ่านธนาคาร แล้วก็เกินกว่าที่ผู้ใช้ใช้จริงก็มีการโต้แย้ง กัน มีการโต้แย้งกันนะค่ะ แล้วก็ทางเจ้าของโทรศัพท์ก็ไม่เคยได้เงินคืนจากองค์กรโทรศัพท์ เลย ก็ขออนุญาตกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีค่ะ ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ครับ ใน คำถามสุดท้ายคงไม่น่ามีปัญหาครับ เพราะว่า เป็นหน่วยราชการสังกัดรัฐวิสาหกิจใน กระทรวงคมนาคมอันเดียวกัน ฉะนั้นเมื่อจะทำให้เหมือนอย่าง กสท. นะครับ ซึ่งมีใบเสร็จ

รับเงินไป มีจดหมายไปให้ตอบรับนี้ผมจะนำไปเสนอให้องค์การโทรศัพท์ดำเนินการ เพราะว่าหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ในกรุงเทพมหานครมีเพียงแค่ 600,000 กว่าเลขหมายเท่านั้นเอง คงจะไม่น่ามีปัญหาขัดข้อง ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นผมจะรับและจะไปดำเนินการและจะตอบให้ทราบในภายหลังอีกที ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบวาระกระทันครับ

ต่อไป ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด ที่อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ซึ่งกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมการครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณา เรื่องนั้นครับ
ขอกราบเรียนว่าในเรื่องร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด ที่อำเภอวานรนิวาส จังหวัด
สกลนครนี้ และคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วโดยมีการประชุมกัน 5 ครั้ง และได้พร้อมใจ
กันไปตรวจยังสถานที่ตามจุดต่าง ๆ ซึ่งเสนอว่าควรจะต้องศาลนั้นที่จังหวัดสกลนคร และโดย
ยึดถือแนวทางปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรม โดยหลักเกณฑ์การจัดตั้งศาลและ ข้อมูลการจัดตั้ง
ศาลพร้อมกันพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการได้มีความเห็นในเรื่อง
ที่ให้จัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาส รายละเอียดนั้นได้ระบุในเอกสารซึ่งได้มอบแก่ท่านไป
หมดแล้วนั้น ในช่วงนี้กระผมก็ขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประทีปครับ

นายประทีป นามประกาย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายประทีป นามประกาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสกลนคร พรรคกิจสังคม
กรรมการ ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการนั้น
โดยสรุปโดยเนื้อหาสาระแล้วสิ่งต่าง ๆ ก็คงจะอยู่ในเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ทุกท่านอยู่แล้ว แต่เพื่อเป็นการทำความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กระผมอยากจะขอนำมา
ชี้แจงให้ท่านอีกว่าความเป็นมาของการจัดตั้งศาลครั้งนี้นั้น ในคณะกรรมการเองได้
โต้เถียงกันเป็น 2 ประเด็น

ประเด็นหนึ่งนั้น ทางฝ่ายคณะกรรมการเห็นว่า ควรที่จะพิจารณาดังศาลที่
อำเภอวานรนิวาสหรือไม่ และอีกกลุ่มหนึ่งของคณะกรรมการเองก็ได้พูดเน้นว่าจริง ๆ แล้ว

ในการที่พิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาสนั้น เป็นเจตจำนงที่สภาสมควรที่จะต้องรับหลักการในชั้นในสภา แต่ปรากฏว่ามีปัญหาได้ยื่นร่างเข้ามาทั้งหมด มีอยู่ 3 ร่าง ตั้งแต่ร่างจัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาส ศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน และศาลที่อำเภอพังโคน โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสกลนครด้วยกันทั้งสิ้น ตรงนี้ก็เป็นปมหนึ่งที่เป็นปัญหาที่สภาเองก็ต้องการให้คณะกรรมการการไปพิจารณาว่าสมควรที่จะจัดตั้งกันอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผลปรากฏออกมาว่าทางคณะกรรมการการเองได้ยกเรื่องข้อระเบียบของ กระทรวงยุติธรรมทั้งหมด 4 - 5 ข้อเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ปรากฏว่าทั้ง 3 ศาลนั้นมีสถิติคดี มีจำนวนประชากร มีการคมนาคม มีเศรษฐกิจเข้าหลักเกณฑ์ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ปรากฏว่าทางคณะกรรมการการเองก็พยายามคัดเลือกหาที่ดีที่สุด กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่า ทางคณะกรรมการการได้เสียสละพาคณะกรรมการ ออกไปดูสถานที่ที่จะต้องจัดตั้งศาล ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการการเข้าไปที่อำเภอวานรนิวาส มีประชาชนเข้ามาทักท้วงให้ความเห็นด้วยกับศาลซึ่งเป็นกลุ่มชนประมาณ 100 - 200 คน ในขณะเดียวกันก็ไปที่อำเภอสว่างแดนดินก็เช่นกัน เลยไปถึงเขตจัดตั้งศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน ปรากฏว่ามีประชาชนมาให้การต้อนรับเป็นจำนวนหมื่น ซึ่งในวันนั้นก็เป็วันที่คณะกรรมการการเองมีสีหน้าและก็ให้ความมั่นใจแก่ประชาชนว่า เห็นจากความต้องการที่ประชาชนได้รวบรวมกันมาในวันนั้นเป็นเครื่องที่พอจะยืนยันได้ว่า ความต้องการของประชาชนจริง ๆ นั้นอยู่ที่ไหน ท่านประธานที่เคารพครับ พอคณะกรรมการการของเราได้ไปเห็นสภาพข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ตั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาวะเศรษฐกิจและจำนวนประชากร กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปนะครับ อำเภอวานรนิวาสกับอำเภออื่น ๆ ที่เข้ามาต่อสู้กันนั้น ก็จะได้ชัดว่าอำเภอวานรนิวาสนั้นเป็นแค่อำเภอระดับ 3 ดังนั้นกราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อคณะกรรมการการได้ไปสัมผัสกับข้อเท็จจริงในสถานที่ตั้งแล้ว ทางกรรมการการเองกลับมองไปที่อำเภอสว่างแดนดินว่า การที่มีประชาชนมายืนยัน มาแสดงเจตจำนงว่ามีความต้องการจัดตั้งศาล ที่อำเภอสว่างแดนดินเป็น

จำนวนมากนั้นกลับกลายเป็นว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เตรียมคนเอาไว้ เพื่อที่จะมาแสดงสิ่งอย่างนี้ สิ่งที่ต้องการนี้ให้กรรมาธิการ กลายเป็นว่าเอาคนจำนวนมาก ๆ นี่มาช่วยกรรมาธิการ เป็นเสียงออกมาจากคณะกรรมการอย่างนั้นซึ่งสวนกับข้อเท็จจริง กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปครั้นท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วการจัดตั้งศาลที่จังหวัดสกลนครนั้นก็น่าที่จะมองไปที่ความต้องการของประชาชนคนสกลนคร การที่เราจะมองไปที่ประชาชนคนสกลนครว่าใครต้องการอย่างไร หรือจะมองกันที่ไหน ก็คงจะมองกันได้อยู่ 3 จุด จุดหนึ่งนั้นก็น่าที่จะมองไปที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของจังหวัดสกลนคร ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสกลนครมีอยู่ทั้งหมด 6 ท่าน มีผู้ที่ยื่นจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาสเพียง 1 ท่านเท่านั้น และอีก 5 ซึ่งแน่นอนว่าไปยื่นที่อื่น และก็เป็นการซ้ำว่าทั้ง 5 คนนั้น ไม่เห็นด้วยกับศาลวานรนิวาส นั้นก็จะเห็นว่าเป็น 5 ต่อ 1 แล้ว มองไปที่ส่วนจังหวัดสกลนครก็คงจะต้องมองไปที่กรมการจังหวัด กรมการจังหวัดประกอบด้วยนายอำเภอ ประกอบด้วยสารวัตรใหญ่ ประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ประกอบตัวกันขึ้นมาเป็นกรมการจังหวัด มีการพิจารณาเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่ากรมการจังหวัดเห็นด้วยกับศาลวานรนิวาสเพียง 6 เสียง ไม่เห็นด้วยอีก 25 เสียง นั่นเป็นเสียงที่ไม่ใช่เสียงของคนในสกลนคร แต่เป็นเสียงข้าราชการที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ในจังหวัดสกลนคร เป็นเสียงที่ไม่เข้าใครออกใคร มองไปที่กรมการจังหวัดเสร็จแล้วเราเห็นชัดว่าอำเภอวานรนิวาสได้เพียง 6 เสียง และไม่เห็นด้วย 25 เสียง แล้วก็อาจจะยังไม่ชัดก็น่าที่จะไปดูที่ประชาชนบ้าง ถ้าไปดูที่ประชาชนเราจะไปดูที่ไหน ก็คงจะต้องมองลงไปในสภาจังหวัดสกลนคร คือ สจ. ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งมาจากทุกอำเภอในจังหวัดสกลนครก็ไม่เห็นด้วยอีก กับไปเห็นที่อื่น มีอยู่ 3 ประเด็น ไม่ว่าจะเป็น ส.ส. ไม่ว่าจะเป็นกรมการจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นสภาจังหวัด ไม่เห็นด้วยทั้งสิ้น แต่ท่านประธานครับ พอมาถึงคณะกรรมการ ท่านไปดูรายละเอียดเห็นอย่างนี้มาลงคะแนน มาลงคะแนนให้กับศาลอำเภอวานรนิวาสว่า เห็นชอบด้วยคะแนนถึง 17 คะแนน ไม่เห็นด้วย

5 คะแนน ดออกเสียอีก 1 กระผมอยากจะชี้ต่อไปครับ ว่าในคณะกรรมการการเมือง
 ก็มีฝ่ายราชทัณฑ์ มีฝ่ายปกครองของกระทรวงมหาดไทยร่วมด้วย ทางกรรมการปกครอง
 ทางราชทัณฑ์ก็เป็นหนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมการจังหวัดสกลนคร แต่ปรากฏว่าเวลามาลงคะแนน
 ท่านประธานครับ คล้าย ๆ ไม่ยอมรับข้อเท็จจริงจากจังหวัด คล้าย ๆ ถูกใครสั่งมา
 ให้ลงคะแนนอย่างนั้น ถ้าสภาพอย่างนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการการเมืองเหมือนหนึ่งว่า
 ถูกชี้นำมาแล้ว แต่ด้วยความเคหัพคณะกรรมการนั้นครับ ว่าจริง ๆ แล้ว เจตจำนงของ
 คณะกรรมการก็ต้องการประสงค์จะให้จังหวัดสกลนครมีศาล เป็นการแก้ปัญหา
 ของคนสกลนครอย่างเต็มที่ เป็นการแก้ปัญหาของประชาชนที่อยู่ไกลศาล เป็นการลด
 ระยะทาง เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน นั้นเป็นเจตจำนง แต่เจตจำนงตรงนี้
 ไปขัดข้อเท็จจริงท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วพวกเราเองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เองจะทำอะไร เราก็ต้องไปฟังเสียงของประชาชนเสียก่อน ว่าประชาชนเขาต้องการอย่างไร
 เราถึงจะสนองกลับไป เพื่อที่จะไปเกาะถูกที่คั่น ถูกความประสงค์ของประชาชน จากที่กระผม
 สรุปให้ท่านประธานฟังว่าทั้ง 3 จุด 3 ประเด็นมีความไม่เห็นด้วยกับศาลที่อำเภอ วานรนิวาส
 แต่ปรากฏว่าทางคณะกรรมการกลับลงไปอย่างนั้น จนกระทั่งท่านประธานที่เคารพ มีหนังสือ
 เอกสารร้องคัดค้านมาจากประชาชนคนสกลนคร ได้ขุดลึกเจาะในสิ่งที่ไม่ควรจะพูดถึงอีก
 มากมายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระผมได้
 อ้างถึงกรรมการจังหวัด ในคณะกรรมการการเมืองก็ได้ยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา ในเอกสารที่ได้
 สรุปต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นหนังสือของทางจังหวัดสกลนครได้ยืนยันไปที่กระทรวง
 มหาดไทยแล้วมีจำนวนผู้ที่เข้าประชุมในกรรมการจังหวัดในครั้งนี้ 32 คน ท่านประธาน
 ที่เคารพ รายละเอียดต่าง ๆ อยู่ในนี้หมดนะครับ ว่าเห็นด้วยกับศาลที่ไหนแค่ไหน
 แต่ปรากฏว่าในคณะกรรมการกลับต่อสู้อย่างนี้ครับ กลับต่อสู้ว่าในจำนวน
 32 ท่าน ของกรรมการจังหวัด แล้วมีอีกท่านหนึ่งไม่ได้เข้าประชุม มันน่าจะเหลือ 31 คน
 การลงมติครั้งนี้ไม่น่าที่จะถือเป็นเครื่องพิจารณาได้ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปครับว่า

ในการที่พิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาสนั้น เป็นเจตจำนงที่สภาสมควรที่จะต้องรับหลักการในชั้นในสภา แต่ปรากฏว่ามีปัญหาได้ยื่นร่างเข้ามาทั้งหมด มีอยู่ 3 ร่าง ตั้งแต่ร่างจัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาส ศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน และศาลที่อำเภอพังโคน โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสกลนครด้วยกันทั้งสิ้น ตรงนี้ก็เป็ปมหนึ่งที่เป็นปัญหาที่สภาเองก็ต้องการให้คณะกรรมการไปพิจารณาว่าสมควรที่จะจัดตั้งกันอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผลปรากฏออกมาว่าทางคณะกรรมการเองได้ยกเรื่องข้อระเบียบของ กระทรวงยุติธรรมทั้งหมด 4 - 5 ข้อเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ปรากฏว่าทั้ง 3 ศาลนั้นมีสถิติคดี มีจำนวนประชากร มีการคมนาคม มีเศรษฐกิจเข้าหลักเกณฑ์ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ปรากฏว่าทางคณะกรรมการเองก็พยายามคัดเลือกหาที่ดีที่สุด กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่า ทางคณะกรรมการได้เสียสละพาคณะกรรมการ ออกไปดูสถานที่ที่จะต้องจัดตั้งศาล ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการเข้าไปที่อำเภอวานรนิวาส มีประชาชนเข้ามาถือป้ายให้ความเห็นด้วยกับศาลซึ่งเป็นกลุ่มชนประมาณ 100 - 200 คน ในขณะที่เดียวกันก็ไปที่อำเภอสว่างแดนดินก็เช่นกัน เลยไปถึงเขตจัดตั้งศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน ปรากฏว่ามีประชาชนมาให้การต้อนรับเป็นจำนวนหมื่น ซึ่งในวันนั้นก็เป็วันที่คณะกรรมการเองมีสีหน้าและก็ให้ความมั่นใจแก่ประชาชนว่า เห็นจากความต้องการที่ประชาชนได้รวบรวมกันมาในวันนั้นเป็นเรื่องที่พอจะยืนยันได้ว่า ความต้องการของประชาชนจริง ๆ นั้นอยู่ที่ไหน ท่านประธานที่เคารพครับ พอคณะกรรมการของเราได้ไปเห็นสภาพข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ตั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาวะเศรษฐกิจและจำนวนประชากร กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปนะครับว่า อำเภอวานรนิวาสกับอำเภออื่น ๆ ที่เข้ามาต่อสู้กันนั้น ก็จะได้ชัดว่าอำเภอวานรนิวาสนั้นเป็นแค่อำเภอระดับ 3 ดังนั้นกราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อคณะกรรมการได้ไปสัมผัสกับข้อเท็จจริงในสถานที่ตั้งแล้ว ทางกรรมการเองกลับมองไปที่อำเภอสว่างแดนดินว่าการที่มีประชาชนมายืนยัน มาแสดงเจตจำนงว่ามีความต้องการจัดตั้งศาล ที่อำเภอสว่างแดนดินเป็น

จำนวนมากนั้นกลับกลายเป็นว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เตรียมคนเอาไว้ เพื่อที่จะมาแสดงสิ่งอย่างนี้ สิ่งที่ต้องการนี้ให้กรรมาธิการ กลายเป็นว่าเอาคนจำนวนมาก ๆ นี่มาข่มขู่กรรมาธิการ เป็นเสียงออกมาจากคณะกรรมการอย่างนั้นซึ่งสวนกับข้อเท็จจริง กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปครับท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วการจัดตั้งศาลที่จังหวัดสกลนครนั้นก็น่าที่จะมองไปที่ความต้องการของประชาชนคนสกลนคร การที่เราจะมองไปที่ประชาชนคนสกลนครว่าใครต้องการอย่างไร หรือจะมองกันที่ไหน ก็คงจะมองกันได้อยู่ 3 จุด จุดหนึ่งนั้นก็น่าที่จะมองไปที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของจังหวัดสกลนคร ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของจังหวัดสกลนครมีอยู่ทั้งหมด 6 ท่าน มีผู้ที่ยื่นจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาสเพียง 1 ท่านเท่านั้น และอีก 5 ซึ่งแน่นอนว่าไปยื่นที่อื่น และก็เป็นการซ้ำว่าทั้ง 5 คนนั้น ไม่เห็นด้วยกับศาลวานรนิวาส นั้นก็จะเห็นว่าเป็น 5 ต่อ 1 แล้ว มองไปที่ส่วนจังหวัดสกลนครก็คงจะ ต้องมองไปที่กรมการจังหวัด กรมการจังหวัดประกอบด้วย นายอำเภอ ประกอบด้วยสารวัตรใหญ่ ประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ประกอบตัวกันขึ้นมาเป็นกรมการจังหวัด มีการพิจารณากันเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่ากรมการจังหวัดเห็นด้วยกับศาลวานรนิวาสเพียง 6 เสียง ไม่เห็นด้วยอีก 25 เสียง นั้นเป็นเสียงที่ไม่ใช่เสียงของคนในสกลนคร แต่เป็นเสียงข้าราชการที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ในจังหวัดสกลนคร เป็นเสียงที่ไม่เข้าใครออกใคร มองไปที่กรมการจังหวัดเสร็จแล้วเราเห็นชัดว่าอำเภอวานรนิวาสได้เพียง 6 เสียง และไม่เห็นด้วย 25 เสียง แล้วก็อาจจะยังไม่ชัดก็น่าที่จะไปดูที่ประชาชนบ้าง ถ้าไปดูที่ประชาชนเราจะไปดูที่ไหน ก็คงจะต้องมองลงไปในสภาจังหวัดสกลนคร คือ สจ. ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งมาจากทุกอำเภอในจังหวัดสกลนครก็ไม่เห็นด้วยอีก กับไปเห็นที่อื่น มีอยู่ 3 ประเด็น ไม่ว่าจะเป็น ส.ส. ไม่ว่าจะเป็นกรมการจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นสภาจังหวัด ไม่เห็นด้วยทั้งสิ้น แต่ท่านประธานครับ พอมาถึงคณะกรรมการ ท่านไปดูรายละเอียดเห็นอย่างนี้มาลงคะแนน มาลงคะแนนให้กับศาลอำเภอวานรนิวาสว่า เห็นชอบด้วยคะแนนถึง 17 คะแนน ไม่เห็นด้วย

5 คะแนน ดอออกเสียอีก 1 กระผมอยากจะชี้ต่อไปครับ ว่าในคณะกรรมการเอง ก็มีฝ่ายราชทัณฑ์ มีฝ่ายปกครองของกระทรวงมหาดไทยร่วมด้วย ทางกรมการปกครอง ทางราชทัณฑ์ก็เป็นหนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมการจังหวัดสกลนคร แต่ปรากฏว่าเวลามาลงคะแนน ท่านประธานครับ คล้าย ๆ ไม่ยอมรับข้อเท็จจริงจากจังหวัด คล้าย ๆ ถูกใครสั่งมาให้ลงคะแนนอย่างนั้น ถ้าสภาพอย่างนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการเหมือนหนึ่งว่า ถูกชี้นำมาแล้ว แต่ด้วยความเคารพคณะกรรมการนะครับ ว่าจริง ๆ แล้ว เจตจำนงของ คณะกรรมการก็ต้องการประสงค์จะให้จังหวัดสกลนครมีศาล เป็นการแก้ปัญหา ของคนสกลนครอย่างเต็มที่ เป็นการแก้ปัญหาของประชาชนที่อยู่ไกลศาล เป็นการลด ระยะทาง เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน นั้นเป็นเจตจำนง แต่เจตจำนงตรงนี้ ไปขัดข้อเท็จจริงท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วพวกเราเองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เองจะทำอะไร เราก็คงไปฟังเสียงของประชาชนเสียก่อน ว่าประชาชนเขาต้องการอย่างไร เราถึงจะสนองกลับไป เพื่อที่จะไปเกาถูกที่คัน ถูกความประสงค์ของประชาชน จากที่กระผม สรุปให้ท่านประธานฟังว่าทั้ง 3 จุด 3 ประเด็นมีความไม่เห็นด้วยกับศาลที่อำเภอ วานรนิวาส แต่ปรากฏว่าทางคณะกรรมการกลับลงไปอย่างนั้น จนกระทั่งท่านประธานที่เคารพ มีหนังสือ เอกสารร้องคัดค้านมาจากประชาชนคนสกลนคร ได้ขุดลึกเจาะในสิ่งที่ไม่ควรจะพูดถึงอีก มากมายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระผมได้ อ้างถึงกรมการจังหวัด ในคณะกรรมการเองก็ได้ยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา ในเอกสารที่ได้ สรุปต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นหนังสือของทางจังหวัดสกลนครได้ยืนยันไปที่กระทรวง มหาดไทยแล้วมีจำนวนผู้ที่เข้าประชุมในกรมการจังหวัดในครั้งนี้ 32 คน ท่านประธาน ที่เคารพ รายละเอียดต่าง ๆ อยู่ในนี้หมดนะครับ ว่าเห็นด้วยกับศาลที่ไหนแค่ไหน แต่ปรากฏว่าในคณะกรรมการกลับต่อสู้อย่างนี้ครับ กลับต่อสู้ว่าในจำนวน 32 ท่านของกรมการจังหวัด แล้วมีอีกท่านหนึ่งไม่ได้เข้าประชุม มันน่าจะเหลือ 31 คน การลงมติครั้งนี้ไม่น่าที่จะถือเป็นเครื่องพิจารณาได้ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปครับว่า

จริง ๆ แล้วการที่เราทำเอกสารนำเอกสารอย่างนี้ขึ้นมาพิจารณา เราก็ควรจะดูภาพรวม
ดูหลักการใหญ่ ๆ ให้เห็น ให้มันเด่นชัด ไม่ใช่จะต้องเอาหลักการใหญ่ ๆ วางไว้แล้ว
แล้วเอาเหตุผลรายละเอียดอันใด ๆ นั้นมาหักล้าง นั้นมันเป็นไปไม่ได้ ซึ่งจริง ๆ แล้ว
กระผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้ไม่ควรจะเป็นสาระที่ทางคณะกรรมการจะ ต้องยกขึ้นมาพิจารณาด้วย
ซ้ำท่านประธานครับ ประชาชนยังดูลงไปอีกว่า การจัดตั้งศาลครั้งนี้เป็นการสนองประโยชน์
ให้ใครอย่างไร หรือไม่ มีเอกสารในนี้ออกมาอีกว่าระบุเป็นการละลบละล้างจากจ้วง
ไปถึงผู้ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาส บอกไปถึงว่าการกระทำครั้งนี้
เป็นการแสวงประโยชน์ โดยเฉพาะมีที่ดินในเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ท่านสมาชิกทั้งหลายก็มีอยู่ในมือ
ดูไปแล้วท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมไม่เชื่อเอกสารอย่างนั้นครับ เพราะระบุ
เอาไว้ว่าครอบครัวนี้ครอบครัวเดียว มีที่ดินตั้ง 1,656 ไร่ นั้น กระผมไม่อยากจะเชื่อว่า
เป็นอย่างนี้ แต่ท่านประธานที่เคารพ ในเอกสารนี้กลับระบุลงไปถึงเลขที่อะไรต่าง ๆ เอาไว้
อย่างชัดเจนมาก และมีการสั่งให้ท่านสมาชิกมาเป็นสัปดาห์ ๆ แล้วนะครับ แต่ปรากฏว่าท่าน
ผู้ที่ได้ถูกอ้างถึงนั้นก็ไม่ได้ออกมาปฏิเสธแต่อย่างใด แต่ถ้าหากว่าเรามาสวมชุดกันดูซิครับว่า ถ้า
เรื่องอย่างนี้เป็นความจริงนะครับ มันกลับมาสอดคล้องต้องกันอยู่นิดหนึ่งว่า ตั้งแต่การเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลมาเนี่ยมีการใช้ความรวดเร็ว ใช้การติดตาม ใช้ทุกวิถีการที่จะให้ได้
เรื่องอย่างนี้ขึ้นมา คล้าย ๆ ว่ามันสรุป เหมือนประหนึ่งว่าท่านมีความประสงค์อยากจะได้อะไร
กันไป ในลักษณะนั้น กราบเรียนต่อไปครับว่า เมื่อเหตุการณ์มันมาถึงขนาดนี้แล้วผู้ที่จะเป็นที่
พึ่งของคนจังหวัดสกลนครนั้นก็เหลืออยู่อีกจุดหนึ่ง คือสภาผู้แทนราษฎร กระผมถึงกราบ
เรียนด้วยเหตุและผลดังกล่าวมานั้นว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ขอได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้
ให้ถ่องแท้ให้สอดคล้องต้องประสงค์กับพี่น้องคนสกลนคร โดยความต้องการจริง ๆ
สักครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายจำรัส มัชฌาโส (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้ไม่มีเกียรติทั้งหลาย กระผม จำรัส มัณนาโล ส.ส. จากจังหวัดอุดรธานี พรรค
 ชาติประชาธิปไตย กรรมการ สำหรับตัวของกระผมเองนั้นขอเรียนชี้แจงตรง ๆ ว่า ไม่มี
 ผลประโยชน์ใด ๆ เสียอันใดในจังหวัดสกลนคร และคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ทำหน้าที่ตาม
 สภาพแห่งนี้อย่างดีไปกระทำ เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณาถึงหลักการหลักเกณฑ์
 เพื่อที่จะนำสิ่งเหล่านั้นมาเสนอต่อสภาแห่งนี้ ถ้าหากไปกระทำละเมิดอำนาจที่ท่านไม่ได้
 มอบหมายไว้ กระผมคิดว่าก็ไม่ใช่คณะกรรมการที่ถูกต่อนัก ในเรื่องนี้สภาแห่งนี้ได้มอบให้
 คณะกรรมการชุดนี้ไปทำอะไร ให้ไปพิจารณาการจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาส
 ก่อนรับหลักการ การไปพิจารณาการจัดตั้งศาลนั้น ก็ต้องทำตามหลักเกณฑ์และหลักการ
 ที่วางเอาไว้ ไม่ใช่ให้ไปเที่ยวถามชาวบ้านว่าจะตั้งกันที่ตรงไหน ถ้าไปเที่ยวถามกันอย่างนั้น
 นะครับ หรือจะถือเป็นหลักประเด็นที่ชี้ขาดแล้วสร้างอะไรก็ได้ครับ จะไปว่าถึงสร้าง
 ศาลเลย สร้างศาลพระภูมิก็ยังไม่ได้ ขอประทานโทษทุกบ้านก็ต้องขอทั้งหมด เพราะฉะนั้น
 เราต้องถือหลักเกณฑ์และหลักการ กระผมขอเรียนว่า หลักเกณฑ์หลักการที่จะตั้งศาลนั้น
 นอกจากจะเชิญท่านที่มีความรู้เกี่ยวพันเกี่ยวกับเรื่องนี้มาให้ข้อคิดเห็นในการประชุมแล้ว ก็
 ปรากฏอยู่ในมือของท่านนั้น ไม่ว่าจะเป็นสถิติคดีเข้ากับหลักเกณฑ์นะครับ เกิน 1,000
 คดี ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคมก็ปรากฏว่าทั้ง 5 อำเภอก็มีรถผ่านไปมานะครับ ถูกต้องหมดจน
 ถึงประชากร ทำเล ความเห็นของประชาชนอีกด้วย ถ้าจะพูดว่าความเห็นของประชาชนนี้
 ควรจะถามไหม ก็ไม่เสียหายครับที่จะถามความเห็นของประชาชน และประชาชนส่วนไหน
 ครับที่จะควรเอามาพิจารณา ดูหน้า 7 นะครับ ปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดควรถามไหมครับ
 ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดสกลนครควร ถามไหมครับ ความเห็นเหล่านี้สอดคล้องต้องกัน
 ว่าควรจะตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาส ส่วนนอกนั้นถามต่อไปไหมครับ ถามครับ ถามท่าน
 อัยการก็ถาม ถามทนายก็ถาม ถามผู้กำกับตำรวจภูธรก็ถาม ท่านเหล่านั้นบอกว่าตั้งที่ไหนก็ได้
 ขอให้เป็นจังหวัดสกลนครและตามความเห็นของคณะกรรมการที่สภามอบไป ท่านที่เคารพ
 เราได้รับมอบอำนาจจากท่านให้ไปพิจารณาการตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาส ไม่ได้มอบให้พวกเรา

ไปจัดตั้งศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน พังโคน หรือที่ไหน เพราะฉะนั้น ถ้าเรากระทำอย่างนั้นก็เป็นการละเมิดอำนาจไม่อยู่ในหลักเกณฑ์หรือหลักการ ท่านคณะกรรมการมีการที่แสดง ความคิดเห็นเห็นไปนั้นกระผมขอเคารพเป็นอย่างยิ่ง แต่ท่านชี้ให้กระผมฟังหน่อยซิครับ ว่าไปตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาสนี้ขัดกับหลักเกณฑ์หลักการอย่างไร เท่านั้นนะครับที่เราขอรับฟัง ปรากฏว่าท่านคณะกรรมการก็ดี ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่มาให้แสดงความคิดเห็นก็ดี ไม่ปรากฏว่าท่านหนึ่งท่านใดชี้ให้เราเห็นเลยว่าขัดกับหลักการหรือตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาสไม่ได้ ท่านที่เคารพครับ การตั้งศาลเราคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนไหม กระผมขอเรียนตรง ๆ นะครับ คำว่า "ศาลยุติธรรม" นั้นไม่ว่าจะเป็นอยู่ที่ไหน เป็นของประชาชนคนไทย ที่จะได้ใช้สิทธิของเขาในการชำระคดี ไม่ได้หมายความว่าศาลจังหวัดสกลนครนี้ จะเป็นของคนสกลนครเท่านั้น คนปักชำได้ เขียงใหม่ ลำปาง เขียงทอง ถ้าความผิดเกิดขึ้นในเขตนั้นเขาก็มีสิทธิที่จะไปใช้สิทธิทางศาลในเขตนั้นไม่เฉพาะที่ชาวจังหวัดสกลนครเท่านั้น เพราะฉะนั้นการพิจารณาผลประโยชน์ที่จะได้จากการตั้งศาลนั้นก็คือ การชำระคดีให้ความสะดวกให้ความรวดเร็ว ลดภาระของศาลเดิมที่ไม่สามารถจะบริการประชาชนได้ นั่นเป็นหลักที่เราจะต้องพิจารณา ท่านที่เคารพ นี่เป็นหลักเกณฑ์ที่เราได้เรียนเสนอต่อสภาแห่งนี้ ส่วนท่านที่จะบอกว่าผู้จัดตั้งศาล ประทานโทษ คุณอุจน์ที่นั่งอยู่ที่นี้หรือใครก็ตามอาจจะมึนเนื้อที่เป็นพัน ๆ ไร่ในเขตนั่น มันไม่ใช่เรื่องของเราที่จะไปวินิจฉัยว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของใคร และก็ไม่มีหลักประกันอันใดว่าจะไปตั้งศาลอื่นที่อำเภออื่นนั้น คนอื่นจะกว้านซื้อไร่หรือไม่อย่างไร เมื่ออนุมัติตั้งศาลแล้วจะตั้งตรงไหนมันอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าผู้แทนราษฎรประพฤตินไม่ถูกในกฎในเกณฑ์ระเบียบก็ว่ากันไปครับ ตั้งกระชู้ ตั้งญาติไล่ออกไปอย่างที่ตั้งญาติว่าท่านนายรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีท่านก็ยี้ว่าประสาอะไรผู้แทนจะว่าไม่ได้ถ้าผิด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะนำมาวินิจฉัยเกี่ยวกับการตั้งศาลครับท่านที่เคารพ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้ก็อยากฟังความเห็นของที่ประชุมสภาแห่งนี้ว่าจะเคารพหลักการหรือจะเอาเรื่องส่วนตัวมาพูดกัน ขอกราบขอบพระคุณไว้ก่อนครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาท ครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา ส.ส.ชัยภูมิ พรรคสหประชาไทย ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้รับฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกและท่านกรรมาธิการแล้วก็เข้าใจในเจตนาทั้ง 2 ท่านดี คงไม่มีเจตนาร้ายแต่อย่างใด แต่จากเอกสารฉบับที่กระผมถืออยู่นี้ แจกให้โดยสภา กระผมดูหลักการแล้วนะครับ คณะกรรมาธิการคณะนี้มีหลักการดี กระผมเห็นด้วยในหลักการที่พิจารณา หลักเกณฑ์ในการจัดตั้งศาลจังหวัดเพิ่มของ จังหวัดสกลนคร คณะกรรมาธิการได้เขียนไว้ดีมาก สถิติคดี การคมนาคม ประชากร ทำเลที่ตั้ง ความเห็นของประชาชนและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ครับ กระผมเห็นด้วยทุกประการที่ท่านตั้งประเด็นไว้แล้วก็ไปดำเนินการสถิติคดีเห็นชัดเจนว่า เลข 5 สว่างแดนดิน 2528, 2529, 2530 ปีพุทธศักราชนะครับ รวมแล้วมี 1,336 คดี อำเภอมวนนิवास ปีพุทธศักราช 2528, 2529, 2530 มี 911 คดี ยกที่ 1 คงให้สว่างแดนดิน ยกที่ 2 การคมนาคม ให้คะแนนเท่ากัน เสมอ ยกที่ 3 ประชากร ให้สว่างแดนดินชนะ ประชากรมีทั้งหมด 148,086 พื้นที่ก็มากกว่า 1,226,271 เพราะมวนนิวาสมีเพียง 93,258 และพื้นที่มีเพียง 908,867 ก็ยกที่ 3 นี้มวนนิวาสแพ้ไปอีกแล้ว ครับ ยกต่อไป ประชากร ทำเลที่ตั้ง ให้เสมอกัน ความเห็นของทางราชการ ครับ ในหน้า 7 หนังสือนี้ครับ กระผมไม่เข้าใครออกใคร เพราะว่ากระผมไม่มีส่วนได้เสีย (ข) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดสกลนคร จำนวน 32 ส่วนราชการ มีความเห็นให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน มีอีก 2 คน เห็นควรตั้งที่อำเภอมวนนิวาส คือผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล 2 นะ 2 ต่อ 32 ยกนี้ ฝ่าย 32 ชนะอยู่ดี คืออำเภอสว่างแดนดินชนะ ครับท่านประธานที่เคารพครับ นอกนั้นท่านผู้อภิปรายก็ได้อภิปรายกันไปแล้ว จากรายละเอียดต่าง ๆ ที่กระผมกราบเรียนมานี้ นอกจากนั้นยังมีการประชุมประจำจังหวัดอีก ซึ่งก็มีความเห็นให้อำเภอสว่างแดนดินควรเป็นสถานที่ที่เหมาะสมทั้งนั้น ก็หวังว่าสภาแห่งนี้จะได้อ่านหนังสือเล่มนี้ให้ถ่องแท้ แล้วว่าตามที่คณะกรรมาธิการได้ตั้งหลักเกณฑ์ไว้ทุกประการ สำหรับตัว

กระผมนั้น กระผมถือหลักเกณฑ์ที่ท่านตั้งไว้ และตัวเลขที่ท่านให้มา แปลว่า อำเภอสว่างแดนดินได้คะแนนเป็นเอกฉันท์ เกือบชนะทุกยกครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัตน์ ครับ

นายวิรัตน์ ดยางคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิรัตน์ ดยางคนนท์ ส.ส. สกลนคร ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่านนายก ที่เห็นในความทุกข์ยากของประชาชนที่ต้องการพัฒนาให้อยู่ดีกินดี ให้มีความสะดวกสบายต่าง ๆ นานา และก็นับเป็นความกรุณาของท่านที่ได้ให้สัตยาบันพระราชบัญญัติ การจัดตั้งศาลที่สกลนคร 1 แห่ง สกลนครนั้นมี ส.ส. ทั้งหมด 6 ท่าน ส.ส. แต่ละท่านนั้นก็ เป็น ส.ส. ที่ได้ปรารถนาที่จะสร้างความเจริญให้แก่บ้านแก่เมืองของตน เช่น คุณอุ่ม กิเลนอ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอมารวิลาส คุณจิรมิตร กิเลนอ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน และคุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย กิเลนอ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลจังหวัดพังโคน อำเภอพังโคน หลังจากที่ พ.ร.บ. ทั้ง 3 ฉบับนี้ได้มีการเสนอเข้าสู่สภานั้น ประชาชนต่างดีใจว่าบ้านเมืองจะได้มีความก้าวหน้า เพราะว่าทางภาคอีสานนั้นกว่าจะพัฒนาได้มันก็ยากลำบาก เพราะมีเหตุหลายประการที่ไม่เหมาะสมในการพัฒนา ต้องลงทุนสูงในการพัฒนานั้น นับว่าเป็นความกรุณาของท่านนายกที่หยิบยื่นมาให้แก่ชาวอีสาน แต่การหยิบยื่นความกรุณามาครั้งนี้ ประชาชนชาวสกลนครไม่ได้มีสิทธิที่เท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า ประชาชนย่อมมีสิทธิและเสมอภาคกัน แต่ท่านนายกท่านให้แค่ศาลเดียวที่เขื่อนอนุดิมา อีก 2 ศาล ศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน กับศาลที่อำเภอพังโคน ไม่ได้มีการเซ็นรับรอง ทำให้โอกาสทางการเมืองไม่ได้เท่าเทียมกัน ซึ่งเหตุเกิดจากท่านรองนายกพิชัย ซึ่งท่านก็เป็นผู้มี ความสามารถ ท่านก็ได้ช่วยเหลือให้ทางจังหวัดสกล มีโอกาสได้สู่การพิจารณา ก็นับว่า ขอขอบคุณท่าน กระผมได้เข้ามาเป็น ส.ส. ใหม่ เรื่องการเมืองกระผมก็ไม่ถนัดชัดเจน กระผมจำได้ว่าประมาณปลายปีที่แล้ว ก็ได้รู้ข่าวว่ามีศาลขึ้นมาฉบับที่นายกเซ็นรับรอง กระผมก็พยายามวิ่งเต้นให้ท่านทั้ง 3 ที่เขื่อนนี้ที่เสนอให้นายกรับรอง แต่ก็ไม่ได้รับการรับรอง

กระผมได้ถามผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญของสภา ว่าการรับรอง พ.ร.บ. การเงินนั้นหมายถึงอะไร ผู้เชี่ยวชาญก็ได้ตอบกระผมมาว่า การที่จะเสนอ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับการเงินต้องมีนายกรับรองถึงจะเข้าสู่สภาได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีรดิษฐ์ครับ เข้าสู่ประเด็นที่กรรมการเสนอแนะครับ

นายวีรดิษฐ์ คยางคนนท์ (สกลนคร) : ครับ ขอขอบคุณครับ กระผมกำลังจะชี้แนะว่า กรรมการที่ตั้งไปนี้ถูกจำกัดวงให้พิจารณาเฉพาะศาลที่อำเภอวานรนิวาสได้แห่งเดียว เพราะว่าศาลที่อำเภอพังโคนกับศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน ไม่มีโอกาสให้กรรมการได้พิจารณา เพราะฉะนั้นมติของกรรมการที่ออกมานี้เป็นมติที่ดี ที่ต้องการให้มีการจัดตั้งศาลที่คุณจำรัส บอกว่าไม่มีผลได้ผลเสียนั้น กระผมขอค้าน เพราะว่ากรรมการที่ไปแต่ละคนนั้น เช่น พลโท จำรัส นั้นท่านก็เคยรับราชการอยู่ในเขตนั้นมาก่อน มีความผูกพันกับประชาชน ท่าน พลอากาศโท วิจิตร บิดาของท่านก็เคยรับราชการที่นั่น ก็มีความผูกพัน ตลอดจนกรรมการที่ไปทุกท่านก็มีความผูกพัน มีผลได้ผลเสียคือต้องการให้สกลนครมีความเจริญ นี่คือผลได้ที่พวกท่านหยิบยื่นให้และที่ท่านปรารถนา อันนี้กระผมขอขอบคุณในนามของสกลนครท่านมีน้ำใจและเมตตาครับ กระผมขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง การจัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาสนั้น คุรุณันได้เสนอมาก็ด้วยหลักการ เพราะเห็นว่าปัญหาของสกลนครนั้นมีความไม่สะดวกในการไปศาลท้องที่ต่าง ๆ ลำบาก และประชาชนมีมากมาย หลักการจัดตั้งศาลนั้นกรรมการก็ได้พิจารณาด้วยความเที่ยงธรรม และก็ได้ไปดู อดส่ำเสีย สละเวลาและความยากลำบากไปถึงสถานที่ มติที่ออกมานั้นกระผมไม่แน่ใจถ้ามีบอกว่า ให้พิจารณาศาลที่อำเภอสว่างแดนดินด้วย กับศาลที่อำเภอพังโคนด้วย กระผมไม่แน่ใจว่ามติจะออกมาเช่นนี้ เพราะว่ากรรมการได้พูดกันมากมายแล้วว่า เราได้รับการแต่งตั้งจากสภามาให้ดูเฉพาะศาลที่อำเภอวานรนิวาสแห่งเดียว เพราะฉะนั้นศาลที่อำเภอพังโคนกับศาลที่อำเภอสว่างแดนดินนั้นเราไม่มีสิทธิ์ที่จะพูดถึง ถึงจะเห็นดีเห็นชอบเราก็ให้ไม่ได้ อันนี้กระผมก็ยืนยัน

รับฟังและก็ขอบคุณท่านที่มีเจตนา แล้วก็ต้องการทำตามที่สภาได้มอบอำนาจอย่างเดียว เหตุที่
 กระผมจะแย้งนั้น เหตุผลที่ศาลที่อำเภอวานรนิวาสกับศาลอื่นนั้นมีเหตุผลที่คล้ายกันแทบจะ
 ทุกประเด็น มีเหตุผลเดียวกระผมจะแย้งก็คือทำเลที่ตั้งกับการคมนาคม อำเภอวานรนิวาสนั้น
 ถ้าดูตามรูปสภาพแผนที่นั้นก็เป็นอยู่กึ่งกลางภูมิประเทศ แต่ในข้อเท็จจริงนั้นการคมนาคมไม่ได้
 เป็นเช่นนั้นเลย ศาลที่อำเภอวานรนิวาสยังมีข้อบกพร่องอยู่ การที่จะเสนอศาลทั้งที่นั้นก็
 ประารถนาที่จะให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายขึ้น และกับบริเวณที่ใกล้เคียงนั้น ได้รับผล
 ประโยชน์ด้วยกันอย่างทั่วถึง แต่ปรากฏว่าศาลที่อำเภอวานรนิวาสนั้น กระผมไม่ทราบ
 เจตนาทำไมถึงขาดอำเภอพังโคน อำเภวาริชภูมิ อำเภอกิ่งนิคมน้ำอุ่น ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน
 ห่างกันแค่ 28 กิโลเมตรเท่านั้น ท่านไม่ยอมเสนอเข้าไปด้วย อันนี้กระผมอยากจะให้
 ฝากท่านให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาด้วย อำเภอวานรนิวาสนั้นตามเจตนาบอกว่า
 เป็นศูนย์กลางที่ตั้งคมนาคมนั้น แต่จากเอกสารที่กระผมแจกให้ห็นะครับ เรื่องการคมนาคม
 นั้นจากอำเภอสว่างแดนดินนั้นไปอำเภอเมือง 80 กิโลเมตร ถ้าไปอำเภอวานรนิวาส 57
 กิโลเมตร และถ้าเลยไปอีกสักนิดหนึ่งไปอำเภอพังโคน 30 กิโลเมตร แค่นั้นครับ จากอำเภอ
 ค้าตากลำด้ายไปอำเภอเมือง เดิมนั้น 109 กิโลเมตร ถ้าไปอำเภอวานรนิวาสใกล้ขึ้นเหลือ 28
 กิโลเมตร ถ้าไปอำเภอพังโคนละครับ 55 กิโลเมตร อำเภอบ้านม่วงไปอำเภอเมือง 123
 กิโลเมตร ไปอำเภอวานรนิวาส 38 กิโลเมตร ถ้าไปอำเภอพังโคน 76 กิโลเมตร อำเภอ
 อากาศอำนวยไปอำเภอเมือง 57 กิโลเมตร ไปอำเภอวานรนิวาส 78 กิโลเมตร ไปอำเภอ
 พังโคน 50 กิโลเมตร อำเภอส่องดาวไปอำเภอเมือง 109 กิโลเมตร ไปอำเภอวานรนิวาส
 82 กิโลเมตร ไปอำเภอพังโคน 54 กิโลเมตร อำเภวาริชภูมิไปอำเภอเมือง 70 กิโลเมตร
 ไปอำเภอวานรนิวาส 54 กิโลเมตร ไปอำเภอพังโคน 16 กิโลเมตร กิ่งนิคมน้ำอุ่นไปอำเภอ
 เมือง 99 กิโลเมตร ไปอำเภอวานรนิวาส 60 กิโลเมตร ไปอำเภอพังโคน 32 กิโลเมตร ที่
 ท่านบอกว่า ทำให้ประชาชนสะดวกกว่าเดิมนั้น หลายอำเภอสะดวกกว่าเดิม แต่มีอำเภอหนึ่ง
 ไม่สะดวกกว่าเดิม คืออำเภออากาศอำนวย ซึ่งเดิมที่เดินทาง 57 กิโลเมตร แต่การจัดตั้งศาล

ใหม่ นั้นต้องไปถึง 78 กิโลเมตร แล้วนอกจากนั้นที่จังหวัดสกลนครนั้นมีเส้นทางคมนาคม 3 ประเภท ประเภทที่ 1 ทางหลวงแผ่นดิน หมายถึงซูเปอร์ไฮเวย์ที่ไปได้ทั่วทั้งประเทศ ประเภทที่ 2 ทางหลวงจังหวัด เป็นลาดยางชั้น 2 ลงมา และประเภทที่ 3 คือทางที่รถยนต์เดินได้ทุกฤดูกาล กระผมได้แจกแผนที่ เพื่อจะให้เห็นว่าเส้นทางคมนาคมนั้นถึงจะมีแต่มันก็ไม่สะดวก การที่ประชาชนอำเภอสองดาวจะไปอำเภอานานิवासนั้น ต้องไปอำเภอสว่างแดนดิน แล้วไปอำเภอพังโคน แล้วก็ไปอำเภอานานิवास ต้องโดยสาร 3 ต่อ ทางอีสานเรา ย่อมรู้อยู่ว่าก่อนจะออกจากหมู่บ้าน เขาเรียกว่า มีรถเมล์เล็กหรือสองแถว ไปเข้ากลับเป็น มีเที่ยวเดียวครับ เที่ยวไปกับเที่ยวกลับ ถ้าไปศาลาอานานิवासนี้วันเดียวไม่จบครับ ไปไม่ได้ลำบากกว่าอำเภอเดิมหรืออำเภอเมือง ซึ่งเขามีทางหลวง รถเมล์สี่ล้อ เขาวิ่งประจำทุกครึ่ง ชั่วโมง ถ้าอย่างนี้ไม่ได้บอกว่าจะทำให้ประชาชนสะดวกขึ้น ลำบากขึ้นครับ กระผมขอเรียนไว้ว่าลำบากขึ้น ถ้าไปเทียบกับอำเภอพังโคน ซึ่งข้อมูลได้จากการศึกษาของคณะกรรมการที่ไปดูนั้น ก็จะเห็นว่าไปอำเภอพังโคนนั้นใกล้กว่าสะดวกกว่าอย่างเห็นได้ชัด แล้วก็มี ความยุติธรรมว่า ลดความยากลำบากได้เท่าเทียมกันทุกอำเภอเป็นระยะทาง 54 กิโลเมตร นี่นะครับคือเหตุผลที่จะมาอ้างกันว่า คมนาคมสะดวกหรือสบายขึ้นกว่าเดิม เหตุผลนี้อำเภอ อานานิवासรู้สึกจะไม่สมเหตุผลสมควรที่เสนอ แล้วส่วนกรรมชำนานั้นก็ได้ฟังความเห็น จากข้าราชการประจำ โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดท่านก็ยืนยันว่า อำเภออานานิवासเห็นด้วย ที่ว่าเห็นด้วยก็เพราะว่าสมัยที่แล้วได้มีมตินั้น ท่านก็กล่าวว่าท่านเป็น ข้าราชการประจำจะมีความเห็นกลับไปกลับมาไม่ได้ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติลองคิดดู ครับ จังหวัดทั้งจังหวัดนะครับ ผู้ว่านี่ใหญ่ที่สุด ผู้ว่าพูดทางไหน ข้าราชการประจำนั้น เขาย่อมเห็นดีเห็นชอบด้วย อันนี้เป็นเรื่องของท่านผู้ว่า เป็นเรื่องของข้าราชการประจำ กระผมก็อยากฝากข้อคิดไว้ว่า เราจะเชื่อทางไหนดี บางท่านก็บอกว่าเราต้องไปสร้างที่อำเภอ อานานิवास เพราะว่าอำเภออานานิवासไม่เจริญ สร้างแล้วรัฐบาลจะได้ทุ่มเทงบประมาณ ไปสร้าง เช่น ถนนที่มันยังเป็นทางหลวงได้ทุกฤดูกาลนั้น เราก็จะได้สร้างให้มันเป็นทาง

หลวงชั้น 1 กระผมคิด ๆ ดูกระผมก็เห็นด้วย และคิดไปคิดมา กระผมอยากจะถามรัฐบาล
 ชิดรับว่า ท่านมีเงินแค่ไหน การใช้จ่ายงบประมาณแต่ละปี ๆ นั้น กระผมเห็นต้องกู้เพิ่ม
 ทุกปี ๆ ท่านมีเงินหรือพร้อมแล้วหรือที่จะสร้างถนนสายใหม่ เพราะถนนที่สมาชิกร้องเรียน
 ที่เรามีอยู่ทั้งประเทศนี้ รัฐบาลยังทำให้ไม่ได้เลยครับ เป็นปัญหาอยู่ อย่าไปว่าแต่เรื่องที่จะต้อง
 สร้างใหม่เลยครับ ครับ กระผมขอร้องเอะครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เราจะสร้างศาลทั้ง
 4 แต่เราจะจัดตั้งศาลนั้น งบประมาณจัดตั้งศาล งบประมาณจัดตั้งเรือนจำนั้นก็มากมาย
 พอมหาศาลแล้ว กระผมคิดว่าเรื่องนี้รัฐบาลก็ยังไม่มั่งบที่จะทำได้ทันทีทันใดนะครับ แล้วยังจะ
 เอาจบที่ไหนอีกมาสร้างถนนอีกตั้ง 7 - 8 อำเภอ แต่ถ้าเราเลือกที่อื่นละครับ ที่จะอำนวยความสะดวก
 ประโยชน์ส่วนรวมให้แก่ประชาชนในส่วนนั้น ตามข้อมูลที่ได้ศึกษากันเห็นว่าอำเภอพังโคน
 นั้นมีความพร้อมทุกอย่างที่จะรองรับ ไม่ว่าจะเป็นการประปา การสาธารณสุขโรค เขามีพร้อม
 เรื่องน้ำ เรื่องไฟ เรื่องโทรศัพท์ เรื่องถนน เรื่องคมนาคม เขามีรถราผ่าน คิดว่าถ้าตั้งที่อื่น
 แล้วคงจะอำนวยความสะดวกได้สมเจตนารมณ์เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในเขตอำนาจ
 ศาลนั้น

อีกประการหนึ่งที่เราพิจารณาจำนวนประชากรหรือสถิติที่นั่น ก็คงหมายถึง
 ประชากรรวมในเขตอำนาจศาล มิได้หมายถึงอำเภอใดอำเภอหนึ่งที่จะมาคำนวณเป็นที่ตั้งเพราะ
 การตั้งศาลเช่นนั้นเพื่อประชาชนส่วนรวมของอำเภอนั้น เพื่อแก้ปัญหาคความยากลำบาก
 อย่างนั้น กระผมเห็นมากมีที่อำเภอเบตง เนื่องจากการคมนาคมไปไม่ได้จริง ๆ ท่านจะ
 จำกัดขอบเขตไว้ที่อำเภอเบตง แต่ที่จะตั้งศาลแห่งนี้เราไม่ได้มีปัญหาเรื่องคมนาคม
 ว่ามันถูกตัดขาดหรือยากลำบากแค่นั้น โดยเจตนาของผู้เสนอเพื่อต้องการจะให้ประชาชนได้
 รับผลประโยชน์ ได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการเดินทางเท่านั้น มิได้มีเจตนา
 เกี่ยวกับเรื่องคมนาคมเป็นหลัก กระผมก็ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผมพูดมา
 เป็นเวลานาน และกระผมก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ได้ฟังด้วยความสนใจและ
 เอาใจใส่ กระผมก็ขอร้องให้ท่านได้โปรดตัดสินใจอีกสักครั้งว่า เราจะพิจารณารับศาล

และพี่น้องชาวอำเภอฟังโคนนั้น อยากจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าจะตั้งศาลที่ใดก็เหมือน
 ขอบระทานโทษ ก็เหมือนตั้งจังหวัดสงขลากับอำเภอหาดใหญ่ หาดใหญ่ไม่สามารถตั้ง
 จังหวัดได้ เขากล่าวกันว่าเพราะหาอักษรย่อไม่ได้นี่ กระทบก็ยังไม่ทราบยังงั้น ๆ อยู่ครับ
 อันนี้ ชาวหาดใหญ่ไม่ได้เดือดร้อนอะไร จังหวัดสงขลาก็ยังเป็นสงขลา หาดใหญ่ก็ยังเจริญ
 รุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไปเรื่อย ๆ นั่นคือลักษณะของอำเภอฟังโคนเหมือนกัน แต่ท่านประธาน
 ที่เคารพ ที่กระผมจำเป็นต้องเปรียบเทียบก็เนื่องจากว่าทั้งอำเภอานานิवास ที่คณะกรรมการ
 เสนอต่อที่ประชุมนี้ก็ดี อำเภอสว่างแดนดินก็ดี ล้วนแต่มีความเหมาะสมในการที่จะตั้งศาล
 จังหวัดที่ทั้ง 2 อำเภอทั้งสิ้น แต่มันเป็นไปไม่ได้ครับท่านประธาน และในขณะเดียวกัน
 ถ้าหากว่าจะอนุญาตให้ตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอานานิवासมันก็เป็นไปได้ยากอีก เพราะว่าพี่น้อง
 ชาวอำเภอสว่างแดนดิน ชาวอำเภอสองดาวที่จะเดินทางไปศาลอำเภอานานิवासนั้นต้องมาผ่าน
 อำเภอฟังโคนของกระผมนะครับ ท่านประธานครับ ในขณะเดียวกันถ้าหากสภานี้อนุญาต
 ให้ตั้งศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน พี่น้องชาวอำเภอานานิवास ชาวอำเภออากาศอำนวย
 ชาวอำเภอบ้านม่วงครับจะเดินทางไปอำเภอสว่างแดนดิน ถ้าอยาก จะไปทางราดยาง นอกจาก
 ตัดป่าดงพงพีไปถ้าไม่กลัวคอมมิวนิสต์เหมือนสมัยก่อนนะครับ ก็ต้องเดินทางมาผ่านอำเภอ
 ฟังโคนของกระผมอีกเช่นเดียวกัน เรื่องนี้ละครับเป็นประเด็นสำคัญนะครับท่าน ประธาน
 ที่เคารพ กระผมจึงอยากจะเปรียบว่า อานานิवासนั้นถ้าจะเปรียบก็เป็นที่อยู่ของนกนะครับ อาจ
 จะมีป่าดงพงพีมาก สว่างแดนดินนั้น ก็จะเปรียบเหมือนมีทุ่งนามากก็เป็นที่อยู่ของหนู นกกับหนู
 เดินทางไปมาหาสู่กันไม่ได้หรือท่านประธาน ความขัดแย้งต่าง ๆ จะเกิดขึ้น รังหนูนกก็อยู่
 ไม่ได้ ฉะนั้นใจก็ฉันทันนี้เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ 2 กระผมขอกราบเรียนท่านประธานอีกครั้ง คณะกรรมการ
 ที่ตั้งขึ้นที่ปดฺุสถานที่ 12 ท่าน รวมทั้งศึกษาเอกสารต่าง ๆ โดยไม่ได้นั่งเทียนแต่อย่างใด
 กระผมได้กล่าวหาท่านนั้นนะครับ กระผมเคารพท่าน กระผมเชื่อว่ากระผมทนายใจท่านถูก
 ส่วนหนึ่งท่านเป็นข้าราชการประจำ ก็เห็นว่า ขพบฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้อนุมัติแล้ว เห็นชอบ

แล้วให้ตั้งศาลที่จังหวัดสกลนคร มี พ.ร.บ. จัดตั้งศาลจังหวัด ที่อำเภอวานรนิวาสเข้าไป
 1 ฉบับ ก็เห็นคล้ายคานนายกรัฐมนตริตามพระราชาราชการประจำทั้ง ๆ ที่บางท่าน
 ท่านประธานที่เคารพ พอไปดูสถานที่แล้วไม่คิดว่าจะมีอำเภอฟังโชนเกิดขึ้นในจังหวัดสกลนคร
 ไม่คิดว่าอำเภอฟังโชนจะมีความเหมาะสมอย่างนี้ ไม่คิดว่ามีในแผนที่จังหวัดสกลนครเสียด้วย
 ข้างไปสัมนึกไป เพราะฉะนั้นก็เป็นความคล้อยตามในฐานะของข้าราชการประจำ สำหรับ
 ท่านคณะกรรมการที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมก็ทนายใจท่านถูกว่าที่ท่านอนุญาต
 เห็นคล้อยตามการจัดศาลที่อำเภอวานรนิวาสนั้น ก็เนื่องจากว่าท่านมีความปรารถนาดี
 อยากจะให้ศาลจังหวัดไปตั้งที่จังหวัดสกลนครนะครับ จึงได้ลงมติไปอย่างนั้น ทั้ง ๆ ที่
 กรรมการบางท่านที่ลูกอภิปรายไปแล้วก็ไม่ได้ไปดูเหมือนกันในคราวนี้ แต่กระผมเองก็ไม่ได้
 ดำเนินท่าน เพราะท่านอยู่ใกล้เคียงใกล้ชิด ท่านรู้ปัญหา รู้พื้นที่เข้าใจศึกษาเอกสารต่าง ๆ
 อยู่แล้ว ทั้ง 2 ประเด็นนี้ กระผมจึงจำเป็นต้องคัดค้านครับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่กระผม
 อยู่พรรคประชาธิปไตย ในวันที่กระผมขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตท่านหัวหน้าพรรค
 ของกระผมจะต้องยกมือคัดค้านอย่างจริงจัง กระผมทำตามอาณัติของประชาชนนะครับ
 กระผมทำในฐานะคัดค้านในฐานะเป็นกรรมการเสียงข้างน้อยที่ไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผล
 และความจำเป็น ความถูกต้องอยู่ที่ไหนอย่างไร ท่านจะเห็นว่าประเด็นสุดท้ายนี้ ทั้ง 2 ศาล
 ที่กระผมกล่าวเปรียบเทียบกับไม่นับศาลที่อำเภอฟังโชน ถ้าที่อำเภอวานรนิวาสก็อ้างว่าเป็น
 จุดศูนย์กลาง เพราะอะไรครับท่านประธาน ก็เพราะว่าอำเภอวานรนิวาสไปผนวกกับอำเภอ
 อากาศอำนวยเข้าไป มันก็ย่อมทำให้อำเภอวานรนิวาสตั้งอยู่จุดศูนย์กลางพอดี ในขณะที่ด้วยกัน
 อำเภอสว่างแดนดินก็อ้างว่าตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางก็เนื่องจากไปตัดอำเภออากาศอำนวย ออก
 แล้วไปเอากิ่งอำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอวาริชภูมิเข้ามา พอดูที่แผนที่ทางภูมิศาสตร์แล้ว อำเภอ
 สว่างแดนดินมันก็เป็นศูนย์กลาง เพราะฉะนั้นต่างคนต่างก็เป็นศูนย์กลาง แต่ในเมื่อเราจะตั้ง
 ศาลทั้ง 2 แห่งไม่ได้ แห่งใดแห่งหนึ่ง ก็ไม่ได้ใน 2 อำเภอนั้น พี่น้องชาวอำเภอฟังโชน
 กระผมเองและท่าน ส.ส. อนงค์ คงศิริ โดยอาณัติของประชาชนจึงเสนอทางออกให้ครับ

และพี่น้องชาวอำเภอพังโคนนั้น อย่างจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าจะตั้งศาลที่ใดก็เหมือน
ขอประทานโทษ ก็เหมือนตั้งจังหวัดสงขลากับอำเภอหาดใหญ่ หาดใหญ่ไม่สามารถตั้ง
จังหวัดได้ เขากล่าวกันว่าเพราะหาอักษรย่อไม่ได้นี่ กระผมก็ยังไม่ทราบยังงั้น ๆ อยู่ นะครับ
อันนี้ ชาวหาดใหญ่ไม่ได้เดือดร้อนอะไร จังหวัดสงขลาก็ยังเป็นสงขลา หาดใหญ่ก็ยังเจริญ
รุ่งเรืองก้าวหน้าต่อไปเรื่อย ๆ นั่นคือลักษณะของอำเภอพังโคนเหมือนกัน แต่ท่านประธาน
ที่เคารพ ที่กระผมจำเป็นต้องเปรียบเทียบก็เนื่องจากว่าทั้งอำเภอานานิวาส ที่คณะกรรมการ
เสนอต่อที่ประชุมนี้ก็ดี อำเภอสว่างแดนดินก็ดี ล้วนแต่มีความเหมาะสมในการที่จะตั้งศาล
จังหวัดที่ทั้ง 2 อำเภอทั้งสิ้น แต่มันเป็นไปไม่ได้ครับท่านประธาน และในขณะเดียวกัน
ถ้าหากว่าจะอนุญาตให้ตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอานานิวาสมันก็เป็นไปได้ยากอีก เพราะว่าพี่น้อง
ชาวอำเภอสว่างแดนดิน ชาวอำเภอส่องดาวที่จะเดินทางไปศาลอำเภอานานิวาสนั้นต้องมาผ่าน
อำเภอพังโคนของกระผมนะครับ ท่านประธานครับ ในขณะเดียวกันถ้าหากสภานี้อนุญาต
ให้ตั้งศาลที่อำเภอสว่างแดนดิน พี่น้องชาวอำเภอานานิวาส ชาวอำเภออากาศอำนวย
ชาวอำเภอบ้านม่วงครับจะเดินทางไปอำเภอสว่างแดนดิน ถ้าอยาก จะไปทางราดยาง นอกจาก
ตัดป่าดงพงพีไปถ้าไม่กลัวคอมมิวนิสต์เหมือนสมัยก่อนนะครับ ก็ต้องเดินทางมาผ่านอำเภอ
พังโคนของกระผมอีกเช่นเดียวกัน เรื่องนี้จะครับเป็นประเด็นสำคัญนะครับท่าน ประธาน
ที่เคารพ กระผมจึงอยากจะเปรียบว่า อานานิวาสนั้นถ้าจะเปรียบก็เป็นที่อยู่ของนกนะครับ อาจ
จะมีป่าดงพงพีมาก สว่างแดนดินนั้น ก็จะเปรียบเหมือนมีทุ่งนามากก็เป็นที่อยู่ของหนู นกกับหนู
เดินทางไปมาหาสู่กันไม่ได้หรือท่านประธาน ความขัดแย้งต่าง ๆ จะเกิดขึ้น รังหนูนกก็อยู่
ไม่ได้ ฉะนั้นใดกันนั้นนี้เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ 2 กระผมขอกราบเรียนท่านประธานอีกครั้ง คณะกรรมการ
ที่ตั้งขึ้นที่ไปดูสถานที่ 12 ท่าน รวมทั้งศึกษาเอกสารต่าง ๆ โดยไม่ได้นั่งเขียนแต่อย่างใด
กระผมได้กล่าวหาท่านนั้นนะครับ กระผมเคารพท่าน กระผมเชื่อว่ากระผมทนายท่านถูก
ส่วนหนึ่งท่านเป็นข้าราชการประจำ ก็เห็นว่า ๗ phen นายกรัฐมนตรีท่านได้อนุมัติแล้ว เห็นชอบ

แล้วให้ตั้งศาลที่จังหวัดสกลนคร มี พ.ร.บ. จัดตั้งศาลจังหวัด ที่อำเภอวานรนิวาสเข้าไป
 1 ฉบับ ก็เห็นคล้ายตามนายกรัฐมนตรืตามพระราชกฤษฎีกาประจำทั้ง ๆ ที่บางท่าน
 ท่านประธานที่เคารพ พอไปดูสถานที่แล้วไม่คิดว่าจะมีอำเภอฟังโชนเกิดขึ้นในจังหวัดสกลนคร
 ไม่คิดว่าอำเภอฟังโชนจะมีความเหมาะสมอย่างนี้ ไม่คิดว่ามีในแผนที่จังหวัดสกลนครเสียด้วย
 ข้าไปลืมนึกไป เพราะฉะนั้นก็เป็นความคล้ายตามในฐานะของข้าราชการประจำ สำหรับ
 ท่านคณะกรรมการที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมก็ทนายใจท่านดีกว่าที่ท่านอนุญาต
 เห็นคล้ายตามการจัดศาลที่อำเภอวานรนิวาสนั้น ก็เนื่องจากว่าท่านมีความปรารถนาดี
 อยากจะให้ศาลจังหวัดไปตั้งที่จังหวัดสกลนครนะครับ จึงได้ลงมติไปอย่างนั้น ทั้ง ๆ ที่
 กรรมการบางท่านที่ลูกอภิปรายไปแล้วก็ไม่ได้ไปดูเหมือนกันในคราวนี้ แต่กระผมเองก็ไม่ได้
 คำนึงท่าน เพราะท่านอยู่ใกล้เคียงใกล้ชิด ท่านรู้ปัญหา รู้พื้นที่เข้าใจศึกษาเอกสารต่าง ๆ
 อยู่แล้ว ทั้ง 2 ประเด็นนี้ กระผมจึงจำเป็นต้องคัดค้านครับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่กระผม
 อยู่พรรคประชาธิปัตย์ ในวันี้กระผมขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตท่านหัวหน้าพรรค
 ของกระผมจะต้องยกมือคัดค้านอย่างจริงจัง กระผมทำตามอาณัติของประชาชนนะครับ
 กระผมทำในฐานะคัดค้านในฐานะเป็นกรรมการเสียงข้างน้อยที่ไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผล
 และความจำเป็น ความถูกต้องอยู่ที่ไหนอย่างไร ท่านจะเห็นว่าประเด็นสุดท้ายนี้ ทั้ง 2 ศาล
 ที่กระผมกล่าวเปรียบเทียบมานับศาลที่อำเภอฟังโชน ถ้าที่อำเภอวานรนิวาสก็อ้างว่าเป็น
 จุดศูนย์กลาง เพราะอะไรครับท่านประธาน ก็เพราะว่าอำเภอวานรนิวาสไปผนวกกับอำเภอ
 อากาศอำนวยเข้าไป มันก็ย่อมทำให้อำเภอวานรนิวาสตั้งอยู่จุดศูนย์กลางพอดี ในขณะที่ตัวกัน
 อำเภอสว่างแดนดินก็อ้างว่าตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางก็เนื่องจากไปติดอำเภออากาศอำนวย ออก
 แล้วไปเอากิ่งอำเภอนิคมน้ำอุ่น อำเภอวาริชภูมิเข้ามา พอดูที่แผนที่ทางภูมิศาสตร์แล้ว อำเภอ
 สว่างแดนดินมันก็เป็นศูนย์กลาง เพราะฉะนั้นต่างคนต่างก็เป็นศูนย์กลาง แต่ในเมื่อเราจะตั้ง
 ศาลทั้ง 2 แห่งไม่ได้ แห่งใดแห่งหนึ่ง ก็ไม่ได้ใน 2 อำเภอ นั้น พี่น้องชาวอำเภอฟังโชน
 กระผมเองและท่าน ส.ส. อนงค์ คงศิริ โดยอาณัติของประชาชนจึงเสนอทางออกให้ครับ

กระผม วิทยา ขันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี
กรรมการ ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะกรรมการรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่สภานี้
ได้มอบหมายให้คณะกรรมการทั้งหมด 26 ท่านได้ไปพิจารณาพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาล
ที่อำเภอวารินวิทาส ซึ่งกรรมการทั้งหมดนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นข้าราชการ
4 ท่าน นอกนั้นเป็นผู้แทนราษฎรจำนวน 22 ท่าน ท่านประธานที่เคารพ กรรมการ
ที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น ได้คิดได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่า การที่เราจะพิจารณาอะไรนั้นเราจะ
ต้องพิจารณาถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ เพราะเราได้รับเลือกตั้งมาจาก
ประชาชน แล้วกระผมขอกราบเรียนว่ากรรมการทุกท่านนั้น ได้พิจารณาพิเคราะห์
ได้ใช้ตรมมคิดได้ไตร่ตรองปัญหาที่จะจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวารินวิทาสนั้น ได้ใช้เวลามากพอ
สมควรจะเป็นได้จากรายงานการประชุมว่า เราได้พิจารณาการประชุมแล้วก็มีกรออกไปดูงาน
เราได้พิจารณาไป 60 วัน เราถือว่ายังมีเวลาไม่เพียงพอที่จะพิจารณาเรื่องนี้ ได้ขออนุญาต
ต่อสภาแห่งนี้พิจารณาเพิ่มไปอีก 60 วัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า
คณะกรรมาธิการชุดนี้ไม่ได้รับอาณัติมอบหมายหรือไม่ได้คำชี้แนะว่าจะตั้งศาลที่อำเภอวารินวิทาส

นะครับ เราตั้งใจว่าเราจะพิจารณาด้วยความเหมาะสม จะเห็นได้จากได้มีตัวแทนของส่วนราชการขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครับมี ท่านก้าน อันนันทน์ ซึ่งเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาล 4 คุณเจริญ ภักดีธนากุล มาจากกระทรวงยุติธรรม คุณเสงี่ยม ภูเขาทอง ซึ่งได้รับมอบหมายมาจากกรมการปกครอง แล้วก็คุณเปรี๊ยาพร ศรีมงคล ได้รับมอบหมายมาจากกรมราชทัณฑ์ ซึ่งทุกท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านได้ใช้ความคิดใช้ความสามารถในการที่จะเข้ามาพิจารณาเรื่องนี้ และกระผมกราบเรียนว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นกรรมาธิการนั้น ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะทราบว่าได้ตั้งมาจากทุกพรรคครับ ไม่ว่าจะเป็นพรรคประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคม พรรคชาติไทย พรรคราษฎร แม้กระทั่งพรรครวมไทย พรรคกิจประชาคม ทุกพรรคครับ ได้เข้ามาร่วมพิจารณา ทุกพรรคนี้กระผมกราบเรียนว่า คงจะสั่งกันไม่ได้หรอกครับว่าให้ตั้งที่ไหน เพราะผู้แทนราษฎรที่เข้ามาจากทุกพรรคนั้น ได้ใช้ความคิดความใคร่ครองเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและของประชาชนเป็นหลัก ในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งก็มีท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยบางท่านที่ได้อภิปรายไป กระผมขอกราบเรียนครับว่า ท่านผู้เห็นคัดค้านในการจัดตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาสนั้น ท่านมีความหวังดีประสงค์ดีต่อประเทศชาติและจังหวัดสกลนครเป็นอย่างยิ่ง แล้วท่านก็เป็นผู้แทนราษฎร ท่านได้ทำหน้าที่เต็มที่ได้รับในฐานะผู้แทนราษฎรของจังหวัดสกลนคร ไม่ว่าจะเป็นท่านประทีป นามประกาย ขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครับท่านวิรัตน์ หรือท่านทวีวัฒน์ แม้กระทั่งท่าน ส.ส. อนงค์ คงศิริ ท่านได้ใช้ความคิดความอ่านในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้เป็นอย่างดี พวกกระผมตามที่ท่านอภิปรายมาทั้งหมดนั้นกรรมาธิการชุดนี้ครับ ได้พิจารณาถึงปัญหาและแง่มุมต่าง ๆ ทุกเรื่องเลยครับที่ท่านอภิปรายมา เราได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน และโดยเฉพาะก็มี ขออนุญาตนะครับกระผมเองประกอบอาชีพทางกฎหมายเป็นผู้หนึ่งซึ่งจะต้องใช้โรงใช้ศาล แล้วมีอีกหลายท่าน ท่านกรรมาธิการดิเรก ท่านจรัส มัชฌนาโส นี่เป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องที่จะต้องไปใช้โรงใช้ศาล เราก็ได้คิด เราก็ได้ตระหนักดีครับว่าเราจะตั้งศาลที่ไหน แล้วจะเป็นประโยชน์ที่สุดนะครับ ตามรายงานของกรรมาธิการนั้นถ้าท่านสมาชิกได้กรุณาอ่านให้ละเอียดถี่ถ้วน ท่านจะเห็นว่าเราได้ทำงานอย่างจริงจัง กระผมขอกราบเรียนชี้แจง

198

นะครับว่า กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงคุณประทีปก่อนแล้วกันนะครับ ประเด็นที่คุณประทีปได้กล่าวว่า รู้สึกกระผมหนักใจในประเด็นนี้นะครับ คือประเด็นที่ว่าได้ถูกสั่งให้ลงคะแนนหรือชื่อนำมาจาก อาจจะเป็นฝ่ายรัฐบาลนะครับ นี่กระผมกราบเรียนว่า แล้วกราบเรียนแทนสมาชิกท่านกรรมการทุกท่านเลยว่า เราหนักใจเหลือเกินครับในการพิจารณาปัญหาเรื่องนี้ แล้วก็ใช้ดุลพินิจในการพิจารณา แม้กระทั่งมีการลงคะแนนนะครับ ได้ลงคะแนน ก็กลัวลูปหน้าปะจุมุกกัน ได้มีการเสนอลงคะแนนลับด้วยซ้ำไปนะครับ นี่เกรงใจกันก็ปรากฏว่าผลของคะแนนการพิจารณาของกรรมการเห็นด้วย ให้ตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาสนี้จำนวน 17 เสียง ไม่เห็นด้วย 5 เสียง ท่านสมาชิกก็คงจะรู้แล้วว่าใครไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะท่านผู้อภิปรายก็เป็นกรรมการอยู่ด้วย ที่นี้กระผมกราบเรียนจริงๆ ครับว่าเราได้พิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบนะครับ แล้วก็ขอกราบเรียนว่าพวกกระผมเองผู้แทนราษฎรซึ่งไปเป็นกรรมการเป็นตัวแทนของประชาชนนี้ กระผมกราบเรียนว่า แม้จะเป็นฝ่ายรัฐบาลก็จริง ถ้าเรื่องไม่ถูกต้องไม่ชอบมาพากลรัฐบาลก็ชื่อนำเราไม่ได้ เราเป็นตัวของตัวเองครับ

แล้วสำหรับประเด็นที่คุณทวีวัฒน์ได้กล่าวว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเข้ามาที่จังหวัดสกลนครมา 3 ฉบับ คือที่อำเภอสว่างแดนดิน ที่อำเภอพังโคน และที่อำเภอวานรนิวาสนั้น กระผมกราบเรียนว่ากระผมก็เมื่อเห็นพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะให้คำรับรอง แล้วกระผมก็เชื่อมั่นว่าพระราชบัญญัตินี้ท่านนายกรัฐมนตรี ก่อนท่านจะรับรองนั้น ท่านคงไตร่ตรองดีแล้วว่าเป็นที่เหมาะสม ท่านคงจะเรียกส่วนราชการไปปรึกษาหารือ ท่านจึงได้ให้คำรับรองของอำเภอวานรนิวาสออกมา แม้กระทั่งให้คำรับรองแล้วยังได้มีการประชุมสภาแห่งนี้นะครับ ก็ได้ทักท้วง จึงได้มีการตั้งกรรมการขึ้น กรรมการก็ได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วครับ แล้วก็ในการพิจารณานะครับกระผมขอกราบเรียนว่า เราไม่ได้พิจารณาเฉพาะอำเภอวานรนิวาสอย่างเดียวครับ เราพิจารณาที่อำเภอสว่างแดนดินด้วย และที่อำเภอพังโคนด้วย

คือถ้าเราไม่เห็นว่ามันจะตั้งศาลที่อำเภอวานรนิวาสแล้ว เราก็คงจะไม่อนุญาตให้ผ่าน
จะให้ตกไปครับ แต่ปรากฏว่าเราพิจารณาแล้วความเหมาะสมเราจึงได้มีมติเช่นนี้
กระผมขอกราบเรียนชี้แจงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย
ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคสหประชาชาติไปโดย
ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพท่านประธาน ความเป็นจริงนั้นสภาแห่งนี้ได้รับร่าง
พระราชบัญญัติ การจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอวานรนิวาส แล้วเราก็ได้มอบหมายให้ท่าน
คณะกรรมการวิสามัญ 26 ท่าน ไปพิจารณาในเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ท่านไป
นอกสั่งของสภา รุนวายเป็นมากในคณะกรรมการ เขาให้ไปตั้งตามด้วยกฎหมายนี้ก็หมายความว่า
ศาลที่อำเภอวานรนิวาสนี้ควรจะตั้ง หรือไม่ควรตั้งเท่านั้นเอง เลยรื้อกันไปใหญ่ ท่าน
ประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพท่านประธาน ที่นี้กระผมสงสัยนะครับท่านประธาน
พอกระผมได้ศึกษาข้อมูลอะไรต่าง ๆ แล้วปรากฏว่า ทำไมหน่วยราชการนะครับ
กลับไปกลับมาครับ หน่วยราชการระดับจังหวัดนะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดนะครับท่าน
ประธาน พอมาดูในหน้า 7 ที่ท่านกรรมาธิการวิสามัญในข้อ ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดสกลนครเห็นควรจัดตั้งศาลจังหวัด (แห่งที่สอง)
ที่อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร ซึ่งพอมาดูหนังสือด่วนที่สุดของศาลากลางจังหวัดสกล-
นคร ประทานโทษที่กระผมต้องประทานกราบเรียนขออ่าน สักนิดหนึ่งท่านประธานหวังว่า
คงได้รับความกรุณาอนุญาตนะครับ หนังสือศาลากลางจังหวัดสกลนคร ด่วนที่สุด ที่
สน. 0016/17965 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2530 เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลจังหวัด เวียน อธิบดีกรมการปกครอง อันนี้เขาแจ้งไปกรมการปกครอง คือข้อความ
ละเอียดเขาว่า "จังหวัด ได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการทราบและได้นำเรื่องนี้เข้าที่
ประชุม หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน 32 ส่วนราชการ

เพื่อขอความเห็นที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า ควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอสว่างแดนดิน ตาม
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร พ.ศ."
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบพิจารณาดำเนินการต่อไป เรืออากาศตรี ประกฤติ ร่วมวงศ์
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร กลายเป็นอย่างนั้น
ไปครับ เอ๊ะมันอะไรกันแน่แล้วพอเรามาดูตัวรายงาน ของคณะกรรมการ กลายเป็น
อะไรละครับ ที่อำเภอพังโคนบ้าง ที่อำเภอสว่างแดนดินบ้างแล้ว ก็มีเอกสารหลักฐานคนมี
ที่ดินอะไร 1.600 อะไรเยอะเยอะ กลายเป็น ส.ส.สกลนครเข้า กระผมก็ยังไม่
สบายใจใหญ่ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ความเป็นจริงนั้นนะครับพอมาดูหลักฐานของ
สำนักนายกรัฐมนตรีที่ตอบที่มีถึงท่านประธาน และก็มีหนังสือของท่าน ส.ส. ของสกลนคร
ที่เป็นกรรมการถึงท่านประธานนะครับ อ้างเหตุผลประทานโทษที่ไต่ถามคือ หนังสือของ
คุณทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย ถึงท่านประธานลงวันที่ 18 กันยายน 2530 ท่านก็เขียนละเอียด
มากครับว่า ไม่เห็นด้วย ขออย่าให้นำเข้าอะไรต่าง ๆ ในรายละเอียดนี้ แล้วกระผมมา
ศึกษาหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวแก่แจ้ง เกี่ยวแก่พระราชบัญญัติการเงินที่ท่าน
ส.ส. พรรคกิจสังคมประทานโทษที่ไต่ถามคือ ท่านจีรมิตรกับท่านประทีป นามประกาย
นำเสนอ แล้วก็ทางสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ลงนามเป็นศาลจังหวัด ที่
อำเภอสว่างแดนดิน เมื่อยังไม่ได้เข้านะครับกฎหมายจัดตั้งศาล จังหวัดที่อำเภอพังโคนก็ยังไม่
ได้เข้า กฎหมายจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอสว่างแดนดินก็ยังไม่เข้า เพราะมันมีอยู่อำเภอ
วานรนิวาสอันเดียวเท่านั้นเอง ที่เราสภาแห่งนี้จะต้องพิจารณาเมื่อคณะกรรมการวิสามัญไป
ดำเนินการพิจารณาเป็นตั้งเลยครับทำให้พวกเรารังเกียจใหญ่เลยครับ ฉะนั้นกระผมว่าเอา
ให้ดินะครับท่านประธานครับ กระผมประทานกราบเรียนต่อรัฐบาลคือท่าน ขณฯ รัฐมนตรี
ยุติธรรมอยู่ที่นี้รับเรื่องไปพิจารณาใหม่เถอะครับอย่าให้รื้อนวาย เพราะว่าประชาธิปไตยนะ
2 ร่างนะครับ ไม่รู้หัวหน้าพรรคท่านหลับลัทธิคาเซ็นมาอย่างไรครับ 2 ร่าง จังหวัด
เดียวกัน อันนี้ด้วยความเคารพท่านประธาน กระผมไม่สบายใจนะครับ กระผมอยากให้

ความสามัคคีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดเดียวกันนั้น 6 คน เท่านั้นเองครับ
 กิจสังคมก็ร่วมรัฐบาล ประชาธิปัตย์ก็ร่วมรัฐบาล 3 คน 3 คนก็เท่ากันแบ่งคนละครึ่ง
 กระผมถึงอยู่ฝ่ายค้านแต่กระผมก็รักเพื่อนสมาชิกอยากให้มีความปรองดอง 2 ฝ่าย กระผม
 ว่าเอาให้ดีคุณเองนั้นก็ถอนไปครับ แล้วก็ไปร่วมปรึกษาหารือกับทั้ง 2 ฝ่าย เพราะว่ากิจสังคม
 ก็รัฐบาล ประชาธิปัตย์ก็รัฐบาลไม่รวมกันแล้วจะเอาตรงไหน พวกฝ่ายค้านจะให้การ
 สนับสนุนครับท่านประธาน หรืออย่างนั้นก็ตั้งศาลเคลื่อนที่เสียให้เสร็จเรื่อง ท่านประธานครับ
 ศาลจะตั้งแต่ละศาลนั้นนะครับงบประมาณของแผ่นดินไม่น้อยนะครับท่านประธานเป็นร้อย ๆ
 ล้านขึ้นไป เพราะหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องต้องทุ่มงบประมาณไป ความจริงจังหวัด
 สกลนครเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญมากกระผมเห็นด้วย โครงการต่าง ๆ ทุ่มเทไปสกลนคร
 ทั้งนั้น โครงการต่าง ๆ ทุ่มเทไปสกลนครทั้งนั้น จังหวัดผมนี้มีผู้แทนราษฎรตั้ง 9 คน
 ยังไม่ยากแย่งตั้งศาลจังหวัดเลย ทำไมสกลนครนี่อยากจะแยกตั้งศาลอย่างไรหรือว่าดี
 มันมาก 3,000 กว่าคดีเท่านั้นเองครับ จังหวัดกระผมเป็นหมิ่นนะครับยังไม่ขอตั้ง
 เราอยากจะเป็นเสี้ยวกันให้หมดภาคเราทางโน้น แห้งเดียวก็พอแล้วศาลจังหวัดสกลนคร
 นะครับ จะขยายตั้งศาลให้เพิ่มบัลลังก์มากอะไรขึ้น ผู้พิพากษามากขึ้นเพราะความสามัคคี
 เกิดขึ้น เพราะสกลนครเดียวนี้มีความสามัคคีมากครับ คนดี ๆ ในจังหวัดสกลนครเยอะครับ
 เคยเป็นรัฐมนตรี เคยเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เคยเป็นอธิบดีกรมแรงงาน เป็นผู้นำ ศาลอะไร
 เยอะแยะครับท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้กระผมจึงอยากให้ท่านประธานสรุป ก็เพราะ
 เวลามันจำกัดละครับ ถามเลยครับว่าจะรับหรือไม่รับ ถ้าไม่รับก็ไม่รับกันเลยครับ ขอขอบคุณ
 ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวุฒินันท์ครับ

นายวุฒินันท์ พงศ์อารยะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 วุฒินันท์ พงศ์อารยะ ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติไทย และก็เป็นกรรมาธิการพิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ก่อนรับหลักการ แต่ในการพิจารณาหาข้อยุตินั้น กระผมป่วยไม่ได้ร่วม

พิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นจึงขอแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนตัว ครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผมมีความคิดเห็นเป็นส่วนตัวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ควรรับหลักการ กระผมขอความ
 กรุณาถอนครับ เพื่อให้ตรงประเด็นและให้สั้นครับ เหตุผลที่ไม่ควรรับหลักการนั้นอยู่
 ตรงที่ว่า เหตุผลที่กล่าวอ้างในพระราชบัญญัตินี้ไม่สมเหตุผลครับ เพราะที่กล่าวอ้างไว้ว่าเพื่อ
 ประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่ เพื่อประชาชนจะได้รับความยุติธรรมโดยทั่วถึงกัน จะเป็น
 การสะดวกต่อการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ครับ ที่กระผมอ่านเห็นในเหตุผลมีอย่างนั้น
 แต่จริง ๆ แล้วในเขตอำนาจศาลที่เสนอนั้นมีเพียง 6 อำเภอครับ ครับใน 6 อำเภอนั้น
 ไม่สะดวกในเรื่องของการคมนาคมไม่สะดวกในเรื่องของการมาศาลจริงครับ แต่ยังมีส่วน
 2 อำเภอ กับ 1 กิ่งครับที่มีสภาพเช่นเดียวกัน แต่ไม่จัดอยู่ในเขตอำนาจศาล ครับมีอำเภอ
 พังโคน 54 กิโลเมตรนะครับ พลเมือง 46,826 คน อำเภอวาริชภูมิ 75 กิโลเมตรครับ
 44,714 คน กิ่งอำเภอน้ำอูน 55 กิโลเมตรครับ 11,115 คน ครับร่างพระราชบัญญัติ นี้
 ทอดถึงประชาชนถึง 102,682 คน เพราะฉะนั้นการที่ท่านอ้างว่าเพื่อความสะดวกแก่
 ประชาชนนั้นไม่ได้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายได้เต็มครับ เมื่อไม่ได้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย
 ได้เต็ม ฉะนั้นข้ออ้างในเหตุผลว่าจะบริการประชาชนในรูปของความยุติธรรมนี้ มันก็ไม่
 สมบูรณ์หรอกครับ กระผมมีข้อพิจารณาเช่นนั้น ที่เป็นเช่นนี้ก็น่าจะเป็นเพราะว่า ถ้ารวมเอา
 อีก 2 อำเภอ กับ 1 กิ่งเข้ามาแล้ว แล้วก็ศูนย์กลางไม่ใช่อำเภอานานิवासครับ เพราะฉะนั้น
 ข้อเสนอของร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีในลักษณะที่มีเลศนัยอยู่นะครับ จึงไม่สมเหตุผล
 กระผมขอประธานกราบเรียนเช่นนั้น

ข้อที่ 2 กระผมใคร่ขอประธานกราบเรียนว่าคณะกรรมการ ที่พิจารณา
 ในเรื่องนี้ ในกรณีที่จะลงข้อยุตินั้นพิจารณาแต่ประเด็นเดียว ประเด็นตรงที่จะตั้งศาลที่
 อำเภอานานิवासหรือไม่เท่านั้นเอง ไม่ได้พิจารณาในเรื่องของสร้างแดนดิน ไม่ได้พิจารณา
 ที่อำเภอพังโคน ข้อพิจารณานั้นมีว่า พระราชบัญญัตินี้ นายกรับรองแล้ว เข้าสภามาแต่
 พระราชบัญญัติเดียว ครับก็น่าจะพิจารณาก็แต่พระราชบัญญัตินี้ฉบับเดียว ครับกรรมการ

ก็เห็นไปในเรื่องที่จะควรรับ และอีกนัยหนึ่งว่าร่างพระราชบัญญัตินี้นายกรับรองมาแล้ว ครั้นเมื่อรับรองแล้วก็ควรจะรับหลักการครับ โดยนัยว่าน่าจะเป็นเรื่อง ของการรักษาหน้านายยก คือไม่ให้นายยกเสียหน้า ครับไม่พิจารณาฟังโค่นและไม่พิจารณาว่างแค้นดิน ถ้าไม่พิจารณา เช่นนั้นผมก็มีข้อพิจารณาเป็นส่วนตัวว่า ก็ไม่น่าจะตั้งกรรมาธิการนี้ ถ้าถามเฉพาะในสภา ในขณะที่นั้นว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการเสียตั้งแต่แรกก็น่าจะมีข้อยุติไปแล้ว แต่ที่ตั้งกรรมาธิการนี้ก็เพื่อจะพิจารณาถึงความเหมาะสมความรอบคอบ ฉะนั้นกระผมเห็นว่าข้อสรุป ข้อเสนอของกรรมาธิการนั้นก็ไม่ชอบมาพากลครับ มีกรรมาธิการลุกขึ้นมาชี้แจง 2 ท่าน ครับ กระผมใคร่เรียนว่ากรรมาธิการอีก 2 ท่านที่กล่าวนั้นไม่ได้ไปดูสถานที่นะครับ ไม่ได้ไปดูสถานที่ คือในจำนวน 26 คนนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปดูสถานที่เพียง 8 คนครับ และมีข้าราชการไปอีก 2 คนครับ รวมเป็น 10 คนเท่านั้นเอง เสร็จแล้วก็มาลงมติกันครับ ฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพ การจัดตั้งศาลในครั้งนี้เป็นกิจกรรม นำเท่านั้นนะครับ กิจกรรมที่เป็นเบื้องหลังที่จะต่อมาก็คือ จะขอเสนอตั้งจังหวัดที่อำเภอ วานรนิวาสครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะผิดเป้าต่อไปอีกครับ เป็นการสร้างกรรมช้อนกรรม ครับ ซึ่งไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ คนสกลนครเท่านั้นที่เขาจะรู้ว่า ตั้งศาลที่ไหนดีครับ ครับก็มีผู้แทนอยู่ 6 คนครับ ถ้าเราจะพิจารณา ไปเสนอที่อำเภอ วานรนิวาสนี่คนเดียวเท่านั้นเองครับ อีก 5 คนก็ไม่เห็นด้วย สำหรับกระผมที่ยืนยันเสนอ ข้อมูลนี้ ครับก็โดยที่อาศัยเคยเป็นปลัดจังหวัดที่สกลนครถึง 4 ปีครับ ทราบสภาพท้องที่ และทราบสภาพบุคคลดี ถ้าจะมีการตั้งศาลให้ถูกต้องและให้ถูกเป้าหมาย เพื่อเป็นการ แก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่แท้จริงแล้วก็น่าจะตั้งที่อำเภอพังโคนครับ อันนี้เป็น ข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริงครับ นี่กระผมจะเรียนให้ท่านประธาน และเพื่อนสมาชิกที่สภานี้ ได้ทราบ ฉะนั้นถ้าจะพิจารณาแต่ประเด็นเดียวว่าควรจะต้องตั้งที่อำเภอวานรนิวาสหรือไม่ กระผม เห็นว่าไม่ควรรับหลักการ ส่วนการที่จะให้รัฐบาลท่านรับไปนั้นก็จะเป็นเรื่องให้ท่านไปปวดหัว อีกละครับ ครับไหน ๆ เราก็เข้ามาสู่สภานี้เราก็พิจารณาเสียเลย ไม่รับหลักการเสียเลยก็น่า จะเป็นไปได้ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่า อภิปรายกันมากกว้างขวางพอสมควร
แล้วนะครับ จะขอความเห็น ว่าสมควรจะปิดอภิปรายได้หรือยังครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเห็นว่าสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว ก็จะได้
ถามมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติก็คือจะถามว่าจะรับหลักการร่าง พระราช
บัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 71 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรรับ
หลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 70 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ รับหลักการ 71 เสียงครับ
ไม่รับหลักการ 70 เสียงครับ คุณเปรมครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุตรดิตถ์ พรก
สพระราชบัญญัติ ขอเสนอญัตติขอนับใหม่ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้วครับ การนับคะแนน
ใหม่ตามข้อบังคับ ท่านสมาชิกต้องยืนขึ้นนะครับ ผมจะถามรับหลักการก่อน แล้วไม่รับ
หลักการที่หลังนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้น 77 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับได้ครับ ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ
โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้น 80 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียบร้อยแล้วนั่งได้ครับ รับหลักการ
77 เสียง ไม่รับหลักการ 80 เสียง ผมขอพักประชุมนะครับ ประชุมต่อตอน 14.00
นาฬิกาหน้าครับ ขอขอบคุณครับ

พักประชุมเวลา 12.35 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 15.00 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิก 174 คน ครบองค์ประชุมครับ
ขอขอบคุณมากครับ ผมเปิดประชุมต่อครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ 4.2 นะครับ รายงานสรุปผลการพิจารณาศึกษาปัญหา
เกี่ยวกับการจัดพิมพ์สมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์ กรมวิชาการการคมนาคมพิจารณาเสร็จ
แล้วครับ คุณจาตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมจาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัด
ฉะเชิงเทรา กระผมมีเรื่องที่จะขอปรึกษาหารือกับท่านประธาน เกี่ยวกับการพิจารณาใน
ภาคเช้า ซึ่งได้มีการลงมติแล้วก็มีการนับคะแนนครั้งที่ 2 โดยวิธียื่นขึ้น เมื่อมีการนับคะแนน
แล้วทั้ง 2 ครั้ง คะแนนไม่ตรงกัน หลังจากนั้นนับคะแนนท่านประธานได้ประกาศว่า คะแนน
แต่ละฝ่ายเป็นเท่าไร มีสมาชิกหลายท่านได้ยื่นขึ้นยกมือ ท่านประธานก็ได้สั่งให้พัก
การประชุม กระผมมีข้อสงสัยว่าเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ได้สิ้นสุดลงแล้ว
หรือยัง เพราะว่าในข้อบังคับ ข้อ 71 บอกว่าเมื่อได้นับคะแนนเสียงแล้ว ให้ประธาน
ประกาศมติต่อที่ประชุมทันที กระผมเข้าใจว่าท่านประธานก็ได้ประกาศมติแล้ว แต่ว่าการสั่ง
พักการประชุมไม่น่าจะมีผลทำให้สิทธิในการที่จะขอให้นับคะแนนใหม่ ซึ่งตามข้อบังคับการ
ประชุมอยู่ในข้อ 72 แสดงว่าเจตนารมณ์ของข้อบังคับก็คงจะหมายถึงว่า เมื่อประธาน
ประกาศมติต่อที่ประชุมทันทีไปแล้ว สมาชิกก็น่าจะมีสิทธิ ที่จะโดยรัฐมนตรีขอให้นับใหม่
หรือสมาชิกร้องขอ โดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 20 คน ให้มีการนับใหม่ ก็ให้มีการ
นับคะแนนใหม่ กระผมจึงให้ขอให้ปรึกษาหารือกับท่านประธาน และถ้าหากว่ากระผม
ยังมีสิทธิอยู่ กระผมก็ขอเสนอให้นับคะแนนเสียใหม่ ขอเรียนปรึกษาหารือกับท่านประธาน
อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเรียนนะครับว่า เมื่อเข้ามามีมติลงไปแล้ว

แล้วครับ ถ้ามีอะไรผิดพลาดหรือบกพร่องผมรับผิดชอบเองครับ แล้วก็ถือว่ายุติไปแล้วครับ
ขอเชิญต่อวาระที่ 4.2 ครับ ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการ เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมยังคิดว่า การที่ท่านประธานสั่งพักการประชุมไปนั้น จะมีผลแล้วหรือยัง เพราะว่า
การนับคะแนนเมื่อเข้านี้ครั้งแรก ฝ่ายที่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติได้คะแนนเสียงมากกว่า
ครั้งที่ 2 คะแนนเสียงน้อยกว่าก็ถือว่าแพ้ชนะกันไปคนละครั้ง แต่ว่าการนับคะแนน
ทั้ง 2 ครั้ง ไม่มีครั้งไหนที่คะแนนเสียงเท่ากัน เพราะฉะนั้นท่านประธานก็น่าจะมีสิทธิ
ในการวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 113 ให้สิทธิท่านประธานในการวินิจฉัยชี้ขาด
ก็เฉพาะในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากันเท่านั้น ในกรณีที่คะแนนเสียงไม่เท่ากัน แต่แพ้กันคนละ
ครั้งอย่างนี้ น่าจะให้สิทธิสมาชิกเสนอให้นับคะแนนใหม่ เพื่อเป็นการตัดสินใจให้เห็นชัดเจน
กันลงไปครับ ผมขอฝากความเห็นกับท่านประธานไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเข้าใจครับ แต่ที่บอกว่ายุดินั้น มิได้
หมายความว่าผมเป็นผู้ชี้ขาด โดยถือว่าการนับคะแนนนั้นสิ้นสุดลง และก็ไม่มีข้อเสนอ
นับคะแนนใหม่ จึงได้สั่งพักการประชุมครับ

ขอเชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม ในนามคณะกรรมการ ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม คณะกรรมการการคมนาคมได้ขออนุมัติต่อสภาขออนุญาตเกี่ยวกับการพิจารณาศึกษาปัญหาการจัดพิมพ์ สมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์เพื่อไปปรับปรุงแก้ไขรายงานของคณะกรรมการใหม่ บัดนี้คณะกรรมการได้รายงานมายังสภาพร้อมทั้งเอกสารซึ่งแนบประกอบรายละเอียดมายังสภา ขอให้สภาช่วยพิจารณารายงานของคณะกรรมการการคมนาคมด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกจะอภิปราย เชิญนะครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ขอเชิญเลขาธิการ มีข้อสังเกตของกรรมการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการคมนาคมได้พิจารณา และมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดพิมพ์สมุดรายนามผู้ใช้สมุดโทรศัพท์ ดังนี้

(1) การออกกฎหมายของรัฐนั้น กระทำเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ โดยยึดถือหลักแห่งความถูกต้องและเป็นธรรม อีกทั้งการออกกฎหมายใด ๆ ก็ตาม จะกระทำเพื่อยังผลและให้ความคุ้มครองกับประชาชนของประเทศไม่ว่า จะเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลโดยเสมอภาคกัน มิใช่เป็นการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

(2) คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ทศท. ได้ดำเนินการในเรื่องนี้

ด้วยความผิดพลาดมาโดยตลอด ในเรื่องของการยกเลิกการประมูลจัดหาผู้จัดพิมพ์ สมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์โดยไม่คำนึงถึงคำคัดค้าน ของกรรมการเปิดซองประกวดราคา ของ ทศท. ในอันที่จะตัดสินบริษัท เอทีทีไอ ออกจากการประมูลเพราะเหตุว่า บริษัทดังกล่าว ขาดคุณสมบัติของการเข้าประมูลตามเงื่อนไขที่ ทศท. กำหนดไว้ตลอดจนการเปลี่ยนแปลง แก่ไขคุณสมบัติของผู้เข้าประกวดราคา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หมดสิทธิได้ร่วมเข้าประมูล อีกครั้งหนึ่งหรือการเปลี่ยนแปลงสัญญาในอันที่จะไม่ยินยอมให้ผู้สัญญาต้องนำผลประโยชน์ที่ ค้างชำระ ทศท. อีกทั้งไม่ยินยอมให้ผู้สัญญาต้องจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญา 5 ปี จำนวน 1,275 ล้านบาท ตามสัญญาที่ได้ลงนามกันไว้ โดยไม่คำนึงถึงคำชี้แจงจากกรมอัยการ ที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงสัญญาของ ทศท. ดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นความผิดพลาด ของ ทศท. ทั้งสิ้น

(3) การทำสัญญาการจัดพิมพ์สมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์ของ ทศท. ดังกล่าว ในเบื้องต้น ทำให้รัฐเกิดความเสียหายขาดรายได้ ในปี พ.ศ. 2529 จำนวน 125 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2530 จำนวน 150 ล้านบาท กับสมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์แจกจ่ายให้ประชาชน ไม่ตรงกำหนดเวลา และไม่ครบจำนวนตามที่ระบุไว้ในสัญญา เห็นควรที่รัฐจะต้องดำเนินการ ทางด้านวินัยแก่พนักงาน ทศท. ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ และหากมีความเสียหายที่ เกิดขึ้นแก่ทางราชการเห็นควรให้ดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีเรียกค่าเสียหายต่อไป ทั้งนี้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับทางราชการ

คณะกรรมการได้เสนอรายงานและข้อสังเกตเกี่ยวกับการพิจารณาศึกษาปัญหา เกี่ยวกับการจัดพิมพ์สมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์เพื่อให้สภาได้โปรดพิจารณา หากสภาเห็น ชอบด้วยก็ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ เพื่อประโยชน์ของ ประเทศชาติและประชาชนสืบไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องถามมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบ กับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ ขอบคุณคณะกรรมการ

วาระต่อไป เรื่องที่ 4.3 ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ

พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. คณะกรรมการร่วมพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการมาร่วมครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ กรรมการร่วมยังไม่มีอะไรที่จะชี้แจงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงต้องถามมติที่ประชุมนะครับว่า
จะเห็นชอบกับร่างซึ่งกรรมการร่วมพิจารณาแล้วหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบครับ ขอบคุณ
กรรมการ

วาระที่ 4.4 ร่างพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.....
กรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญ

มีกรรมวิธีการบุคคลนอกด้วยนะครับ

ขอเชิญนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านกรรมการพร้อมที่จะชี้แจงเชิญเลยนะครับ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานสภาและท่าน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ คณะกรรมการได้รับเลือกจากสภานี้ไปพิจารณากฎหมาย
สภาอุตสาหกรรมในการพิจารณาของคณะกรรมการได้ใช้เวลาพิจารณานาน ตั้งหลายสิบครั้ง
ได้คำนึงถึงการพิจารณาอุตสาหกรรมของภาคเอกชน การส่งเสริมสถาบันธุรกิจภาคเอกชนตลอดจนผลกระทบทางกฎหมายเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับรับฟังความคิดเห็นของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างกว้างขวาง และก็เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้แทนหอการค้า

ผู้แทนสมาคมการค้าต่าง ๆ มาชี้แจงความเห็น การพิจารณาของคณะกรรมการจึงได้

มีการปรับปรุงแก้ไขจากร่างของรัฐบาล เพราะเราฟังความคิดเห็นจากหลายฝ่ายสำหรับประธาน
คณะกรรมการที่แท้จริง คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม วันนี้ท่าน

ได้รับเรื่องเกี่ยวกับสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ผมซึ่งเป็นรองประธาน

จึงขออนุญาตชี้แจงต่อที่ประชุมเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 และมาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข หมวด 1
การจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6
มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย

ชิตชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคสหประชาชาติไทย กระผมได้
 สงวนคำแปรญัตติในมาตรา 6 โดยขอตัด (5) ซึ่งได้ฟังคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 แล้วก็ยังไม่พอใจนะครับในการที่ คือท่านคือร้อนอยู่ครับ กระผมก็เลยจำเป็นต้องสงวนครับ
 อย่างอื่นท่านขอกระผมให้หมด กระผมแปรญัตติเยอะครับท่านประธานครับ เนื่องจากว่า
 ใน (5) นี้ การจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ท่านประธานก็คงจะทราบว่า
 มันมีทั้งหอการค้า มีทั้งสมาคมอะไรเยอะแยะครับ สภา রয়েแปดเลย สภาแห่งประเทศไทย
 นับตั้งแต่สภาปฏิวัติ สภาปฏิรูป สภาอะไรร้อยแปดยกเล็กไปเยอะแยะ ตอนนี้ก็เริ่มมีสภา
 อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พยายามที่จะร่างกฎหมายบีบคั้นนักธุรกิจที่จะลงทุนโดยปิดบัง
 ซ่อนไว้ในมาตรา 6 นะครับท่านประธาน เช่นให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจตรวจสอบสินค้า
 ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดหรือใบรับรองคุณภาพของสินค้า ท่านประธานคิดดูนะครับ
 ถ้าให้อำนาจขนาดนี้ ฉะนั้นพวกกระทรวงอุตสาหกรรมที่ตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้า
 หรือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ต้องทำงานครับ หยุดได้ครับ สภาแห่งนี้ไม่ต้องให้เงิน
 งบประมาณไปขยายบุคลากรหรือไปอะไรต่าง ๆ ก็มอบให้สภานี้ไปทำเถอะครับท่านประธาน
 กระผมก็ให้เหตุผลหลายอย่าง ขอตัดเถอะครับ กระผมว่าตัดออกเถอะครับท่านคณะกรรมการวิสามัญ
 วิสามัญผู้ทรงเกียรติ ที่สภาได้ไว้วางใจเพราะเราตั้งท่านไปนั้นก็เพื่อพิจารณาให้รอบคอบ
 ในการที่จะออกตัวบทกฎหมายบังคับดูแลความสงบเรียบร้อยความมั่นคงภายใน ภายนอกประเทศ
 อะไรต่าง ๆ ปัญหาอันนี้นะครับเป็นปัญหาใหญ่ นะครับ ท่านประธาน ผู้ที่ประกอบ
 อุตสาหกรรมด้านที่จะส่งสินค้าออกนอกก็ตามนะครับ สิ่งเหล่านี้ะครับจะต้องผ่านสภาแห่งนี้
 ถ้าสภานี้ไม่อนุมัติ ไม่ตรวจสอบ ไม่ออกใบรับรอง มันส่งไม่ได้ พังเลยครับ คนลงทุนฟัง
 ใคร ๆ ก็ไม่กล้ามาลงทุน อันนี้แหละครับที่กระผมไม่สบายใจท่านประธาน อย่างอื่นกระผมไม่ว่า
 แต่อันนี้กระผมเห็นว่ามันมีมือชกผู้ลงทุนตัวเอง เงินทองตัวเองพยายามที่จะสร้างสรรค์หา
 ประกอบอาชีพตัวเองให้มันเกิดประโยชน์ เช่นสมมุติว่า ทำร่ม คนหัด ทำใหม่ แต่ว่าจะต้อง
 ทำให้เหมือนคนเก่า แล้วส่งสินค้า แต่ว่าถ้าเขาชอบของเก่า ๆ ว่ามีศิลปะอะไรต่าง ๆ

มาตรฐานนี้ของสภาแห่งนี้จะไม่ยอมรับ เขาก็ฟังเลยครับ การลงทุนลงรอนเป็นหนี้
เป็นสินร้อยแปดสิ่งเหล่านี้จะครับท่านประธานกระผมจึงคิดใจอย่างมาก กระผมจึงอยากจะให้
ท่านประธานนี้ช่วยกรุณาได้มอบหมายให้ท่านประธานนะครับ หรือคณะกรรมการ
วิสามัญชุดนี้ ชี้แจงปัญหานี้เรามีเกี่ยวโยงอย่างไร ปัญหาอย่างไรที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้
ไม่ให้มันผิดเบงจะได้สบายใจผู้ประกอบการเหล่านั้น หรือผู้ที่เป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย กระผมอยากจะทราบก่อนครับ และถ้าถูกใจ ถ้าเห็นทางที่จะแก้ไขปัญหา
ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนของนักอุตสาหกรรมในประเทศแล้ว เพราะตอนนี้ครับในกันเอกชน
รัฐบาลก็ส่งเสริมเต็มที่ แต่นี่มาดมือชก ฉะนั้นกระผมอยากจะประธานทราบเรียน
ขอความกรุณาฟังข้อคิดเห็นมีทางออกทางได้ ทางเสียอย่างไร ที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้ ถ้า
พอใจกระผมก็ไม่คิดใจ ถ้าไม่พอใจก็ขอถามอีกสัก 2 ครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมมาธิการครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ที่สมาชิกสงวนไว้ คือ คุณชัย ชิดชอบ นี่เป็นความจริงนะครับ คุณชัยได้ขอแปรญัตติไว้หลายมาตรา และเมื่อ กรรมการชี้แจงแล้ว คุณชัย ก็ไม่ติดใจ แต่ยังคงติดใจในมาตรา 6 (5) นี้ ได้ชี้แจงวันนั้น คุณชัย ก็บอกว่าจะขอชั่งใจดูก่อน วันนี้ขอคำชี้แจงเพิ่มเติม ผมจึงขออนุญาตรบกวนเวลาสัก คือทุกวันนี้เรามีสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม กับมีของกระทรวง พาณิชย สินค้าน้ำมันจะต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน เวลาจะส่งออกน้ำมันมีมาตรฐานของทั้ง กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพาณิชย์ แต่ข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ ปรากฏว่าทั้ง 2 หน่วยงานการนี้ อุปกรณ์เครื่องมือ กำลังคนไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้จึงอาศัยความร่วมมือจาก ส่วนราชการอื่นๆ แม้กระทั่งหอการค้าและสมาคมอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะของกระทรวง อุตสาหกรรมนั้น ได้มีสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมออกไปรับรองอนุญาตให้สมาคม อุตสาหกรรมไทย และหอการค้าเป็นผู้พิจารณามาตรฐานอุตสาหกรรม เป็นหนังสือ ที่ 240/2512 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2512 เพื่อให้อำนาจแก่หอการค้าและสมาคม

อุตสาหกรรมไทยเป็นผู้อภิเษกรับรอง ด้วยเหตุนี้เมื่อมีกฎหมายสภาอุตสาหกรรมขึ้น เราจึงได้ตั้งอำนาจนั้นมาใส่ไว้ในกฎหมายนี้ ไม่ใช่เป็นการเพิ่มอำนาจ เป็นเอาอำนาจที่มีอยู่แล้วให้เขา ในกรณีอย่างนี้อำนาจนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์เท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้แปรญัตติท่านหนึ่งไม่อยู่นะครับ ครับ ถ้าอย่างนั้นข้อในมาตรา 6 เนื่องจากกรรมาธิการแก้ไขด้วยนะครับ แล้วมีผู้สงวนคำแปรญัตติด้วยต้องขอถามมติที่ประชุมว่า จะให้คงเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข หรือจะให้เป็นไปตามที่มีผู้แปรญัตติขอแก้ไขนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามที่กรรมาธิการแก้ไข ไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่ให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ เชิญต่อครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้แปรญัตติ แต่ว่าท่านผู้แปรญัตติไม่อยู่นะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 และมาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข หมวด 2 สมาชิก กรรมการ และพนักงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 13 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้แปรญัตติ ครับ ถ้าท่านผู้แปรญัตติไม่คิดใจ
ผมขอผ่านมาตรา 13 ไปนะครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 14 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 15 คณะกรรมาธิการคัดออก มาตรา 16 คณะกรรมาธิการคัดออก มาตรา 17
คณะกรรมาธิการคัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่มีผู้สงวนครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 18 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 19 มีการแก้ไข มาตรา 20 มีการแก้ไข มาตรา 21 และมาตรา 22 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 23 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 24 มีการแก้ไข มาตรา 25 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 26
มีการแก้ไข หมวด 3 การดำเนินงานกิจการของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 27 มาตรา 28 และมาตรา 29 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 30 มีการแก้ไข มาตรา 31
และมาตรา 32 ไม่มีการแก้ไข หมวด 4 การควบคุมของรัฐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 33
มีการแก้ไข มาตรา 34 และมาตรา 35 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 36 มีการแก้ไข มาตรา 37
ไม่มีการแก้ไข หมวด 5 บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 37 ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 37 ตี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา 38 และมาตรา 39
ไม่มีการแก้ไข หมวด 6 บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา 40 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 41 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 42 มีการแก้ไข มาตรา 43 มาตรา 44 และ
มาตรา 45 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณานะครับ ถ้าไม่มีการแก้ไข
ถ้อยคำก็ต้องถือว่าที่ประชุมนี้ผ่านการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปก็จะถามมติในวาระที่ 3
ว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี 1 ท่านนะครับเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบนะครับ
เนื่องจากมีข้อสังเกตของคณะกรรมการอยู่ทั้งหมด 7 ข้อนะครับ และผมคิดว่าท่านสมาชิก
ได้อ่านข้อสังเกตนี้แล้วจะไม่เสียเวลาอ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ถ้าท่านขอยังใจในข้อไหนจะซักถาม
กรรมการก็โปรดยกมือนะครับซักถามได้ครับ

(ไม่มีสมาชิกซักถาม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผมจะขออนุญาตว่าจะเห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี 1 ท่านนะครับ เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย
ข้อสังเกตกรรมมาธิการซึ่งจะได้ดำเนินการส่งคณะรัฐมนตรีต่อไปนะครับ ก็ ขอบการพิจารณา
ในวาระนี้ ขอบคุณคณะกรรมมาธิการครับ

ต่อไปวาระที่ 4.5 ครับ ร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วย

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอมื่อลงได้ครับ

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

ไปตรวจกันบ้าง

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗ 1 ทำนองครับ

เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย

ข้อสังเกตกรรมมาธิการซึ่งจะได้ดำเนินการส่งคณะรัฐมนตรีต่อไปนะครับ ก็จบการพิจารณาใน
วาระนี้ ขอบขอบคุณกรรมมาธิการครับ

ต่อไปวาระที่ 4.5 ครั้น ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ (ฉบับที่ ..) พ.ศ....
ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญ

(คณะกรรมการบริหารเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการ 26 ท่านนะครับ มีคณะกรรมการ
ยังไม่ได้ขึ้นมาอีกหลายท่าน แต่ว่าถ้าขึ้นมาแล้วถ้าพร้อมขอเชิญนะครับ เชิญแถลงครับ เชิญครับ

นายยุวรัตน์ กมลเวชช (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียนท่าน
ประธาน กระผม นายยุวรัตน์ กมลเวชช ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ ขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติขึ้นบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... ซึ่งทางคณะกรรมการได้พิจารณา
เรียบร้อยแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการดำเนินการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขานุการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติข้อเสนอ
(ฉบับที่...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพฑูรย์

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากสุโขทัย พรรคก้าวหน้า กระผมตั้งข้อสังเกตนะครับ
 อยากจะเรียนถามท่านกรรมการว่า ร่างเดิมนะครับเกี่ยวกับมาตรา 3 ที่แก้ไขมาตรา 14
 นั้น ที่บอกว่าหญิงหม้ายโดยความตายของสามี ร่างเดิมใช้คำว่า "จะใช้ชื่อสกุลของสามีหรือ
 ใช้ชื่อสกุลเดิมของตนก็ได้" แต่กรรมการได้แก้เป็นต้นว่า ใช้คำว่า "ให้" โดยตัดคำว่า
 "จะ" ออก ให้ นี่นะครับ มันก็กลายเป็นว่าบังคับ ที่มันบังคับแล้วนะครับ ... กระผมเห็นว่า
 ความหมายไม่ทราบนะครับว่ามันอาจจะเปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิมให้ใช้ชื่อสกุลของสามีหรือ
 ใช้ชื่อสกุลเดิม เท่ากับไปบังคับให้เขาใช้ชื่อสกุล ของสามีหรือชื่อสกุลเดิม แต่ถ้อยคำใช้
 ตามร่างเดิม "จะ" นี้ หมายความว่าเขามีสิทธิจะเลือก จะเลือกใช้ชื่อสกุลของสามีหรือชื่อ
 สกุลเดิมของตนก็ได้ กระผมว่าร่างเดิมน่าจะอ่านแล้วเข้าใจความหมายชัดเจนกว่านะครับ
 ถ้าหากไปแก้จาก "จะ" เป็น "ให้" นี่มันอ่านดูแล้วปกติคำว่า "ให้" นี่คงจะเป็นการบังคับ
 มากกว่า ให้ใช้ชื่อสกุลของสามีนะครับหรือชื่อสกุลเดิม ซึ่งเดิมเขาก็ใช้ชื่อสกุลของสามี
 อยู่แล้วก็ไปบังคับให้เขาใช้ชื่อสกุลของสามี และในขณะเดียวกันก็บอกว่า ให้ใช้ชื่อสกุล
 เดิมของตนก็ได้ ทำไมไม่ให้เขาใช้สิทธิเลือกเอา ฉะนั้นกระผมเห็นว่าไม่น่าจะไปแก้ไข
 ใช้คำว่า "จะ" นี่นะครับ มันเป็นการเหมือนกับว่าให้ออกาสให้สิทธิเขาจะเลือกอย่างใด
 อย่างหนึ่ง กระผมว่าน่าจะมีคามหมายชัดเจนกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสัมพันธ์ครับ

นายสัมพันธ์ แบนพัฒนา (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม สัมพันธ์ แบนพัฒนา ส.ส. นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็น
 ด้วยกับผู้ที่ได้ขึ้นมาอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ กระผมมีเหตุผลที่สนับสนุน โดยรูปลักษณะของ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ การใช้คำว่า "ให้" และการใช้คำว่า "จะ" นี่ค่อนข้างจะเป็นรูปแบบ
 โดยขอยกตัวอย่างว่า ในมาตรา 5 และมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติข้อคนนั้น ถ้าใช้คำว่า "จะ" นี่จะมี
 พหุรูป ต่อมาก็คือคำว่า "ก็ได้" เสนอไป ยกตัวอย่างมาตรา 5 จะเขียนบอกว่า ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีชื่อ

ตัวและสกุลและจะมีชื่อรองก็ได้ แล้วก็ในมาตรา 7 นี่ในช่วงท้ายจะเขียนบอกว่าจะใช้ราชทินนามตามบรรดาศักดิ์นั้นเป็นชื่อตัวหรือชื่อรองก็ได้ แต่ถ้าใช้คำว่า "ให้" นี่หมายถึงเป็นลักษณะบังคับโดยมาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 ในพระราชบัญญัติชื่อบุคคลชัดเจนว่า ในมาตรา 12 หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี นั้นบังคับเลย จะไม่มีคำว่า "ก็ได้" อยู่ข้างหลัง มาตรา 13 หญิงหม้ายโดยการหย่าให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน และมาตรา 14 จะบอกว่าหญิงหม้ายโดยความตายของสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี นั่นคือฟอร์มกฎหมายที่มีไว้ เพราะฉะนั้นในมาตรา 14 ที่แก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี้นะครับ จะเปลี่ยนคำว่า "จะ" เป็น "ให้" นี่คงไม่ถูกต้องกับแบบลักษณะกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นไปได้ไหมที่ทางท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้เปลี่ยนกลับมาเป็นคำว่า "จะ" แทนคำว่า "ให้" กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญดอกเตอร์เกษมครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองก็สนใจในการเปลี่ยนแปลงในร่างในมาตรา 3 ซึ่งเปลี่ยนข้อความในมาตรา 14 จากคำว่า "จะ" เป็นคำว่า "ให้" กระผมใคร่อยากจะประธานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมอยากจะรับคำชี้แจงว่า เจตนาของคณะกรรมการที่เปลี่ยนอย่างนี้ เพื่อจะบังคับใช้ไหม เพราะถ้า "ให้" แล้วนะมันต้องบังคับ บังคับว่าหญิงหม้ายโดยความตายของสามีนั้นต้องใช้ชื่อสกุลของสามีไปใช้ชื่อ จะใช้ชื่อสกุลสามีหรือใช้ชื่อสกุลเดิม ทำไมจึงมีคำว่า "ก็ได้" ก็ได้แสดงว่าให้สิทธิในการเลือก เพราะฉะนั้นในร่างเดิมที่คำว่า "จะ" นั้น กระผมคิดว่าจะถูกต้องแล้ว กระผมไม่เข้าใจเหตุผลว่า ทำไมกรรมาธิการจึงเปลี่ยนคำว่า "จะ" เป็น "ให้" เพราะคำว่า "ให้" มีลักษณะของการบังคับ เพราะฉะนั้นซึ่งเราจะปล่อยสิทธิให้แก่หญิงหม้ายใช้ไหมกระผมไม่เข้าใจในข้อนี้ แล้วอยากจะขอคำชี้แจงจากกรรมาธิการ เพื่อให้ความกระจ่างว่าแล้วถ้ายังให้สิทธิกันอยู่ในการเลือกแล้ว ควรจะให้คงตามร่างเดิมไว้จะดีกว่า

กระผมใคร่ประธานกราบเรียนตั้งข้อสังเกตเพียงเท่านี้ครับ

ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมธิการครับ

นายยุวรัตน์ กมลเวชช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงว่า ในการพิจารณามาตรา 3 ซึ่งแก้ไขมาตรา 14 นี้ ทางคณะกรรมการได้พิจารณาประกอบร่างมาตรา 5 และมาตรา 7 ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มิเกียรติได้กล่าวถึงเช่นเดียวกัน โดยมีข้อพิจารณาว่า ตามมาตรา 5 ได้เขียนไว้ว่า ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีชื่อตัว และชื่อสกุล และจะมีชื่อรองก็ได้ ส่วนมาตรา 7 เขียนไว้ว่า ผู้ใดได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ หรือผู้เคยได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ แต่ได้ออกจากบรรดาศักดิ์นั้นโดยมิได้ถูกถอดจะใช้ราชทินนามตามบรรดาศักดิ์นั้นเป็นชื่อตัวหรือชื่อรองก็ได้ ประกอบกับมาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 ซึ่งพูดถึงหญิงมีสามี โดยใช้คำว่า "ให้" ประเด็นแรกในการพิจารณา ก็พิจารณาว่าพระราชบัญญัติชื่อนุคคลนี้บังคับให้ทุกคนนี้ต้องมีชื่อ และชื่อตัว และชื่อสกุล ตามมาตรา 5 เพราะฉะนั้นส่วนคำว่าใช้ "จะ" ขึ้นต้นนี้ หมายความว่าในกรณีซึ่งไม่ต้องมีก็ได้ เช่น ชื่อรอง ท่านจะมีหรือไม่มีก็ได้ จึงใช้คำว่า "จะ" ไม่เป็นการบังคับ ส่วนมาตรา 7 ก็เช่นเดียวกัน ท่านที่ได้รับบรรดาศักดิ์หมายความว่า มีบรรดาศักดิ์อยู่แล้ว ส่วนท่านจะใช้ชื่ออื่นแทนบรรดาศักดิ์ ท่านจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมาในกรณีมาตรา 14 ทางคณะกรรมการก็เห็นว่า หญิงหม้ายโดยความตายของสามีนี้ จะต้องบังคับให้มีชื่อสกุลอย่างหนึ่งอย่างใด คือชื่อสกุลของสามีหรือชื่อสกุลเดิม แต่ถ้าใช้คำว่า "จะ" แล้วก็อาจจะทำให้ว่าหญิงนั้นไม่ต้องมีชื่อสกุลก็ได้ แต่ในประเด็นนี้เป็นประเด็นซึ่งความเห็นทางคณะกรรมการเอง กระผมคิดว่าก็จะไม่ขัดข้องประการใด ถ้าทางท่านสมาชิกผู้มิเกียรติส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะต้องไว้เป็น "จะ" เพราะความหมายก็คงจะไม่เปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียถ้อยความในข้อกฎหมายแต่ประการใดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความหมายว่า กรรมธิการไม่ยืนยันนะครับ

สมาชิกขอเปลี่ยนยอมอย่างนั้นใช้ไหมครับ

นายยุวรัตน์ กมลเวชช (ประธานคณะกรรมการ) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสหประชาไทย กระผมเห็นท่าน กรรมการท่านโยนมาให้สภา ก็รู้สึกเป็นพระคุณนะครับ อย่างไร ๆ มันก็ต้องโยนให้วันยังค่ำ ที่นี้กระผมใคร่จะประทานกราบเรียนขอความกรุณาสักนิดนะครับ ท่านประธานครับ คืออยากจะให้ทางคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเพิ่มเติมข้อความสักนิด ถ้าท่านจะกรุณานะครับ เพื่อให้มันดีขึ้นไม่ต้องแก้กันอีกครับ คือในข้อความมาตรา 14 แก้วไขมาตรา 3 ที่ว่า "หญิงหม้ายโดยความตายของสามี" และถ้าเผื่อหย่ากัน ร่างกัน มันอยู่ในมาตราไหนอันนี้ กระผมหวังครับ คือหมายความว่าเกิดจู่ ๆ นี่ คือกระผมไม่เคยหย่าร้างใครนะครับ เผื่อว่ากระผมมีเมียเดียวอะไร เขาก็ไม่ยอมทิ้งนะครับนามสกุลกระผม และท่านประธานก็เหมือนกันครับ ไม่มีปัญหาที่นี้กระผมกลัวว่ามันมีแต่หญิงหม้ายโดยการตาย ถ้าเกิดมีการหย่า เกิดมีการร้างกัน กระจัดกระจายกันไปนะครับ มันไม่มีในมาตราไหนที่ปรากฏชัดใน พระราชบัญญัติชื่อบุคคลนี้ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนขอความกรุณาจากท่าน กรรมการผู้ทรงเกียรติ จากกรรมการปกครองครับ เพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ครับ ถ้าท่านจะหยิบยกเขียนว่าหญิงเกิดจากการหย่าร้าง หม้ายโดยการตายของสามี คือมันหม้าย กันไปอันนี้หมายความว่าตายละ แต่เกิดการหย่าการร้างครับ วัน ๆ คนขึ้นโรงขึ้นศาลเยอะแยะ ครับ แล้วจะให้ทำอย่างไรครับ อันนี้กระผมขอปรึกษาท่านประธานขอความกรุณา ถึงจะอย่างไร จะ "จะ" หรือจะ"ให้" มันอีกเรื่องหนึ่งครับ คือว่ากระผมก็เห็นด้วย แต่ว่าอยากจะให้กฎหมายนี้มันกะทัดรัดยิ่งขึ้นไม่ต้องมาแก้กันอีกครับ ขอความกรุณาท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการช่วยกรุณาชี้แจงครับ ดิดคือกัน เมื่อสักครู่นี้

นายยุวรัตน์ กมลเวช (ประธานคณะกรรมการ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า ประเด็นนี้ก็คงทางกรรมาธิการก็ได้พิจารณากันอย่างรอบคอบนะครับ รวมตลอดถึงเรื่องการที่สามีสืบสาบสูญไปหรืออะไรต่าง ๆ ประเด็นเหล่านี้ถือว่าเป็นเรื่องหย่าทั้งสิ้นนะครับ และก็บังเอิญว่า มาตรา 13 ของพระราชบัญญัตินี้ได้เขียนไว้แล้วว่า มาตรา 13 หึงหม้ายโดยการหย่าให้กลับใช้ชื่อ สกุลเดิมของคนครับ ก็ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกขัดข้องไหมครับ เชิญครับคุณปิยะนัฐ

นายปิยะนัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ผมเรียนถามเป็นความรู้นะครับ อย่างกรณีสามีนับบุคคลสาบสูญนี้เข้ามาตรานี้ไหมครับ สาบสูญตามประมวลกฎหมายแพ่งคือหายไปจากถิ่นที่อยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเถอะครับ

นายยุวรัตน์ กมลเวช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่าบุคคลที่สาบสูญนี้เป็นสาเหตุหนึ่งของการหย่า เพราะฉะนั้นเป็นสาเหตุของการฟ้องหย่า เพราะฉะนั้นภรรยาจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลและหย่าครับ หลังจากที่ศาลสั่งสาบสูญแล้ว แล้วก็เสร็จแล้วเป็นหญิงก็จะไปเข้ากับหญิงหม้ายโดยการหย่าตามมาตรา 13 ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านสมาชิกไม่ขัดข้องที่กรรมาธิการแก้ตามที่สมาชิกทักท้วงนะครับ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมนี้ คือคงจะเอาคำว่า "ให้" ออกคงให้เป็น "จะ" เหมือนเดิมนะครับ ถ้าไม่ขัดข้องก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ 2 และถ้าไม่มีการแก้ไขถ้อยคำเพิ่มเติมอีกก็ผมขอถามวาระที่ 3 นะครับ ว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี มติที่ประชุมเห็นชอบครับ ขอบคุณ
กรรมาธิการครับ

ต่อไปวาระที่ 4.6 ครับ ร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.
กรรมาธิการร่วมพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการร่วม

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการพร้อมขอเชิญครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่
เคารพ กระผม ทวี ไกรคุปต์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่สภาได้มีมติ
แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ซึ่งได้สรุปผลการพิจารณา
รายงานต่อสภาแห่งนี้เรียบร้อยแล้ว หากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีสิ่งสงสัยที่จะอภิปรายและ
ท่านประธานสภาอนุญาต ทางกรรมการก็ยินดีที่จะตอบข้อสงสัยนั้น ในชั้นนี้ยังไม่มีสิ่งใดจะ
ชี้แจงครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะนัฐครับ เชิญ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมสงสัย
ครับ ตามรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน หน้า 1 ข้อ 1 ในคราวประชุมคณะกรรมการ
ร่วมกัน ครั้งที่ 1 วันพุธที่ 17 มิถุนายน 2530 ที่ประชุมได้เลือก นายจรัส พัวช่วย เป็น
ประธานคณะกรรมการ นายมานิจ สุขสมจิตร เป็นรองประธานคณะกรรมการ
นายชัยสิทธิ์ ภูภิรมณ์ขวัญ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ นายสมเจตน์ วัฒนธรร
เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ พันตรี เทอดฤทธิ์ บุญญฤทธิ์ เป็นโฆษก
คณะกรรมการ และนายธงชัย ณ นคร เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ ต่อมาในคราว
ประชุมครั้งที่ 11 วันพฤหัสบดีที่ 17 กันยายน 2530 ที่ประชุมได้เลือก นายทวี ไกรคุปต์
เป็นประธานคณะกรรมการ แล้วก็เปลี่ยนกันใหม่หมดเลยนะครับ อยากเรียนถามว่า
มีเหตุผลอะไรครับ ที่ไปเปลี่ยนกรรมการ ประธานคณะกรรมการและกีดตำแหน่งต่าง ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประธานครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาและท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ในสิ่งสงสัยอันนั้นเนื่องจากกรรมการได้ประชุม

กันเป็นเวลาถึง 11 ครั้ง เป็นเวลานาน แต่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้น ใน 11 ครั้ง ที่พิจารณาไปนั้นไม่ได้คืบหน้าไปเท่าที่ควร จึงได้มีการเสนอเปลี่ยนแปลงตัวประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการขึ้น เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นเป็นไปตามรวดเร็วแต่การรวดเร็วเช่นนั้นไม่ใช่เป็นการเร่งรัดรวบรัดกัน หลังจากที่จะได้เป็นประธานแทนแล้ว กระผมได้มีการประชุมเพียงแค่ 2 ครั้ง และเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่ต้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ก็เสร็จเรียบร้อยเข้าสู่สภา แล้วกระผมเองก็ได้เปิดโอกาสให้กรรมการ เสนออภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ด้วยเหตุผลอันนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ทำให้กระผมสงสัยต่อไปที่บอกว่าประชุม 11 ครั้ง แล้วก็การประชุมไม่คืบหน้า ที่ไม่คืบหน้านะเพราะอะไร แล้วก็มีปัญหาอะไร เพราะกระผมรู้ว่าจะมีปัญหาคือต่อไปนะครับ อยากจะทราบบรรยากาศของการประชุมกรรมการว่า ที่มีปัญหานั้นมีปัญหากันตรงไหน แล้วทำไมมันถึงไม่คืบหน้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายหรือไม่ครับ คุณสัมพันธ์ เป็นพจน์ ครับ

นายสัมพันธ์ เป้นพจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพกระผม สัมพันธ์ เป้นพจน์ ส.ส. นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วกระผมไม่สามารถเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับที่เป็นกรรมการร่วมกันระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรได้ ดังกระผมจะขอกราบเรียนเหตุผลสั้น ๆ เป็นประการไปนะครับ

ด้วยประการที่ 1. ถ้าเราจะมองกันถึงเหตุผลที่คณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขตามมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้ (1) กรรมการได้เพิ่มคำว่า "หนังสือพิมพ์" เพิ่มเติมมาจากคำว่า "สิ่งพิมพ์ของทางราชการ" นั้น กระผมไม่เห็นด้วยในประเด็นที่เราเคยมีเหตุการณ์ในอดีตกันมา ว่าวันดีคืนดีทางรัฐบาลอยากจะออกหนังสือพิมพ์

อะไรก็ตามมาเล่นงานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยที่ไม่เป็นธรรมนั้น ทางรัฐบาลสามารถทำได้ ถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์นั้นจะออกได้ไม่กี่ฉบับแล้วคนไม่ซื้อ แล้วก็ต้องยุบไปในภายหลังก็ตาม แต่ในไม่กี่ฉบับนั้นทำให้บุคคลจำนวนหลายคนต้องเสียหายไม่ว่าในทางการเมืองหรือในทางส่วนตัวก็ดี เพราะฉะนั้นการที่เพิ่มเติมคำว่า หนังสือพิมพ์ของทางราชการไม่ต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นก็หมายความว่าถ้าทางราชการจะทำอะไรขึ้นมาก็ตาม สภาการหนังสือพิมพ์นั้นไม่สามารถที่จะเข้าไปบังคับจรรยาบรรณได้เลยในลักษณะอย่างนี้ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม เพราะถ้าประชาชนธรรมดาจะทำอะไรแล้วราชการจะต้องเข้าไปควบคุมแต่ถ้าราชการทำเองแล้วนี้ไม่มีสิทธิ์ที่บุคคลอื่นใดจะเข้าไปควบคุมเลย ถึงแม้ว่าบุคคลนั้นจะมีองค์กรของตัวเองมีสถาบันของตัวเองแล้วก็ตาม

ในประการที่ 2 ในมาตรา 10 มาตรา 21 และมาตรา 27 ที่คณะกรรมการร่วมได้เพิ่มเติมคำว่า "หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ" คำ คำนี้ก็ทำให้ร้ายบุคคลผู้สุจริต ไม่ว่าบุคคลคนนั้นจะตั้งใจทำงานเพื่อประเทศชาติหรือไม่ก็ตาม คำคำนี้ทำร้ายเขามากนักต่อนักแล้วเพราะคำคำนี้นั้นเป็นคำที่กว้างไม่สามารถจะหาคำจำกัดความมาได้โดยว่า อะไรคือ การเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ กระผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นได้อย่างชัดเจนใกล้ ๆ ตัวเรานี้ครับว่า ครั้งหนึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ได้เคยอภิปรายไม่เห็นด้วยกับการที่กองทัพอากาศได้ซื้ออาวุธชนิดหนึ่งที่เรียกว่า เอฟ 16 หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์คำนี้ก็ไม่ได้ครับเพราะถือว่าเป็นความมั่นคงของชาติเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ต้องปิดครับ ถ้ามีคำนี้ออกมาเพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยเลยถ้ามีคำจำกัดความบอกว่า อะไรคือความเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วเราพอจะกล้อมแกล้มให้ผ่านไปได้ในลักษณะนั้นในประการต่อมาท่านประธานที่เคารพ สิ่งสำคัญที่สุดที่จะให้อำนาจของสภาการหนังสือพิมพ์ว่าสภาการหนังสือพิมพ์นั้นจะมีความหมายประการใดหรือไม่ในการจัดตั้งนั้น เราต้องให้อำนาจเขาด้วยถ้ามีสภาแล้วไม่มีอำนาจก็ไม่ควรจะมี ในมาตรา 34 ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างฉบับนี้ต้องการให้อำนาจของสภา

การหนังสือพิมพ์นั้นสามารถควบคุมกันเอง ใครมีจรรยาไม่สมควรก็ต้องไปตัดสินกันเอาเอง แต่ในมาตราชื่อนี้ครับได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขจากร่างเดิมที่เราเคยคิดกัน ว่าถ้าเมื่อใดที่มีการทำมิดีมิร้ายต่อประชาชนคนทั่วไป ในฐานะเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ เจ้าพนักงานการพิมพ์มีสิทธิที่จะปลดบรรณาธิการคนนั้นออก เมื่อบรรณาธิการคนนั้นไม่พอใจในคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์สามารถที่จะร้องต่อสภาการหนังสือพิมพ์ขอความเป็นธรรมได้แต่สภาการหนังสือพิมพ์บอกว่า บรรณาธิการคนนั้นไม่มีความผิดก็สามารถเป็นบรรณาธิการต่อไป เจ้าพนักงานการพิมพ์ผู้ออกคำสั่งปลดไม่พอใจก็ไปฟ้องต่อศาล นั่นคือความยุติธรรมที่ควรจะมีในบ้านนี้เมืองนี้ แต่ทางกรรมการร่วมได้ไปแก้ไขบอกว่าถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์สั่งปลดบรรณาธิการ บรรณาธิการคนนั้นไม่พอใจต้องไปฟ้องศาลเอาเอง นั่นหมายถึงว่าสร้างความยุ่งยากให้กับประชาชนคนธรรมดาในขณะที่ราชการเป็นผู้ก่อตั้งเมื่อประชาชนเป็นผู้ก่อประชาชนก็ต้องฟ้องราชการ ราชการเป็นผู้ก่อประชาชนก็ต้องฟ้องราชการ และประชาชนนี้อยู่ตรงไหนครับ เจ้าของอำนาจของประเทศหรืออย่างไร หรือว่าต้องเป็นผู้รับใช้ส่วนราชการอยู่ตลอดเวลา กระผมคงยกประเด็นแค่นี้ละครับ ที่เป็นประเด็นใหญ่ ๆ ที่ไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หลายคนได้พยายามเจรจาพูดจากับผมว่าเอาเถอะครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เหมือนกับการสร้างบ้านหลังหนึ่ง อาจจะมีประตูหน้าต่างบิดเบี้ยวไปบ้าง แต่ก็ยังเป็นบ้านหลังหนึ่งละ คุณเข้าไปอยู่แล้วคุณก็ค่อยแก้ไขประตู แก้ไขหน้าต่างเอาเอง แต่กระผมขอกราบเรียนว่าอันนี้การสร้างบ้านหลังนี้มันไม่ใช่ผิดตรงประตูกับหน้าต่าง สร้างบ้านหลังนี้มันสร้างได้ครั้งหลัง มันไม่เสร็จมันมีคนมารื้อเสียก่อน มาสร้างผิดแบบแปลนที่เราต้องการเอาไว้หมดเลย แล้วเราจะเข้าไปอยู่ได้อย่างไรในเมื่อบ้านหลังนั้นแปลนของเราอีกอย่างแล้วมาสร้างเอาอีกอย่าง เพราะฉะนั้นกระผมไม่ต้องการละครับบ้านหลังนี้ กระผมยินดีที่จะอยู่วัดเหมือนเดิม ขอความกรุณาสภาแห่งนี้เถอะครับ ว่าที่กระผมให้เหตุผลมานี้ กระผมได้พยายามหนึ่งคิดว่าเราจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ กระผมมองแล้ว แล้วกระผมยังเห็นว่ายังรับไม่ได้ละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสังสุขครับ

นายสังสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสังสุข ภักเกษม พรรคราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมใคร่ที่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่าด้วยความตั้งใจจริงของกระผมแล้ว วันนี้กระผมจะไม่พูดเรื่องนี้กระผมจะไม่พูด เพราะอยากจะรักษาบรรยากาศอยากจะรักษางานของฝ่ายนิติบัญญัติที่เราจะต้องทำกันต่อไปว่ากันที่จริงแล้ว เรื่องที่จะพูดในเรื่องนี้นี้มีมากมาย แต่เพื่อที่จะสนองต่อความคิดความเห็นของหลาย ๆ ฝ่ายที่อยากจะให้เรื่องนี้ยุติไปด้วยดี กระผมก็ตั้งใจจะไม่พูด แต่เมื่อสักครู่นี้กระผมใคร่ที่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า เนื่องจากท่านประธานกรรมาธิการได้ถูกขึ้นมาตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นคำตอบ ซึ่งไม่เป็นความจริงและมีส่วนกระทบต่อกระผมโดยตรงที่กระทบต่อกระผมโดยตรงนั้น ท่านประธานคงจะจำได้ว่าเมื่อไม่กี่วันมานี้สภาแห่งนี้ได้มีการพิจารณาในการที่จะแต่งตั้งกรรมาธิการ พ.ร.บ. การพิมพ์ฉบับนี้ ช่อมจากตำแหน่งที่กระผมได้ลาออกจากที่ประชุมกรรมาธิการ กระผมขอกราบเรียนว่าที่กระผมต้องลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ ซึ่งสภาแห่งนี้ได้ตั้งและมอบหมายให้กระผมไปนั้น กระผมได้ถามว่ามีเหตุผลอย่างไรที่จะมีการเปลี่ยนตัวประธานกรรมาธิการจากคุณจรัส พัวช่วย ปราบกฏไม่มีใครให้คำตอบกระผมถามแล้วถามอีกแล้วก็ได้มีกรรมาธิการท่านอื่นก็ถามแล้วถามอีก ไม่มีคำตอบ ท่านประธานที่เคารพครับเรื่องนี้เป็นบันทึก มีการจดชวเลขไว้ มีการบันทึกเทปไว้ ถอดออกมาพิสูจน์ได้แต่วันนี้ท่านประธานคนใหม่ ขอประทานโทษที่จะต้องเสียชื่อ ท่านทวี ไกรคุปต์ ท่านมาบอกว่าเนื่องจากคณะกรรมาธิการชุดเก่าได้ทำงานล่าช้าซึ่งเป็นการให้ปากคำเป็นการชี้แจงต่อสภาอย่างเป็นเท็จ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ที่จะขอกราบเรียนว่าถ้ากระผมไม่ชี้แจงตรงนี้ก็หมายความว่า การที่กระผมลาออกจากกรรมาธิการในวันนั้น กระผมก็ทำไม่ได้ด้วยเหตุไม่ได้ด้วยผล เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ที่จะต้องขอประทานกราบเรียน ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็ใคร่ที่จะขออนุญาตกราบเรียนต่อไปเพื่อเป็นการเสริมต่อจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ท่านได้พูดมาเมื่อก็เป็นเรื่องที่เรารับไม่ได้

เราจับไม่ได้ในที่นี้กระผมหมายความว่า ขณะนี้เรากำลังทำอะไรกันอยู่ กระผมไม่เห็นด้วยในการที่เราจะก้าวไปข้างหน้าโดยวิธีก้าวไปหนึ่งก้าว แล้วถอยหลังไปอีก 10 ก้าว ท่านประธานที่เคารพกระผมใคร่ที่จะขออนุญาตท่านประธานได้อ่านข้อความ 2 - 3 บรรทัด ซึ่งเป็นคำพูดคำแถลงผลการสรุปที่จะเอาชนะคอมมิวนิสต์ในปี 2530 ของท่าน พลเอก จรวัย วงศ์สายัณห์ เสนาธิการทหารบกเลขาธิการอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ท่านได้กล่าวไว้เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2530 ที่ผ่านมา กระผมขอ 2 - 3 บรรทัด ท่านบอกว่า "ประเด็นเนื้อหาของความไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์นั้น จึงทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยขยายแนวร่วมเข้ามาในเนื้อหาที่ไม่สมบูรณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ไม่สมบูรณ์ในขณะนี้" เพราะฉะนั้น กอ. รมน. ย้ำเหลือเกินว่า การที่จะทำลายแนวร่วมเรามุ่งไปที่บุคคล การทำลายแนวร่วมของพรรคคอมมิวนิสต์นั้นมันจะต้องทำลายขบวนการขบวนการอะไรละ ขบวนการเผด็จการหรือ หรืออะไรก็ตามแต่ที่จะทำให้การปกครองไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมต้องหยิบเอาคำพูดของท่านเสนาธิการทหารบกมากล่าวนี้ มันเป็นเรื่องที่ค้านกันเหลือเกินครับ ในกระบวนการของคนที่จะต้องทำหน้าที่รักษาความมั่นคงและปลอดภัย ของประเทศกับกระบวนการที่กำลังทำหน้าที่นิติบัญญัติแล้วมาดำเนินการในการที่จะสร้างกติกาคือเป็นตัวอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย เป็นการสร้างเงื่อนไขให้แก่แนวร่วมของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย อย่างนี้มันเป็นเหตุผลที่ทำให้กระผมจับไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานแต่เพียงเท่านี้ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประธานกรรมการครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพกระผมต้องขออนุญาตชี้แจงต่อที่ประชุม ต้องขออนุญาตและขอภัยด้วยครับ ที่ต้องรบกวนเวลาอีกครั้งหนึ่ง มิฉะนั้นกระผมเองจะเสียหาย ที่มีข้อกล่าวหาว่ากระผมเองรายงานเท็จต่อสภานั้นมันจะทำให้ความเสียหายซึ่งชื่อเสียงและเกียรติยศของตัวกระผม กระผมมี

หลักฐานสั้น ๆ อย่างนี้ท่านประธานครับว่า 11 ครั้งที่มีการประชุมไปนั้นนะครับ
พิจารณาไปได้แค่ 6 มาตราครับในรายงานการประชุมมีหมด กระผมเข้าไปเริ่ม
ดำเนินการประชุมคือหลังจากเป็นประธานแล้วคือ ครั้งที่ 12 และครั้งที่ 13 เสร็จเรียบร้อยแล้ว
มีทั้งหมด 98 มาตรา กระผมขอชี้แจงเพียงแค่นี้ครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่กระผมพูด
ไปนั้นคือความจริงทั้งในทางเอกสารและหลักฐานและยืนยันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญกรรมการกิจการจรส์ครับ

นายจรส์ พัวช่วย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมนายจรส์ พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจประชาคม
ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ ความจริงกระผมยังไม่อยากจะพูด เพราะว่า
อยากจะฟังความเห็นของท่านสมาชิกทุกพรรคว่า ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วก็
กรรมการเสียงข้างน้อยและกรรมการเสียงข้างมากมีความเห็นอย่างไร แต่ว่าเมื่อท่าน
กรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ ท่านส่งสุข ภัคเกษม นะครับ ท่านลุกขึ้นมาพูดว่า
ความจริงแล้วในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภานั้นการพิจารณานั้นไม่ได้ช้านะครับ อย่างที่ท่านกรรมการพูดไปเมื่อสักครู่
และท่านก็ปิดเปื้อนนะครับ ท่านโกหกต่อสภานี้นะครับ อย่างน่าเกลียดมาก กระผมอยากจะ
กราบเรียนนะครับว่าคนทำงานจริง ๆ นั้นนะครับ เขาทำกันอย่างไร คนมีความตั้งใจเขาตั้งใจ
ทำงานกันอย่างไรพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นทราบดี กระผมอยาก
จะกราบเรียนครับว่าในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการร่วมกันตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง
ครั้งที่ 10 นั้น กรรมาธิการซึ่งมาจากวุฒิสภาในครั้งที่ 9 ท่านไม่มาประชุมกัน
ท่านลาออกแล้วนั้นนะครับ ในการประชุมในครั้งที่ 10 กรรมาธิการซึ่งไปจากสภาผู้แทนราษฎร
มี 21 คนเราไปนั่งกันอยู่ 20 คน ขาดท่านหรืออยู่ท่านเดียวเท่านั้นละครับ ท่านประธานครับ
กระผมก็ให้ท่านผู้มีเกียรติที่ใกล้ชิดท่านทวีที่สุด ก็คือคุณวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์ นั้นแหละ
ครับ ลงมากราบเรียนเชิญข้างล่าง ขอเชิญท่านเข้าไปประชุมเพื่อจะได้ครบองค์ประชุม

ให้มันครบ 21 ลงมาเชิญครั้งแรก ท่านบอกว่าไม่ขึ้นไป ไม่อยากให้บรรยากาศในที่ประชุมเสียหายท่านว่าอย่างนั้นครั้งแรกเมื่อไม่ไปผมก็ไม่ว่าอะไรครับ ก็เลยให้ท่านผู้มีเกียรติท่านที่ 2 ลงมาเชิญอีก ก็คือเลขานุการในที่ประชุม ก็คือคุณชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ ท่านอาจจะชอบพอกันอย่างไรผมก็ใช้ดุลยพินิจว่าควรจะให้มาเชิญไปประชุม คุณชัยสิทธิ์มาเชิญครับ ท่านก็บอกว่าสนใจการประชุมในสภาใหญ่มีมากกว่านะครับผมไม่ทราบว่าจะเรื่องอะไรนะครับ ท่านก็ไม่ขึ้นไปอีก ครั้งสุดท้ายผมมาเชิญเป็นครั้งที่ 3 ทำเป็นหนังสือถึงท่านทวีโดยตรง บอกว่าขอกราบเรียนเชิญขึ้นไปประชุมเพราะเพียงท่านเดียวก็จะครบองค์ประชุมแล้ว ถ้าไม่ขึ้นไปประชุมก็ขอให้เซ็นชื่อเพื่อให้มันครบองค์ประชุมเท่านั้นก็จะดำเนินการได้ ท่านก็ไม่ไปครับ นี่แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ การที่ท่านบอกว่าท่านมาเป็นประธาน แล้วประชุมเพียง 2 ครั้ง แล้วก็ทำให้การประชุมนั้นพิจารณาเสร็จทันต่อนั้นครับ นั่นคือความบิดเบือนนะครับ ซึ่งผมไม่ทราบว่าท่านทำไม่กล้าโกหกกลางสภาอย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ

ความจริงใจในการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้นั้นมันเป็น เรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองนี้ครับจะต้องลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อให้ได้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน จริงอยู่เรื่องนี้นะครับ คนที่ได้รับโดยตรงก็คือหนังสือพิมพ์ แต่ว่าจริง ๆ แล้วมันเป็นเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนและหนังสือพิมพ์ มันเป็นเรื่องเดียวกัน กระบวนการต่อสู้ในระบอบประชาธิปไตยปัจจุบันนั้น ถ้าทุกคนไม่ลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อให้ได้มา ซึ่งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนแล้ว การที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอย่างอื่นหรือการจะ ครอบงำหมายเพื่อแบ่งโอกาสทรัพยากรจากคนรวยไปสู่คนจนนั้นมันไม่มีทางเป็นไปได้เลย ผมอยาก จะเรียนครับว่า ขั้นตอนในการต่อสู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การครอบงำฉบับนี้ออก มานั้น กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับแรกที่ยากให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเห็นสิทธิ และเสรีภาพที่ประชาชนควรจะได้ เมื่อเราเป็นผู้แทนราษฎรติดต่อกันมาถึง 8 ปี 9 ปี นั้นประการที่ 1

ประการที่ 2 สิทธิที่ประชาชนควรจะได้ ฟัง เช่นพระราชบัญญัติถ่ายทอดวิทยุ

กระจายเสียงเช่นนี้ประชาชนก็ควรจะได้ ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือเจตนารมณ์ ในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แค่การร่างมานะครับ ใช้กระบวนการต่อสู้มาตั้งแต่ปี 2516, 2522, 2526, 2529 นี่ครับเป็นเรื่องกฎหมายการพิมพ์ทั้งสิ้น ผมได้ติดตามเรื่องนี้ มาตลอดและ เข้ามาความผูกพันมาจนถึงจุดนี้แหละครับ คิดว่าสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้น ซึ่งมีศักดิ์มีศรี ในสภาเป็นที่ยอมรับของปวงชนทั่วไป เราควากฎหมายกันอย่างรอบคอบ ไม่ใช่แบบชู้ย ๆ ไม่ใช่ทำแบบอย่างที่บ้านคนเข้าใจนะครับเราพิจารณากันหลายรอบ หลายครั้ง หลายคราว ในแต่ละเรื่อง แต่ละตอนนั้น เพราะฉะนั้นการตรากฎหมายฉบับนี้ออกมานั้นะครับ เราตราออกมาผ่านสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 นี่ดีมากนะครับ พอเข้ามาที่ วุฒิสภา ท่านก็แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยช่องว่างของรัฐธรรมนูญแก้ไข ผมอยากจะ กราบเรียนครับว่า ในวันนี้ในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรออาศัยช่องว่างตรงไหนบ้างครับ รัฐธรรมนูญนั้นะครับเขียนไว้ว่า ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอกฎหมายผ่าน 3 วาระ ผ่านวุฒิสภา แล้ววุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องเอาเข้ากรรมาธิการร่วมแม้ว่าจะแก้ไขเพียงคำเดียว เท่านั้นะครับ ก็ต้องเอาเข้ากรรมาธิการร่วม ผมอยากจะกราบเรียนนะครับ ในร่างร่วมฉบับนี้ ซึ่งนะครับท่านกรรมาธิการจากนครศรีธรรมราช หรือจากเชียงใหม่ก็เลยที่บอกว่าจะรับไม่ได้ ตัวผมเองนะครับเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมก็รับไม่ได้ท่านแก้ไขนะครับหลายอย่าง หลายประการซึ่งเปลี่ยนแปลงเจตนารมณ์นะครับ ของร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร มาในปี 2526 ปี 2529 และปัจจุบันมีท่านสมาชิกบางท่านนะครับสงสัยนะครับ อย่างมาตรา 3 นั้นะครับ มาตรา 3 นี้ ในวรรคท้ายบอกว่า "บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ นี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้" ท่านวุฒิสมาชิกท่านนะครับไปแก้ไขบอกว่าเดิมคำว่า "แทน" ลงไป เพิ่มคำว่า "แทน" นั้น เป็นการแก้ไขโดยอาศัยเทคนิค ช่องว่างของรัฐธรรมนูญ พอ เดิมคำว่า "แทน" เท่านั้นแหละครับ ก็จะต้องเข้ากรรมาธิการร่วม ผมอยากจะกราบเรียน ครับสภาผู้แทนราษฎรของเราพิจารณามาตั้งหลายครั้ง หลายคราว หลายปี ไม่มีคำว่า "แทน"

นั่นนะครับ ก็ปฏิบัติได้อยู่แล้วเพียงแต่ว่ามันโพรเพราะเพราะพรังขึ้น ท่านอาจจะสงสัยว่าทำไม
 กรรมาธิการเสียงข้างน้อยจึงไม่เห็นด้วยความจริงนั่นนะครับ ในการประชุมร่วมกันนะครับครั้งที่
 ที่ 1 นี่นะครับ กรรมาธิการทั้งหมดนี้เห็นรวมกันว่าควรจะมี แต่ทำไมรายงานการประชุม
 นะครับจึงออกมาเช่นนี้ เพราะต้องการให้ท่านสมาชิกนี้ครับท่านผู้มีความเกี่ยวข้องได้เห็นภาพจริง ๆ
 ว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้นะครับ ไม่ได้รับการยอมรับของสภาผู้แทนราษฎรก็ตกไป
 เมื่อตกไปแล้วนะครับ รัฐธรรมนูญกำหนดว่า ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินนี้สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรก็เสนอญัตติขึ้นมาใหม่ได้ทันที เอาร่างฉบับใดฉบับหนึ่งขึ้นมาประกาศใช้
 เป็นกฎหมายคือร่างร่วมฉบับนี้หรือร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร สมมุติว่าร่างฉบับนี้นะครับตกไป
 สมมุติว่าตกไปในวันนี้ะครับ ในสัปดาห์หน้าท่านผู้มีความเกี่ยวข้องท่านใดท่านหนึ่ง ก็เสนอญัตติให้เอา
 ร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาใช้ได้ทันที ไม่ต้องรอ 180 วัน เพราะร่างฉบับนี้เป็นร่าง
 พระราชบัญญัติการเงิน เราก็ทำได้แค่นั้นแต่ที่เราไม่เห็นด้วยคำว่า "แทน" นะครับ
 ถ้าร่างฉบับนี้ตกไปทันที ก็ปรากฏว่า สิ่งที่เราไม่เห็นด้วยหลายอย่างหลายประการนะครับ
 มันก็จะไม่มีในร่างพระราชบัญญัติในฉบับตัวจริงเลย เพราะฉะนั้นจะเพิ่มไม่เพิ่มนั้น
 ก็ปฏิบัติได้อยู่แล้ว นั่นคือนะครับในส่วนมาตราต่าง ๆ ที่เพิ่มคำว่า "คำ" "ถ้อยคำ" นะครับ
 อาทิเช่น กับ แก่ แต่ นะครับ กับ แก่ พวกนี้นะครับหรือรวมไปทั้งพวกที่ ให้ เป็น ไป
 อะไร พวกนี้นะครับ จะมีไม่มีนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญนะครับ แต่ว่าถ้าร่างฉบับนี้มันตกไปแล้วนี้
 เราจะเอาร่างของสภาผู้แทนออกมาใช้นะครับ ผลก็จะปรากฏว่า มันมีความสมบูรณ์ด้วยกัน
 ทุกประการ นั่นคือเรื่องเล็กน้อยนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องปลีกย่อย แต่เรื่องใหญ่จริง ๆ นะครับ
 ผมอยากจะกราบเรียนในฐานะที่เป็นกรรมาธิการนะครับ อยากจะกราบเรียนถึง

ประการที่ 1 ครับ ก็คือในมาตราที่ 7 นะครับ มาตรา 7 นะครับวุฒิสมาชิก
 ท่านได้เพิ่มเติมคำใน (1) ว่า สิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ของทางราชการนะครับ
 อ้ายตรงนี้นะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า อ้ายเพิ่มคำว่า "หนังสือพิมพ์" เข้าไปนี้
 ทำไมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วยตัวเองก็ไม่ได้เห็นด้วย ทำไมไม่เห็นด้วยครับ

ในชั้นกรรมาธิการ ขณะที่ผมเป็นประธานอยู่ นะครับ ท่านวุฒิสมาชิก นะครับ ท่านก็สอบถามว่า ทำไมมีเฉพาะสิ่งพิมพ์ ไม่อยากให้หนังสือพิมพ์หรืออย่างไรมาก็ย้อนถามว่า ท่านลองบอกซิ ว่าอะไรคือหนังสือพิมพ์ อะไรคือสิ่งพิมพ์ ท่านได้อ่านคำจำกัดความที่เขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ หนังสือพิมพ์คืออะไร สิ่งพิมพ์คืออะไร ผมก็ย้อนถาม ท่านก็ย้อนถามอีกว่า อาทิเช่น วารสาร อ.ส.ท. นี่ ท่านบอกว่า เป็นหนังสือพิมพ์วารสาร อ.อ.ป. อย่างนี้นะครับ ท่านบอกว่า เป็นหนังสือพิมพ์ นะครับ ท่านกรรมาธิการจากหนังสือพิมพ์ก็บอกว่า ไม่ใช่ นะครับ ก็เถียงกันไม่จบ ประเด็นนี้จะครับ ท่านก็บอกว่า จะยึดเยียดให้เป็นหนังสือพิมพ์ให้ได้ มันรับไม่ได้ครับ เพราะความไม่เข้าใจกัน ในการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมของกระผม กระผมก็แขวนเรื่องนั้นไว้ กระผมไม่ต้องการโหวตเอาชนะใครทั้งสิ้น เพราะการทำงานในสภาผู้แทนราษฎร นะครับ 2 ครั้ง 2 คราว ย้อนไปประมาณ 4 - 5 ปีครับ กระผมไม่เคยใช้สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นเสียงข้างมากนั้น โหวตเอาชนะกรรมาธิการมาจากตัวแทนกรมตำรวจ หรือกระทรวงมหาดไทยแม้แต่ครั้งเดียว กระผมยังจำได้เลยครับ ท่านพันตำรวจเอก ปกรณ์ ปิ่นเฉลียว นะครับ ทำกระผมในที่กรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถ้าแน่จริง นะครับ โหวตซิ โหวตเอาชนะซิครับ ท่านทำกระผมถึง ขนาดนั้น แต่กระผมอดกลั้นอารมณ์เอาไว้ครับ ไม่เคยโหวตเลย แต่ใช้หลักประนีประนอมทุกอย่างเพื่อให้มันผ่านสภาผู้แทนราษฎร แต่มาถึงตรงนี้นะครับ ท่านพยายามทำอย่างนี้จะครับ ถามกันจริง ๆ ว่าอะไรคือหนังสือพิมพ์ละครับ ท่านตอบไม่ได้ละครับ

ท่านก็มาเพิ่มเอาชื่อนี้แล้วจะให้กระผมทำอย่างไร กระผมก็แขวนเรื่องเป็นเรื่อง ๆ เรื่องไปจนครั้งที่ 11 - 12 มันก็ใกล้จะสำเร็จอยู่แล้วละครับ กระผมไม่ทราบว่ามันนั้นนั่น นะครับ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการบางท่านก็ออกจากที่ประชุมไป แล้วท่านวุฒิสมาชิกท่านก็ไปอยู่ตึกหลัง กระผมก็อยู่ตึกหน้ากันรอกันว่าอะไรเป็นอะไร บังเอิญ นะครับ มีสถานีโทรทัศน์ช่องไหนกระผมไม่ทราบ ท่านก็ไปสัมภาษณ์ตึกหลังก่อน ที่วุฒิสมาชิกว่ามันเป็นอย่างนั้น ๆ ท่านก็ให้ความเห็น ท่านก็กลับมาถามกระผม

อีกในบรรยากาศในที่ประชุมเป็นอย่างไร กระผมไม่ทราบจริง ๆ ว่าเรื่องอะไรเป็นเรื่องอะไรนะครับ ไม่ทราบว่า ที.วี. เอาไปถามวุฒิสมาชิกว่าอย่างไร ไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรมาก่อน
เมื่อมาถามกระผมกระผมก็เล่าให้ฟังบ้างเอื้อมความเห็นมันขัดแย้งกัน ท่านก็อดรนทนไม่ได้ครับ ความเห็นขัดแย้งกันเท่านั้นท่านก็ใช้อารมณ์ตรงนี้นะครับ ปากสั้นนะครับ หลายท่านนะครับที่นั่งอยู่ตรงนี้จะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสครับ

นายจรัส พัวช่วย (กรรมาธิการ) : นั้นแหละคือเรื่องจริงนะครับ
กระผมอยากจะกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อะไรที่เกี่ยวข้องกับของคุณก็เปิดโอกาสให้พูดเต็มที่แล้วนะครับ ต่อไปก็ขอให้เป็นเรื่องที่กรรมาธิการร่วมเสนอเข้ามา แล้วก็ส่วนที่ไม่เห็นด้วยครับ

นายจรัส พัวช่วย (กรรมาธิการ) : กระผมอยากจะกราบเรียนในส่วนที่มันเฉพาะบรรยากาศเสริมเท่านั้นเองครับ ท่านประธานที่เคารพ ในประการที่ 2 ครับ ที่ท่านวุฒิสมาชิกท่านเพิ่มเติมคำว่า "ความเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ" นี่ลงมานะครับอย่างในมาตรา 10 อันนั้นนะครับ ในมาตรา 10 นั้นมันเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์ซึ่งมาจากต่างประเทศเราไม่เกี่ยวข้องอยู่แล้วเรื่องนี้นะครับ คนที่จะทำสิ่งพิมพ์นี้ไม่จำเป็นจะต้องมาสังกัดอยู่ในกฎหมายหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ให้อำนาจรัฐเต็มที่นะครับ เมื่อสิ่งพิมพ์มันจะทำอะไรให้เสียต่อความมั่นคงของชาติอะไร ท่านคิดอย่างไร มันมีกฎหมายอื่นมากมาย ท่านก็ทำของท่านไปนะครับ มันก็ไม่น่าจะมีปัญหา ท่านก็เพิ่มลงไปแต่อันนั้นก็ไม่ใช่สาระสำคัญเท่าไรเพราะอำนาจรัฐมีอยู่แล้ว แต่สำคัญที่สุดก็คือว่าความเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาตินั้นมันแค่นี้ไหน ขอบเขตมันแค่นี้ไหน ไม่มีครับ ท่านประธานที่เคารพ ขณะที่เชิญนะครับ เลขาธิการสภาความมั่นคงมานะครับ ท่านก็บอก ท่านก็อธิบายไปแต่ในที่สุดสรุปก็แล้วแต่บรรยากาศและอัตวิสัยของผู้ที่จะชี้ขาดขณะนั้น นั่นคือความจริงครับ

กระผมอยากจะทราบเรียนอย่างท่านกรรมาธิการ ท่านจากนครศรีธรรมราช มันไม่ชัดเจนว่า
แค่ไหน มันทำลายใครต่อใครมากมายแล้วเรื่องแค่นี้เพราะฉะนั้นนะครับ นี่ประเด็นที่กระผม
ก็ไม่เห็นด้วยนะครับ และยังมีประเด็นอื่นอีกมากมายนะครับในขั้นนี้นะครับ กระผมขอ
ชี้แจงแค่นี้ก่อนนะครับ กระผมจะขอท่านประธานอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรครับ

นายไกรสร ดันดีพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมสงสัยนะครับ ว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ชุดนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา 109 มีความระบุว่า
"ประธานและรองประธานวุฒิสภาดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธาน
วุฒิสภาใหม่ซึ่งจะต้องกระทำทุกสองปี" สรุปง่าย ๆ คนจะเป็นประธานและรองประธานวุฒิสภา
อยู่ในตำแหน่ง 2 ปี วรรคสอง "ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งจน
สิ้นอายุของสภาหรือมีการยุบสภา" สรุปง่าย ๆ ท่านประธาน สภาผู้แทนและท่านรองประธาน
อยู่จนครบเทอมไม่ใช่จ้ะ ๆ ก็บังคับโดยการเลือกใหม่ ฉะนั้นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่พอใจก็เลือก
ประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภาใหม่ ประธานสภาผู้แทน รองประธานสภาผู้แทนใหม่
โดยเอาความไม่ชอบหรือโดยความไม่พอใจ ทำให้กระผมถึงอ้างว่าคงจะสงสัยผิดรัฐธรรมนูญ
มาตรา 109 ก็เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา 142 ก็เขียนอีกครั้งว่า วุฒิสภาและ
สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมของทั้งสองสภา เพราะฉะนั้นการประชุม
ของทั้งสองสภานูโลมใช้รับกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 109 เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการ
เกิดขึ้นซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมกัน ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญเขียนไว้อีกในมาตรา 128
วรรคท้ายว่า "การประชุมคณะกรรมการร่วมกัน ต้องมีกรรมาธิการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและให้นำข้อบังคับการประชุม
ของสภาผู้แทนราษฎรในส่วนที่เกี่ยวกับกรรมาธิการมาใช้บังคับโดยอนุโลม" เพราะฉะนั้น
การเลือกประธานกรรมาธิการและตำแหน่งต่าง ๆ นั้นได้ใช้ตามข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร

กระผมจึงเกิดความสงสัยว่า การที่คุณจรัส พัวช่วย นั้นนะได้สิ้นสุดสถานะการเป็นประธาน นั้นนะชอบด้วยรัฐธรรมนูญและข้อบังคับหรือไม่ เพราะว่า ท่านทวี ไกรคุปต์ นั้นท่านเป็น ประธานกรรมการขึ้นมา ด้วยการเลือกตั้งใหม่ แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา 109 วรรคท้าย บอกไว้ว่า การจะสิ้นสุดการเป็นประธาน รองประธาน ไม่ว่าของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร นั้นได้ระบุเงื่อนไขไว้ 4 ประการ " 1. ขาดจากสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก " ในกรณีเป็นกรรมการงบประมาณ คือขาดการประชุมติดต่อกัน 3 ครั้ง ตามข้อบังคับของ สภาผู้แทนราษฎร ข้อ 86 (6) แต่อย่างน้อยก็ไม่ได้ขาดกันทั้ง 3 ครั้ง " 2. ลาออกจากตำแหน่ง " แต่คุณจรัส พัวช่วยลุกขึ้นมาบอกว่า ผมได้ลาออกจากตำแหน่งจริงในวันนั้น ก็เป็นอันว่าสิ้นสุดไปโดยปริยายด้วยการลาออกจากตำแหน่งเหมือนกับท่านประธานบอก รัฐธรรมนูญ มาตรา 109 ให้ท่านเป็นประธานถึงวาระแต่ท่านลุกขึ้นบอกว่า ขอลาออกจาก ประธาน ก็มีการเลือกตั้งใหม่ได้ ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ ถ้าคุณจรัส พัวช่วย ไม่ยืนยันว่าได้ ใช้สิทธิลาออกจากตำแหน่ง ก็เป็นอันว่า ในเกมของมาตรา 109 วรรคท้าย โดยเฉพาะ (2) ที่กระผมว่าเมื่อถึงก็คลุ้มไปไม่ถึง กระผมจึงมีความสงสัยว่า คณะกรรมการชุดร่วมนี้ โดยเฉพาะท่านประธานทวี ไกรคุปต์ นั้นเป็นชอบด้วยรัฐธรรมนูญดังกล่าวหรือไม่ เมื่อความสงสัยมีอย่างนี้กระผมว่าไม่ต้องไปพิจารณาว่าจะไหวดให้หรือไม่ กระผมถือว่าเมื่อมันขัด รัฐธรรมนูญ กระผมก็ไม่สามารถที่จะรับกฎหมายนี้ได้ เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย ข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ เว้นแต่จะชี้แจงนะครับ จนกระผมยอมรับได้เท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณการุณ ครับ

นายการุณ ไสงาน (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม การุณ ไสงาน ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในอารยประเทศนี้เขาว่าประเทศใดมีอารยธรรมที่สูงหรือไม่ เขาดูกันไม่ก็อย่างท่านประธาน เขาดูกันว่าประเทศนั้นมีประชาธิปไตยหรือไม่ เขาว่าประเทศนั้นให้สิทธิเสรีภาพกับประชาชน มีหลักประกันเรื่องสิทธิเสรีภาพกับประชาชนหรือไม่ เขาดูกันตรงนี้ครับท่าน

ประธาน ที่นี้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายรองรับหลักพื้นฐานของมนุษย์ในด้านสิทธิเสรีภาพ
 ของประชาชนฉบับหนึ่ง เป็นกฎหมายที่จะให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 ดังกล่าวแล้ว ที่นี้กระผมมาดูอย่างนี้ครับ มาดูกฎหมายฉบับนี้ที่ทางคณะกรรมการการร่วมได้แก้ไข
 จนกระทั่งผิดรูปผิดร่างไปเสียหมด ไม่เอาอะไรมาทรอกท่านประธานเอาตรงมาตรา 10
 เท่านั้นละครับ "เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณา หรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใด ๆ ซึ่งเจ้า
 พนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือ
 เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ" ท่านประธานที่เคารพ อ้ายกฎหมายที่ว่า เป็นภัยต่อความมั่นคง
 ของชาตินั้นนี้ กระผมดูร่างแก้ไขทั้งฉบับแล้วนี้ไม่น่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติ มีความรู้สึก
 ว่าจะน่าจะเป็นประกาศคณะปฏิวัติมากกว่าที่จะเป็นร่างพระราชบัญญัติท่านประธาน อ้ายคำคำนี้
 คำเดียวประโยคเดียวเท่านั้นละครับ นี่ละครับที่มันจะเป็นตราบาไปไว้กับสังคมไทย
 เรายังมีกฎหมายฉบับหนึ่งที่จะลดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ท่านประธานที่เคารพ
 ตราบาปตรานี้เราจะปล่อยให้มันเป็นอยู่ในสังคมไทยไม่ได้ ประเทศเราจะต้องเป็นประชาธิปไตย
 ต่อไป จะต้องพัฒนาต่อไป นี่ละครับคำกล่าวคำนี้มันเป็นวีรถของเผด็จการชนิดหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นเราจะมีสิ่งเหล่านี้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ เพราะคำว่า "เป็นภัยต่อความมั่นคง
 ของชาติ" คำคำนี้คำเดียวนี้ละครับมันเป็นคำตามอำเภอใจของชนชั้นปกครอง
 ของผู้มีอำนาจของเจ้าของอำนาจรัฐ ใครก็ตามที่มีอำนาจรัฐอยู่ในมืออย่างนั้น ใจของฉันทคิด
 อย่างนี้ เอาคนไปขังคุกขังตะรางมามากต่อมากแล้วครับ คนเสนอบอกว่ามีความสัมพันธ์
 กับประเทศจีนเราจะต้องมีคบค้าสมาคมกับทั่วทั้งประเทศทั่วโลกด้วยความเป็นอยู่ที่ดี สัมพันธ์
 อันดีต่อกัน ผู้เสนอเรื่องคบกับจีนเอาไปขังคุกขังตะราง วันดีคืนดีมาก็มา
 สัมพันธ์กับจีน แล้วคนที่ขังคุกเก่าก็เจ้ากันไปซิครับ นี่ละครับมันมาเป็นอย่างนั้น คำว่า
 "ภัยต่อความมั่นคงของชาติ" หรือภัยสังคมนี้เอาคนมาขังคุกไม่รู้เท่าไรแล้ว 6 ตุลาคมเป็น
 อย่างไร ท่านประธานครับ ภัยสังคมคำเดียวครับ ไล่คนไปเป็นคอมมิวนิสต์เป็นหมื่น
 สิบหมื่น ไช้บประมาณปราบคอมมิวนิสต์หมดไม่รู้กี่แสนล้าน เป็นเวลากี่สิบปีมาแล้ว ภัยสังคม

นี่แหละครับ นี่คำนี้มันสร้างคอมมิวนิสต์ขึ้นมา มันสร้างภัยสังคมขึ้นมา ไปซังคุก มันสร้างความขัดแย้งภายในสังคมขึ้นมา ให้คนเขารบราฆ่าฟันกันเอง คำนี้คำเดียวเท่านั้นละ

มันไม่มีอะไรมาก เพราะอำเภोजใจของมนุษย์ อำเภोजใจของผู้ปกครอง อำเภोजใจของผู้บริหารประเทศ คัดสินใจเอาเอง คิดเอาเองว่าอย่างนี้ภัยสังคม เพราะมันไม่ถูกใจถูกมันไม่ถูกใจฉันเป็นรัฐบาล ฉันเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มันไม่ถูกใจฉัน มันไม่ใช่สิ่งที่ฉันคิด มันคิดไม่เหมือนฉัน เอามันไปเลย นี่แหละครับ ภัยสังคมนี้ ภัยต่อความมั่นคงของชาตินี้ เพราะฉะนั้นเฉพาะคำคำนี้ท่านประธานที่เคารพ ไม่สามารถรับได้แล้ว กฎหมายทั้งฉบับนี้ต้องทิ้งไปครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าได้อภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ อยากถามมติที่ประชุมว่าสมควรจะยุติการอภิปรายได้หรือยังครับ เชิญกรรมาธิการก่อนครับ เชิญครับ

นายโอสถ โกศิน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม โอสถ โกศิน สมาชิกวุฒิสภา กรรมาธิการร่วมร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ ขอ ความกรุณาท่านประธานขอเวลากราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่ากระผมบังเอิญเป็นประธานกรรมาธิการการปกครองของวุฒิสภา เหตุผลของที่เกิดปัญหายุ่งยากอันนี้ก็เนื่องจากกรรมาธิการการปกครองของวุฒิสภาได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเสนอมานั้นกระผมในฐานะกรรมาธิการการปกครองวุฒิสภา ขอประทานกราบเรียนถึงเหตุผลต่างๆ ที่จำเป็นที่กรรมาธิการการปกครองจำเป็นต้องแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในรายงานของกรรมาธิการร่วมนั้นปรากฏว่ามีการแก้ไขทั้งหมด 38 มาตรา และมีท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร 11 ท่านให้หมายเหตุดลลงไปว่าท่านไม่เห็นด้วยทุกมาตราที่แก้ไข กระผมขอประทานโทษที่จะต้องกราบเรียนว่า ความจริงนั้นมีหลายมาตราครับ ท่านไม่ได้ขัดข้องครับ เพราะว่า เป็นการแก้ไขด้วยคำบ้าง แบบบ้าง พวกเหล่านี้

เราตกลงกันได้ด้วยดีในที่ประชุมกรรมาธิการ ตัวอย่างเช่น มาตรา 3 ซึ่งเพิ่มคำว่า "แทน" นั้น กระผมก็ได้กราบเรียนชี้แจงในที่ประชุมกรรมาธิการร่วมแล้วว่า มันเป็นการผิดแบบของการร่างกฎหมายในสมัยใหม่นี้ ต้องมีคำว่า "แทน" เสมอไป แต่บังเอิญร่างเดิมที่ร่างมานั้นไปหยิบเอาคำของกฎหมายปี 2484 ซึ่งเป็นกฎหมายล้าสมัยและใช้มา 26 ปีแล้วนั้น มีคำว่า "แทน" ก็เอามาใส่แต่ในการร่างกฎหมายสมัยใหม่นี้ไม่มี หรือมาตราต่อไปที่เกี่ยวกับเรื่องให้รัฐมนตรีรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการร่างกฎหมายสมัยใหม่มีคำว่า "ให้เป็นไป" ไม่มีแล้ว เป็นแต่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้หรือในมาตราสุดท้าย มาตรา 95 ซึ่งให้กรรมการชั่วคราวมอบงานให้แก่กรรมการถาวรนั้นท่านเขียนไว้ว่า "ภายในกำหนดเจ็ดวัน" กระผมเมื่อมาดูแล้ว ภายในกำหนด 7 วันนี้นับแต่เมื่อไรก็ได้ไม่ได้ใส่ไว้จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ จึงได้เติมข้อความลงไปว่า นับแต่วันเสร็จสิ้นการเลือกตั้งอะไรพวกนี้รับเพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ ที่ว่าแก้ร่างถึง 38 มาตราและท่านไม่เห็นด้วยนั้นนะความจริงเรื่องใหญ่ ๆ ที่มีความขัดแย้งกันนั้นมีเพียง 4 เรื่องเท่านั้นกระผมขอประทานกราบเรียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีความขัดแย้งกันก็คือเรื่องหนึ่งคือหนังสือพิมพ์ของทางราชการควรจะอยู่ในข่ายบังคับของพระราชบัญญัตินี้หรือไม่นั้น ในพระราชบัญญัตินี้แยกนิยามไว้เป็น 2 เรื่องคือ สิ่งพิมพ์ กับหนังสือพิมพ์ คำว่า "หนังสือพิมพ์" นั้นกระผมขออนุญาตอ่านนะครับ "หมายความว่า สิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวโดยทั่วไปและความเห็นเป็นสาระสำคัญเป็นส่วนใหญ่มีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออกหรือเสนอจะออกตามลำดับเรื่อยไปมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม" อันนี้ก็เป็นที่เข้าใจกันในที่ประชุมซึ่งฝ่ายกระผมก็ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแล้วว่าคำนิยามนี้หมายความว่า ไม่เฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันครับ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รายเดือนอะไรก็ตามซึ่งมีหัวหนังสือเหมือนกันถือเป็นหนังสือพิมพ์ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นในวงงานของราชการนั้นมีตั้งแต่ราชกิจจานุเบกษา หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชนัย และหนังสือพิมพ์รายเดือนต่าง ๆ ซึ่งหน่วยราชการทุกหน่วยรวมตลอดถึงมหาวิทยาลัยนี้ออกมากมายหลายร้อยฉบับ ถ้าหากว่าไม่มีข้อยกเว้นไว้พวกที่เป็น

บรรณาธิการเหล่านี้ต้องมาอยู่ภายใต้กฎหมายนี้แล้วกฎหมายนี้เมื่อครั้งขึ้นมาใหม่คือสภากา
หนังสือพิมพ์จะเกิดปัญหามาก เพราะว่าพวกข้าราชการต่าง ๆ นี่ต้องไปขึ้นเป็นสมาชิก
สภากาหนังสือพิมพ์อันนี้ก็ได้อบรมเรียนให้เป็นที่เข้าใจแล้วว่าเห็นจะต้องขอความกรุณาว่า
หนังสือพิมพ์ของทางราชการนี้ ไม่สามารถจะให้อยู่ภายใต้กฎหมายนี้ได้ แล้วเรื่องที่ 2
เรื่องความมั่นคงแห่งชาติที่เป็นข้อขัดกันนั้นมีอยู่ 4 เรื่อง เรื่องที่ 2 เรื่องความมั่นคงของ
ชาตินี้ ทางฝ่ายกระผมนี้ก็มีความเห็นใจท่านผู้แทนหนังสือพิมพ์เป็นอย่างมาก ท่านได้อ้างถึง
เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ว่าฝ่ายทางราชการนี้มารังแกฝ่ายราษฎรโดยอ้างความมั่นคงแห่งชาติ
อะไรพวกนี้ะครับ กระผมก็ได้ชี้แจงไปว่าอันนี้มันเป็นหลักสำคัญของชาติอยู่เหมือนกัน
แล้วนอกจากนั้นในร่างของสภาผู้แทนเองมาตรา 9 มาตรา 33 ก็ใช้คำนี้อยู่แล้ว
แล้วการใช้คำว่า "ความมั่นคงแห่งชาติ" นี่เป็นบทพ่วงติดต่อกับคำว่า "ความสงบเรียบร้อย
และศีลธรรมอันดี" แล้วก็ต้องมีคำว่า "และความมั่นคงแห่งชาติ" ไปด้วย ที่นี้ก็เกิดปัญหา
กันว่าท่านไม่เข้าใจความหมายของคำว่า "ความมั่นคงแห่งชาติ" ว่ามีความหมายเพียงใด
กรรมการฝ่ายวุฒิสภาก็ได้พยายามชี้แจงอย่างละเอียดเลยว่ามีควาหมายอย่างนี้ ๆ
นั่นเป็นการประชุมครั้งที่ 1 แต่เมื่อท่านอธิบายไปเสร็จแล้วนะครับ ทางฝ่ายท่านผู้แทน
หนังสือพิมพ์ก็บอกว่ายังมีข้อสงสัยไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง ทางกรรมการก็จึงเสนอว่าถ้าอย่าง
นั้นก็ขอให้เชิญเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติมาชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดเลขาธิการ
สภาความมั่นคงแห่งชาติก็มาอธิบายความหมายของเรื่องความมั่นคงแห่งชาตินี้อีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งเป็นการให้คำอธิบายเหมือนกับกรรมการคนแรกซึ่งให้คำชี้แจงไปแล้ว ในที่สุดท่าน
ประธานจรัส ขอประทานโทษนะครับออกนาม ท่านก็สั่งกรรมการซึ่งเป็น
กรรมการฝ่ายสภาผู้แทน 3 ท่าน บอกว่าให้ไปเขียนคำนิยามคำว่า "ความมั่นคงแห่งชาติ"
นี่คืออะไร เพื่อที่จะได้นำคำเหล่านี้เอามาใส่ในคำนิยาม หรือทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ปรากฏ
เป็นหลักฐานว่าความมั่นคงแห่งชาตินั้นหมายความว่าอะไร จะได้ไม่มีการใช้คำคำนี้ไปเพียว
รังแกประชาชนได้ ท่านสั่งไปแล้วก็มีการประชุมต่อมาอีก 2 ครั้งก็ยังไม่มีการเสนอ

ความหมายของคำนี้เพื่อจะให้บรรจลงในกฎหมายกระผมเองไม่มีอะไร ทำหน้าที่รับใช้อยู่ตลอดเวลา กระผมก็เลยร่างขึ้นมา กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านคำที่กระผมร่างแล้วก็ได้เสนอต่อที่ประชุมด้วยนะครับ

ความหมายของคำว่า "ความมั่นคงแห่งชาติ"

"ความมั่นคงแห่งชาติ" หมายความว่า การให้อิทธิพลของชาติบูรณภาพแห่งดินแดนและสวัสดิภาพของประชาชนอยู่ในความปลอดภัย รวมถึงการให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ความมั่นคงแห่งชาติมีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ

1. ประเทศชาติ หมายความว่า สิ่งที่มีความยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของประเทศชาติคือ เอกราช อธิปไตย และเอกภาพ และบูรณภาพแห่งดินแดน
2. สถาบันสำคัญของชาติ หมายความว่า สถาบันสำคัญต่าง ๆ คือ สถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการ และให้หมายรวมถึงสถาบันพระมหากษัตริย์และสถาบันศาสนาด้วย
3. ประชาชนส่วนรวม หมายความว่า เรื่องที่เกี่ยวกับประชาชนส่วนใหญ่ที่มีความสำคัญระดับชาติ ได้แก่ ความปลอดภัย ความอยู่ดีกินดี และสวัสดิภาพของประชาชนส่วนรวม
4. การปกครอง หมายความว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
5. เกียรติศักดิ์ เกียรติภูมิ และศักดิ์ศรีของชาติ หมายความว่า การกระทำเพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียง และเกียรติศักดิ์ของชาติให้เป็นที่ประจักษ์แก่โลกว่าเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมอันดีงาม เช่น การปราบปรามโจรสลัด การปราบปรามยาเสพติด และการช่วยเหลือชนต่างด้าวซึ่งอพยพหลบภัยสงครามเข้ามาภายในประเทศ

กระผมก็ได้เสนอเรื่องนี้ต่อที่ประชุมแล้ว แต่ต่อมาก็ไม่ทราบว่าจะอย่างไร เราก็ไปสนใจมาคราอื่น ๆ กันเรื่อย ในที่สุดเอกสารที่กระผมเสนอต่อที่ประชุมนี้ก็เลยไม่ได้รับ

การพิจารณาแต่อย่างไรก็ดีกระผมคิดว่าหลักฐานอันนี้คงจะมีปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม
ละเอียดของกรรมาธิการร่วมอยู่แล้ว ที่นี้มีปัญหาว่าเหตุใดกรรมาธิการการปกครองของวุฒิสภา
จึงเพิ่มคำว่า "ความมั่นคงของชาติ" ขึ้นนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่าเรื่องกรรมาธิการ
มิได้คิดขึ้นเองเลยครั้นคิดขึ้นก็โดยอาศัยซึ่งร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนี้ มีคำนี้อยู่แล้วใน
มาตรา 9 และมาตรา 33 แต่ไม่มีอยู่ในมาตรา 10 มาตรา 21 และมาตรา 27
ซึ่งเป็นเรื่องอยู่ในลักษณะเดียวกัน กรรมาธิการจึงขอความกรุณาเติมคำเหล่านี้ลงไปด้วย

เรื่องที่ 3 เรื่องการอุทธรณ์คำสั่ง เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งนี้ คือเจ้าพนักงาน
การพิมพ์คืออธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือถอน
ใบอนุญาตของบรรณาธิการนั้น ตามกฎหมายปัจจุบัน ผู้ที่ถูกลงโทษยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี
ทางกรรมาธิการการปกครองเห็นว่ววิธีการเช่นนี้ ก็คงไม่ให้ความเป็นธรรม เพราะ
ว่ารัฐมนตรีก็เป็นผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานการพิมพ์ แต่ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรนี้
เขียนว่า ให้อุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ ทางกรรมาธิการการปกครองก็มาคิดว่าถ้า
ให้อุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ก็คงจะไม่เหมาะ เพราะว่าอธิบดีกรมตำรวจทำงานในหน้าที่
ราชการ แต่สภาการหนังสือพิมพ์นั้นเป็นองค์การเอกชน อำนาจจะเกิดขัดกันขึ้นว่า
อธิบดีกรมตำรวจจะไปอยู่ภายใต้อำนาจขององค์การเอกชน โดยเหตุนี้กรรมาธิการจึงได้
พยายามหาทางที่จะให้เป็นธรรมที่สุด จึงได้เปลี่ยนให้ไปฟ้องศาล

ต่อมาอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ เรื่องที่ 4 คือเรื่องการตรวจข่าวในภาวะฉุกเฉิน
และสงคราม ท่านประธานที่เคารพครับ ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรไม่มีมาตรานี้
กรรมาธิการจึงได้เติมมาตรานี้ลงไป ก็ด้วยเหตุผลที่ว่ากฎหมายปัจจุบันคือพระราชบัญญัติ
การพิมพ์ 2484 นี้ มีมาตรา 35 พูดถึงมาตรานี้ไว้แล้วเพราะฉะนั้นจึงได้หยิบยกเอามาตรานี้
นี้มาใส่ เพราะถือว่าเรื่องการตรวจข่าวนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ก็ได้มีการพิจารณากันอยู่
ว่ากฎหมายอื่นจะใช้ได้ไหม เช่น กฎอัยการศึก หรือประกาศภาวะฉุกเฉิน แต่เมื่อได้ไป
พิจารณากันแล้วนะครับ อำนาจในเรื่องกฎหมายทั้ง 2 ที่ว่านั้น ไม่มีครับมีแต่ตรวจค้น

แต่ตรวจข่าวไม่มี และนอกจากนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 34 ซึ่งเรื่องเสรีภาพในการพิมพ์ก็บัญญัติไว้ว่า "การจำกัดเสรีภาพเช่นว่านี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ" อันนี้พระราชบัญญัติการพิมพ์เป็นกฎหมายเฉพาะจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำในเรื่องนี้ลงไปด้วย ท่านประธานที่เคารพ 4 เรื่องนี้มีการลงมติออกเสียงกันทั้ง 4 เรื่อง กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องที่ 1 คือหนังสือพิมพ์ราชการนั้นเสียงออกมาเป็น 21 ต่อ 5 กระผมมีการมีฝ่ายละ 21 คนนะครับ มี 42 คน เสียงออกมา 21 ต่อ 5 เรื่องความมั่นคงแห่งชาติ 21 ต่อ 5 เรื่องการอุทธรณ์คำสั่ง 21 ต่อ 6 เรื่องการตรวจข่าว 20 ต่อ 8 ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดพิจารณาครับว่าเมื่อมีกรรมวิธีการ 21 ท่าน แต่ว่าเมื่อมีเสียงออกมาเพียงไม่ถึง 10 เสียงนี้จะเห็นได้ว่าเป็นเสียงที่มาจากฝ่ายใด กระผมขอกราบเรียนว่าในการทำงานนี้กระผมมีความเคารพต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่ง กระผมพยายามอย่างยิ่งที่จะร่วมมือแล้วก็ช่วยกันทะนุบำรุงให้สภาของเรามีศักดิ์มีศรี กระผมขอยกตัวอย่างเรื่องพระราชบัญญัติที่บุคคลซึ่งผ่านไปเมื่อคืนนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมพบข้อบกพร่องในเรื่องคำว่า "ให้" และ "จ่าย" นี้ กระผมได้ไปหาเพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคนว่า กระผมกราบขอความวิงวอนเถอะ ให้ช่วยแก้ไขสภานี้เถอะ อย่าให้มาถึงเรื่องของกระผมเลย ถ้าถึงกระผมแล้วกระผมก็ต้องแก้เหมือนกัน กระผมขอกราบขอบพระคุณและกราบขออภัย ถ้ามีสิ่งใดที่กล่าวไปไม่เป็นที่พอใจของท่าน ขอบคุณครับ

(นายไกรสร ดันดีพงศ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสร ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายไกรสร ดันดีพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ อาศัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 56 สมาชิกผู้ใดต้องการประท้วงว่ามีการฝ่าฝืนข้อบังคับให้ยืนและยกมือขึ้นทันทีละ ผมประท้วงว่ากรรมวิธีการชุดนี้ไม่ได้ตอบข้อสงสัย เพราะว่าข้อบังคับ " ข้อ 76 การประชุมคณะกรรมวิธีการ ให้นำข้อบังคับนี้เฉพาะเกี่ยวกับการ

ประชุมสภามาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้คณะกรรมการการแต่ละคณะเลือกตั้งประธาน
รองประธาน เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ โฆษกและผู้ช่วยโฆษก จากกรรมการในการในคณะ
นั้น ๆ " ที่นี้ท่านประธานคิดดูซิครับ ข้อ 76 นี่มันเขียนไว้อย่างนี้ แล้วมันข้อบังคับนี้ก็
ร่างตามรัฐธรรมนูญ 142 รัฐธรรมนูญมาตรา 109 ก็บอกว่าการเป็นประธานอยู่ใน
ตำแหน่งอย่างไร แล้วคณะกรรมการชุดนี้ก็ร่วมกันขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 128 วรรคท้าย
เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้จะต้องใช้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรและการสิ้นสุดของ
ประธาน ผมถามประเด็นเดียวว่า ถ้าท่านจรัส พัวช่วย บอกว่าลาออกอย่างนี้
เป็นอันยุติ แต่ถ้าท่านยืนยันบอกว่าไม่ได้ลาออก การพ้นของท่านขัดกับข้อบังคับครับ
คณะกรรมการชุดนี้จึงเป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะนำเรื่องนี้เข้ามาสภาครับ แต่ถ้าท่านจรัส
พัวช่วย บอกลาออก มีสิทธิสมบูรณ์ที่จะพิจารณาว่าจะเอาอย่างไรกับคณะกรรมการ
ชุดนี้ครับ ท่านประธานครับ คุณจรัส พัวช่วย ยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจาตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดฉะเชิงเทรา กระผมมีข้อสงสัยเช่นเดียว
กับท่านสมาชิกที่ได้ซักถามไปแล้วว่า ประธานคณะกรรมการ นี้จะมีความถูกต้องตามกฎหมาย
ข้อบังคับหรือไม่ ยิ่งฟังการอภิปรายที่ผ่านมาของท่านประธานกรรมการ ซึ่งในความเห็น
ของกระผม คือคุณจรัส พัวช่วย เปรียบเทียบกับท่านผู้ที่ทำหน้าที่ประธานหรือว่ามีการยอม
รับกันอยู่โดยคนบางส่วนว่าเป็นประธานนั้น เปรียบเทียบกันแล้วทั้ง ๆ ที่ความจริงกระผมไม่มี
ความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวไม่เคยโกรธเคือง กับท่านทั้ง 2 แต่ก็เห็นถึงความชอบธรรม
ว่าคุณจรัส พัวช่วย นั้น มีความชอบธรรมในฐานะที่ได้ต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ยืนยันหลักการของสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตย นอกจากนี้กระผม
ยังสงสัยต่อไปอีกว่าในการยกมือปลดประธานกรรมการไปนั้น ก่อนหน้านั้นได้มีการทบท
แก้กันออก ทบทวนกันเข้าไม่ทราบว่าที่กรรมการแต่ละท่านยกมือปลดคุณจรัส พัวช่วย

ไปนั้น จะเป็นเพราะว่ามีการคุมคามจากอำนาจภายนอกอย่างไรหรือไม่ นี่เป็นข้อสงสัยหลาย ๆ ข้อ ซึ่งในวันนี้สมาชิกก็ได้ถามมีข้อสงสัยกันหลาย ๆ ข้อ หลายท่านด้วยกัน แต่ก็ไม่ได้มีการตอบ เราก็ประชุมกันไปทั้ง ๆ ที่มีข้อสงสัยกันมากมายโดยไม่มีการตอบกันอย่างนี้ กระผมเองก็ถาม โดยเวลานี้ก็ไม่หวังคำตอบแล้วเพียงแต่จะถามเพื่อให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบความคิดเห็นของกระผมไว้อีกคนหนึ่ง เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมคงยกมือให้ไม่ได้แน่ ๆ เพราะว่ากระผมเห็นว่าเป็นเผด็จการคำว่า "ภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติ" นั้น ได้มีสมาชิกพูดโจมตีกันไปมาก กระผมอยากจะยกตัวอย่างเพราะเมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมการท่านหนึ่งก็ได้มาชี้แจงความหมายของคำว่า "ภัยแห่งความมั่นคงของชาติ" ได้มีการพูดตอนหนึ่งถึงว่า เป็นเรื่องศาสนาด้วย กระผมอยากจะเรียนชี้แจงท่านทั้งหลายว่าต่อท่านประธานว่า คำว่า "ภัยต่อความมั่นคงของชาติ" นั้น อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ทุกขณะ แล้วแต่ผู้มีอำนาจของบ้านเมือง ถ้าจะพิจารณาถึง คำว่า "ศาสนา" ในสมัยหนึ่ง ใครไปประเทศจีนอาจจะบอกว่าไป ในประเทศที่ทำลายศาสนา ถวาล้างศาสนา เพราะฉะนั้นกลับมาถูกจับในข้อหาเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ เวลานี้ประมุขของประเทศประเทศหนึ่งเป็นพระในศาสนาพุทธคือท่าน ดาไลลามะ จะมาในประเทศไทย ขอเข้ามาในประเทศไทย เพื่อดำเนินกิจการทางสังคมที่ไม่เกี่ยวกับการเมืองอะไรทั้งนั้น รัฐบาลของเราก็บอกว่าจะขัดต่อความสัมพันธ์อันดีกับประเทศจีน ห้ามดาไลลามะ ซึ่งเป็นพระในพุทธศาสนาเข้าประเทศ ถ้าใครไปเขียนเชียร์ หนังสือพิมพ์ไปเขียนเชียร์ ท่านดาไลลามะเข้า ก็อาจจะถูกข้อหาเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติก็ได้ตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นจะให้กระผมยกมือได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับสภาผู้แทนราษฎร ของเรานั้นได้ถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญไว้หลายสิ่งหลายอย่าง ที่จะไม่ให้มีโอกาสได้เสนอกฎหมายผ่านกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เมื่อ ส.ส. เสนอกฎหมายขึ้นมา รัฐบาลก็รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ หายไปสัก 2 เดือน 3 เดือน กลับมาบอกว่าไม่ควรรับหลักการ หรือถ้ากลับมาแล้วบอกว่ารับหลักการ ก็ไปพิจารณากัน

ในชั้นกรรมาธิการ: ท่านก็หาพวกให้มากหน่อย ไม่ใช่เรื่องอีก ผ่านไปอีกเข้าไปวุฒิสภา
วุฒิสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จาตุรนต์ ครั้น เข้าเรื่องเลยครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (จะเขิงเทรา) : อันนี้กระผมจะพูดถึงว่า
ทำไมถึงสภาผู้แทนควรจะไม่มีรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่า เป็นเรื่องที่
เกี่ยวข้องกับการจำกัดสิทธิของสภาผู้แทนราษฎรอยู่นะครับ ถ้าหากว่าเสนอผ่านกฎหมายฉบับ
นี้ไปแล้ววุฒิสภาไม่เห็นด้วยก็คว่ำเสียหรือไม่ก็มีการแก้ไขเล็ก ๆ น้อย ๆ เอามาเข้า
กรรมาธิการร่วมกรรมาธิการร่วมก็เป็นคนของรัฐบาลคือฝ่ายบริหารทั้งนั้นเพราะฉะนั้นจึงไม่เห็น
ทางเลยว่า สภานิติบัญญัติแห่งนี้จะมีช่องทางตรงไหนที่จะเสนอกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อ
ประชาชนอย่างแท้จริงได้ นี่ละครับท่านประธานที่กระผมพูดอยู่ยี่ดียวก็เพื่อจะมาเข้า
ประเด็นตรงนี้ ว่าวันนี้สภาผู้แทนราษฎรจะยกมือให้กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ผ่าน
กรรมาธิการร่วมมาในครั้งนี้อันได้ เพื่อที่จะยืนยันสมกับเจตนารมณ์ของคุณจรัส พัวช่วย
ประธานคณะกรรมการวิสามัญของกระผมได้พูดไว้ข้างแล้ว และในการประชุมในวันนี้
เท่าที่กระผมได้ชาวเสียงสอบถามสมาชิก เพื่อนสมาชิกก็รู้สึกว่าจะแนบจะก้ำกึ่งกัน ก่อนที่
กระผมจะจบการอภิปรายไปนี้กระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า ถ้าหากว่า
ในการนับคะแนนในครั้งนี้มีคะแนนเสียงที่ก้ำกึ่งกัน จะต้องมีการนับคะแนนใหม่ถ้า
เลยขั้นตอนที่ยืนยันไปแล้วก็ขอความกรุณาท่านประธานอย่าเพิ่งสั่งพักการประชุม เพราะว่า
จะมีผลอย่างใดอย่างหนึ่งไปเสีย ขอให้ได้มีการยืนยันขึ้นขานชื่อทีละคน เพื่อให้ปรากฏ
เป็นหลักฐานไว้ให้ประชาชนทั่วประเทศได้รู้ว่า ใครยืนอยู่ข้างประชาธิปไตยกันแน่
ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการ เชิญคุณจรัส ก่อนครับ

นายจรัส พัวช่วย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมขอชี้แจงในประเด็นที่ท่านผู้ที่มีเกียรติจากเชียงใหม่ถามว่า ผมได้ลาออกจากประธาน

กรรมาธิการหรือไม่ ผมขอกราบเรียนว่าผมไม่ได้ลาออกครับ ผมอยากชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ คือมีความเห็นขัดแย้งกับกรรมาธิการที่มาจากวุฒิสภานะครับ คือท่านโฮสท โกติน ขอประธานโทสที่ต้องเอ่ยนามที่ท่านพูดถึงเรื่องมติดอกมา 4 ประเด็นนั้นนะครับ 21 ข้อ 5 21 ข้อ 6 21 ข้อ 8 นั้นนะครับ ท่านอาศัยช่วงที่มีการเพลอกันเท่านั้นละครับ มติจึงออกมาเช่นนี้ ประการที่ 2 ครับ เรื่องมาตรา 34 นะครับ ท่านพูดไม่หมดนะครับ ท่านบิดเบือนนะครับ พูดไม่หมด มาตรา 34 นั้น ถ้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสครับ ระวังถ้อยคำหน่อยนะครับ เดี่ยวได้ตอบกันไม่จบสิ้นครับ เชิญเถอะครับ

นายจรัส พัวช่วย (กรรมาธิการ) : มาตรา 34 นั้น ถ้าบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ถูกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิด ถ้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นหรือหนังสือพิมพ์นั้น นะครับถูกสั่งปิดนี้เมื่อไม่พอใจนี้ก็อุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ เมื่ออุทธรณ์ต่อสภาการ หนังสือพิมพ์แล้วนี้ครับ ท่านบอกว่าอุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์เท่านั้น สภาการหนังสือพิมพ์ นั้นเป็นองค์กรเอกชนจะมีอำนาจเหนือรัฐ ท่านว่าแค่นั้นครับ แต่ความจริงร่างที่ผ่าน สภาผู้แทนราษฎรนั้น เมื่ออุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ เจ้าพนักงานการพิมพ์ยังไม่พอใจ ที่มติของสภาการหนังสือพิมพ์ออกมาเช่นไรก็ให้อุทธรณ์ต่อศาลได้อีกครั้งหนึ่ง เป็ 3 ขั้นตอน ไม่ใช่ 2 ขั้นตอนครับ

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสเดี๋ยวนะครับ คุณเขาวรินประท้วง เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด ราชบุรี พรรคชาติไทย ตามที่ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามถึงความถูกต้องของการดำรง ตำแหน่งประธานกรรมาธิการวิสามัญร่วมชุดนี้ ในประเด็นที่ว่า คุณจรัสได้ลาออกจากประธาน

หรือไม่ ก็ปรากฏว่าคุณจรัสได้ตอบอย่างชัดเจนแล้วว่าไม่ได้ลาออก เมื่อไม่ได้ลาออก ก็มีการไหวตอก อย่างนั้นมันไม่ถูกต้องตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และท่านจะปล่อยให้ดำเนินการประชุมต่อไปได้อย่างไรถ้าปล่อย ให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น มันจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องและตัวอย่างที่ไม่ดี วันที่คืนดีเกิดมีสมาชิกเข้าชื้อกันไหวตอประธานสภาผู้แทนราษฎรออกจากตำแหน่งจะอย่างไร ประเด็นนี้สำคัญครับ ท่านประธานครับ กระผมไม่ยอมรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการชุดปัจจุบันนี้ครับผม ขอท่านโปรดวินิจฉัยประเด็นนี้ก่อนครับ ก่อนที่จะมาวินิจฉัยประเด็นปัญหาข้อกฎหมายอื่นที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เอาความถูกต้องของผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบหรือยังครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคุณจรัสต่อครับ

นายจรัส พัวช่วย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมเฉพาะประเด็นที่เรื่องการอุทธรณ์นะครับ ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ เมื่อบรรณาธิการนี้ะครับหนังสือพิมพ์ถูกถอนใบอนุญาตก็ให้อุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์ สภาการหนังสือพิมพ์นั้นมียานาจและมีหน้าที่นะครับ มียานาจและมีหน้าที่ เมื่ออุทธรณ์ต่อสภาการหนังสือพิมพ์แล้วนี้ เจ้าพนักงานการพิมพ์ไม่เห็นด้วยก็สามารถที่จะร้องต่อศาลด้วยว่า สภาการหนังสือพิมพ์นั้นทำไม่ถูกต้อง

(นายสัมพันธ์ เลิศนุวัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสครับ คุณสัมพันธ์ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสัมพันธ์ เลิศนุวัติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพผม นายสัมพันธ์ เลิศนุวัติ ส.ส. กรุงเทพมหานคร จากพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อน

สมาชิกและท่านประธานก็คงจะทราบว่าผมขึ้นมาประท้วงในประเด็นไหน ก็ประเด็นเดียวกันแหละครับ ประท้วงในลักษณะว่าประธานคณะกรรมการที่เสนอเรื่องต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่มีสิทธิ์เป็นผู้เสนอ เพราะฉะนั้นท่านประธานยังจะให้พิจารณาอยู่ได้ ผมก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรต่อ ผมอยากจะให้ท่านประธานพิจารณาตามข้อบังคับของการประชุมสภาต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมปฏิบัติตามข้อบังคับครับ ขณะนี้ไม่มีการปฏิบัติอะไรผิดข้อบังคับเลยครับ ฉะนั้นผมก็ไม่ยอมไปแล้วครับ เชิญต่อครับ เชิญนั่งลงครับ ขอเชิญกรรมการต่อครับ

นายทวี ไกรคุปต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวประธานกรรมการนั้น กระผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่าได้เคยมีการเปลี่ยนแปลงตัวกรรมการเช่นนี้มาก่อนหน้านี้เหมือนกันในสมัยที่แล้วนั้น โดยกรรมการได้เสนอญัตติเปลี่ยนแปลงตัวประธานกรรมการการคมนาคม คิดว่าพวกเราคงจำกันได้ครับ ได้เคยปฏิบัติกันมาบ้างแล้วครับและกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานและต่อที่ประชุมว่าในการโหวตกันนั้นไม่ได้มีการใช้ช่วงเพลออหรืออะไรใด ๆ ทั้งสิ้น เราก็ประชุมกันไปตามวาระประชุมไปเรื่อย ๆ เมื่อไม่มีสมาชิกอภิปรายอะไรแล้วเราก็โหวตกันไปตาม ไม่ใช้โหวตไปตอนที่เพลอเลยครับ กระผมขอกราบเรียนด้วยเกียรติยศของการเป็นตัวแทนของปวงชนต่อสภาอันมีเกียรติแห่งนี้ บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ไม่ขัดต่อหลักการ เพิ่มเติมเฉพาะในบางส่วน ที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงหรือเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของรัฐ บทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ก็เพื่อมุ่งหวังให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงและประเทศชาติมีความมั่นคง กรรมการได้ทำหน้าที่ตามที่สภามอบหมายโดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญครับ ขอกราบเรียนครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมว่าจะสมควรจะยุติการอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรยุติการ

อภิปรายได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เสียงส่วนใหญ่เปิดอภิปรายนะ
ครับ ความจริงเรื่องร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ในวาระนี้นะครับ เป็นเรื่องที่จะขอมติจากที่
ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ ซึ่งกรรมาธิการร่วมได้พิจารณาเสร็จ
แล้วหรือไม่ แต่ว่าที่ได้เปิดโอกาสให้อภิปรายนั้นเนื่องจากว่ามีการแก้ไข ซึ่งมีความคิดเห็นที่
ขัดแย้งและแตกต่างกันอยู่แต่เท่าที่ฟังการอภิปรายมาตลอดนั้น เนื้อหาสาระจริง ๆ
ได้มีการพูดถึงกันน้อยมาก ส่วนใหญ่ก็เป็นการประท้วงเรื่องของกรรมาธิการที่มีการ
เปลี่ยนแปลงนะครับ แต่ว่าได้ดูข้อบังคับต่าง ๆ แล้วก็เห็นว่าไม่ได้ขัดข้อบังคับใด ๆ ครับ
ต่อไปนี้ผมขอถามมติที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นชอบ ครับ คุณมนตรีครับ

นายมนตรี คำนไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
มนตรี คำนไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคกิจสังคม
กระผมขออุทกาท่านประธานที่จะขอปรึกษาท่านด้วยความเคารพต่อท่านกรรมาธิการ ด้วยความ
เคารพต่อสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมนตรีครับ จะประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายมนตรี คำนไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะ
เสนอ และขอปรึกษาท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีการทำผิดข้อบังคับไหมครับ คุณมนตรีมีการ
ประท้วงทำผิดข้อบังคับไหมครับ ไม่มีใช่ไหมครับ ไม่มีนั่งเถอะครับ

นายมนตรี คำนไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเถอะครับ ๆ ผมจะขออนุมัติที่ประชุม
นะครับว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วหรือไม่ครับ

(นายมนตรี ด้านไพบูลย์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมนตรีจะขอให้รับรองประชุมใช้ไหมครับ

นายมนตรี ด้านไพบูลย์ (ลำพูน) : ผมขอให้รับรองประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ ไม่เป็นอะไรหรอกครับ การเสนอนับ
รองประชุมไม่ได้เป็นญัตติอะไร เชิญเลยครับ

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกแล้วเสนอผลต่อประธาน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ครบนะครับ มีอยู่ 164 ขาดไป 283
ตามพวกเรามาหน่อยครับ ขาดองค์ประชุมจริง ๆ 10 คนนะครับ พวกเราช่วยตามมาหน่อย
เถอะครับมันไม่มีประโยชน์อะไรหรอกครับที่จะไปทำให้มันไม่ครบอะไร ผมขอพักการ
ประชุม 10 นาทีนะครับ

พักการประชุมเวลา 17.10 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 17.35 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้มี 175 คนนะครับ ครบองค์ประชุม
แล้วครับผมเปิดประชุมต่อหน้าครับ ต่อไปจะถามมติว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
การพิมพ์ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่ สมาชิกครับ กรุณาอยู่ใน
ความสงบเรียบร้อยนะครับ ผมจะถามมติว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์
ซึ่งคณะกรรมการร่วมพิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปรากฏชัดเจนนะครับว่าเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็น
ชอบนะครับ ผมคิดว่าวันนี้เราได้ประชุมมาพอสมควร ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 17.37 นาฬิกา